„Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.” (Ps: 46/5.)

*

„Strigă din toate puterile și nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiță, vestește poporului Meu păcatele sale și casei lui Iacov fărădelegile sale.” (Isaia: 58/1.)

*

„**Pentru că Însuși Domnul,** ***întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi***” (1 Tes. 4/16.)

*

„ ***După acestea, m-am uitat și iată o ușă era deschisă în cer și glasul cel dintâi - glasul ca de trâmbiță, pe care l-am auzit vorbind cu mine - mi-a zis: …”*** (Apoc. 4/1.)

*

„***Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-a dat lor șapte trâmbițe.***” (Apoc. 8/2.)

„***Iar cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au gătit ca să trâmbițeze.”*** (Apoc. 8/6.)

*

„***Ci, în zilele când va grăi al șaptelea înger - când va fi să trâmbițeze - atunci va fi săvârșită taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor Săi, proorocilor.”*** (Apoc. 10/7.)

*

„***Și a trâmbițat al șaptelea înger și s-au pornit, în cer, glasuri puternice care ziceau: Împărăția lumii a ajuns a Domnului nostru și a Hristosului Său și va împărăți în vecii vecilor.***” (Apoc. 11/15.)

Trâmbițele apocaliptice

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Pace vouă! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Eu sunt Domnul Iisus Hristos. Nu sunt în trup, ci sunt în Duh. Coborâtu-M-am cu Duhul pe pământ ca să-Mi culeg un popor și să-i vorbesc tainele cele pentru vremea aceasta. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și am venit să vorbesc pe pământ, să-Mi gătesc calea celei de a doua arătări, așa precum este scris în cartea Mea. Nu acest trup sunt Eu. **Aceasta este o trâmbiță din care Eu trâmbițez în vremea aceasta ca să vestesc peste voi toate câte vor fi în zilele ce vin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, din 30-04-1955

***

... O, treziți-vă! Pace vouă! Iată, M-am pogorât la voi, copilașii Mei, dar nu M-am pogorât în trup, ca altădată, ci M-am pogorât în Duh. Nu am venit la voi să caut ale voastre, și am venit să caut suflete. M-am pogorât în rug ca să-i vorbesc poporului Meu. Iată, am venit și **vă grăiesc, ca să nu aveți parte de durerea care vă paște**. Întăriți-vă în credință, măi copii; în credință, nu în haine scumpe. Ferice de ochii ce nu văd și cred, și vai de cei ce văd, aud și nu cred!

O, lume, acum nu Mă cunoști, dar vine ziua când vei cunoaște toate, că iată ce a făcut Tatăl ca să vorbească într-o mână de țărână! Am venit din nou pe pământ ca să vindec olog din pat. Iată, măi copii, este în fața voastră acest trup. Mort a fost și l-am înviat; bolnav a fost și l-am vindecat. Nu cu doctorii lumești, nu, ci cu doctorii cerești. Căutați, copiii Mei, cât mai este. Nu căutați la vas, ci căutați la Duh.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-05-1957

***

... Iată, vasul Meu are să călătorească astăzi la doctor. Acum se va scula și are să plângă amar de durerea ce o suferă din pricina loviturilor ce le-a primit în tren. A fost lovită peste cap cu pumnii, peste gură cu palmele, peste plămâni, coastele îi sunt aproape frânte, căci a fost târâtă pe jos și au băgat-o într-o cameră la gară și acum o duc la doctori. Dar ferice de ea, că mare plată va lua în împărăția Mea când va veni, căci va fi printre proorocii Mei. I-am gătit un loc cum nu se poate spune, și pregătesc și este pregătit pentru toți acei care suferă pentru cuvântul Meu și pentru trâmbița Mea Verginica.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-05-1958

***

... Fiilor, preotul Ioan de la Vladimirești este numai pielea și osul în celulă la Aiud. N-are pic de carne pe el, și se miră ceilalți de el. El și acolo, în închisoare, hrănește sufletele cu hrană. El are două sute șaptezeci de suflete care se roagă pentru el. **O, că mari munci a mai răbdat! Nici hoții, nici criminalii nu au atâtea munci câte are un creștin,** dar la cei ce suferă pentru Mine le dau amorțeală, să nu simtă durerile și arsurile și loviturile. Iată și Verginica, vasul Meu, câte a suferit: câte arsuri, câte înțepături, câte lovituri! Dar Eu i-am dat putere să biruie, căci a fost un comandant (*de la securitate n.r.*) care striga la ea de o îngrozea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 07-06-1958

***

... La Vladimirești fac îngerii Liturghie și slujbe, și vrea Tatăl să țină așa până când se va deschide iar. O, ca fulgerul se va arăta foc pe pământ și se vor căi cei răi și necredincioși, dar e prea târziu atunci. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic”, - și pe files.fm; Joomag; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 06-02-1959

***

... Fiilor, înainte, Israel a trecut prin apă, dar acum ce vom face când vom trece prin foc? **căci aceasta prin care vă vestesc este trâmbița a șasea**. Cuvintele Mele nu sunt pentru duhurile rele, ci sunt pentru cine face cuvântul pe care îl auzi tu astăzi. Cuvântul de astăzi este ușa, și nu mai este o altă ușă de intrare în împărăția Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 28-10-1962

***

Am venit să vorbesc cu voi cum am vorbit cu ciobanul de la Maglavit, care era surd și mut, dar în timpul când a deschis gura, i-am dat grai.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 15-05-1963

***

Verginico, Verginico, fă-ți un sul de hârtie și Îmi scrie pe el toată lucrarea Mea pe care am făcut-o până acum în cei zece ani de profeție, și ce se vor mai face de acum înainte. Să scrii pe el toate vedeniile văzute de ochii tăi, să scrii pe el toate cuvintele Mele auzite de urechea ta și toată călătoria ce ai făcut-o cu Mine pe pământ, în văzduh și sus, în cerul sfânt. Să scrii în sulul de hârtie cum Eu, Domnul, Mă cobor în trupul tău și cum vorbesc. Să scrii despre toate câte am profețit de la început și până în clipa de azi, căci ei au uitat ce le-a spus Domnul acum zece ani. Au uitat ce le-a spus Domnul și acum un an. Să faci, Verginico, sul și să-l prinzi în copci și să-l ții ascuns până la ziua postului, căci vor veni popoare nemâncate și nebăute la ușa ta și vor bate în ușă ca niște cerșetori, și să le dai mâncare. Și tu, atunci, te vei ridica din așternut ca un om bogat și, fiind îndemnată de Sfântul Duh, îi vei hrăni pe ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 30-04-1965

***

... Vezi, Verginico, ce dar mare ai? Ai darul să auzi cuvintele Mele și de bucurie și de întristare. Vezi? Să prețuiești darul acesta, Verginico, să nu-l arunci, că va fi și vremea să fii crezută de toți. Să nu faci ca preoții și ca predicatorii de acum, care, dacă nu le mai merge meseria, au stricat darul lui Dumnezeu prin poftele lor. Tu să-l prețuiești pe preot și pe predicator, căci preotul este părinte duhovnicesc, pe care l-a pus Dumnezeu să păstorească oile turmei Sale de aici, de pe pământ, până la venirea Sa; iar predicatorii au și ei mare dar, că și ei sunt trimiși de Dumnezeu în mijlocul mulțimilor de popoare ca să vestească legea sfântă. Iar darul proorocilor este mai mare ca tot darul, pentru că proorocia se lucrează prin Însuși Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu. Dar lucrarea ce se face prin tine, o face Tatăl și Fiul, prin Duhul Sfânt. Aceste trei Puteri Își ocupă misiunea de pregătire pentru ziua de apoi, și tu, Verginico, să-ți prețuiești darul, căci nici pe sfert nu ți s-a descoperit să știi ce se lucrează și ce se va mai lucra.

Și preoții și-au pierdut darul de la Dumnezeu; au rămas singuri, cu harul. Încolo, au pierdut portul, chipul, postul și viața de preot; și darul l-au pierdut. Predicatorii au pierdut darul prin faptele mândriei, căci ei voiesc mărirea oamenilor și au neînfrânarea de la poftele trupești, cum și Israelul vechi și-a pierdut darul prin mâncarea de carne.

Să te duci, Verginico, să le dai scrisoarea s-o citească și să le spui că de la Mine ești trimisă, iar în ziua odihnei să te odihnești și nimic să nu faci. Să scrii așa: veți vedea intrând pe porțile casei acesteia, pe unde acum voi intrați, regi din toate colțurile pământului, călări pe cai și cu slugile lor, și mulțime peste mulțime vor intra fără frică, nu pe furiș cum intrați voi azi. Și acești regi și această mulțime vor cina la masa Mea, și nimeni nu va îndrăzni să mai facă rău și nimeni nu va îndrăzni să zică lor: **„De ce ați venit?“.** Și toți cei ce până acum au urmărit răul casei acesteia, vor îngenunchea la poalele lucrării acesteia și vor cere mila lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-05-1965

***

Nici o minune n-a fost ca această minune, ca să vie Dumnezeu să-ți cânte ție la ureche cântarea Sfintei Treimi. O, îți voi arăta trâmbița Mea, întru care Eu am cântat. O, nu voi mai cânta din trâmbița Mea, căci toate sfârșitu-s-au.

... Eu sunt Omul pe Care nu-L vedeți, și nu acest trup sunt Eu, căci acest trup, știți de unde l-am luat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-10-1965

***

A fost o lucrare la Vladimirești, a fost o lucrare la Maglavit. Fiți atenți, tată, cu lucrarea pe care o aveți în față. Fericit cine va avea parte de această lucrare până la sfârșit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 16-11-1965

***

Pe Verginica am pregătit-o pentru ca să trâmbițeze întreaga Apocalipsă, pentru pregătirea judecății de apoi și pentru pregătirea creștinilor din vremurile din urmă și de acum.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 12-09-1968

***

... **Acest trup de care Mă folosesc pentru voi, e o scară, ca scara lui Iacov, ruptă din scara lui Iacov. Nu o fi ruptă din aceea?**

Fiilor, fiți atenți, că sunteți în ajunul judecății, sunteți în ajunul morții și al vieții. Copilașul Meu, numai voința ta te va întoarce de la moarte. De ar trimite Dumnezeu toată ceata Sa, nu te poate întoarce, și numai tu singur, cu voia ta, poți învinge. Tată, cine e cu Mine și dorește să fie cu Mine, niciodată nu moare. Maica Mea, dintr-un somn a trecut la Mine; cu trup cu tot a trecut la Mine. Copilașii Mei, vor fi multe făpturi care vor întâmpina pe Domnul. Trupul acesta nu va intra în mormânt, și cu el vei întâmpina pe Domnul și vei întâmpina miile de morți ieșind din groapă și vei vedea pe mama și pe tatăl tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-01-1973

***

... Israele tată, Israele, poporul Meu, pregătește-te, tată, că sunt aproape. Nu acest trup, dar acest trup e un semn de la Dumnezeu și este un cuvânt pe care Dumnezeu ți l-a adus în înștiințare. Acest trup e un prooroc, numit al Domnului Iisus Hristos. Să știți că dacă pe acest trup nu-l primiți, nici pe Mine nu Mă primiți. Cine omoară acest trup sau îl chinuiește, sau îl bârfește, sau îl hulește, pe Mine nu Mă primește sau Mă bârfește. De la zidirea acestui pământ, numai prin prooroci și prin profeți am vorbit și am venit, și multe semne și minuni am făcut, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-04-1973

***

...Oițele Mele, dacă vasul Meu nu ar vedea fața și lucrarea Mea și nu ar auzi cuvintele Mele, nu ar fi așa. Cum adică? Vasul Meu, când Domnul Iisus l-a pregătit pentru acest cuvânt, nu avea decât pe mămica sa lângă ea și era în stare grea, și Eu am venit în cuibul lor, la o văduvă și la o fiică curată. Și cât avea fiica aceasta? Avea nouă ani, și a mers așa, în această pregătire, până în anul 1955. Până atunci, numai am pregătit-o. Dacă era o căldare să se vadă această pregătire, nu ar fi fost pe pământ frumoasă ca aceasta. Dar nu e căldare, ci e trup, și în trupul acesta sălășluiește Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 21-06-1973

***

... Pe vremea când Preasfânta Născătoare de Dumnezeu era în planul Meu, când se profețea că Se va naște Domnul Iisus Hristos, diavolul o urmărea să fie nimicită. Tot așa și astăzi, când Domnul profețește ca omul să știe planul lui Dumnezeu ca să se sfințească, iată că un grup de diavoli urmărește pas cu pas să nimicească lucrarea Noastră. Și atunci am zis: ***«Ia pruncul și mergi în Egipt și stai acolo, până se va sfârși uneltirea».*** Crezi? Așa grăiesc și în vremea de astăzi. **Înarmați-vă bine, să nu rămâneți fără de Mine, că au ieșit din iad diavoli care urmăresc să nimicească această lucrare și pe trâmbița Mea.** Vai celui ce face vânzarea lucrului Meu de astăzi! Vai de tine care ai făcut drum diavolului ca să-Mi faci stricăciune!

… O, vine vremea, cum vorbește omul cu telefonul, așa veți vorbi voi cu Domnul. Vine vremea că trupul acesta va fi mânuit de toți, ca să vorbească cu Mine. Va fi purtat în văzduh cu avioane, va fi purtat cu trenul și veți zice: **„Unde e trâmbița Domnului?“.** Și va dori poporul acesta să o vadă, și va zice că a murit. Și nu a murit, e în viață. De ce? Că e scris că va părăsi locurile unde a stat, și nu va mai fi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-08-1973

***

... Uite, trâmbița Mea n-a fost niciodată în durerile de astăzi. Ai grijă de ea, tată. Ce zici, va fi cărare să mergi cu ea pe cale? Unii o alungă, unii o disprețuiesc, unii nu o ascultă, și aceasta îi aduce moarte. Dacă acestea n-ar mai fi, trâmbița Mea s-ar bucura, dar lovitura ajunge până la suflet. Cum era trâmbița Mea odată când cânta: **„Raiule, grădină dulce, din tine nu m-aș mai duce!“,** pentru că în rai petrecea. Era brațul creștinului plin de flori.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-02-1974

***

... **Prețuiți trâmbița prin care vă fac această lucrare; prețuiți trâmbița care vă stă în față.** Copilașii Mei, dacă Dumnezeu, Care a venit în mijlocul vostru, Se ducea să ia o trâmbiță dintr-un popor înalt, nu ajungeați până la Mine, că erau trepte multe de urcat. Dar am coborât la treapta cea de jos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-08-1974

***

... Fiule, această trâmbiță s-o porți la tine, și când ți-e dor de Mine, să vorbești cu Mine. **Trâmbița este acest trup, și glasul este al Domnului Iisus.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-08-1974

***

... Măi copilașii Mei, când plecați cu trâmbița Mea la drum, fiți cu frică și cu luare-aminte. Știi cum să îngrijești de ea ca să n-ai judecată când voi veni Eu? Copilașilor, oițele Mele**, n-am luat trâmbița dintre bogați sau dintre împărați ca să nu puteți să urcați, și am luat trâmbiță de jos, dintre prunci, dintre copii, cum l-am luat pe David și pe Daniel din mijlocul oilor.** Și am făcut aceasta ca să puteți intra, ca să-I duc lui Dumnezeu cinstea săracului, ca să dau de rușine și bogații și săracii și împărații. Am lucrat și prin preoți, am lucrat și prin călugări, am lucrat și

prin monahii, am lucrat și prin om civil, am lucrat și prin patriarhi. Numai prin împărați n-am lucrat, prin împărați ca cei de azi. Am lucrat prin împărați cum e împăratul Constantin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 08-09-1974

***

... Copilașii Mei, nu mai vine nimeni să mai spună: **„Vine sfârșitul!“, și aceasta e trâmbița prin care te anunț, trâmbița Domnului Iisus Hristos.** Fiilor, copilașilor, bătrânilor care aveți copii, veți suferi pentru copii, că în ziua de judecată Domnul Iisus Hristos te ceartă de ce ai dat drumul copilului tău în lume. Și pe tine, creștine care ai dat frâu liber femeii tale, te va judeca și te va pedepsi, că iată, vine Cel ce pedepsește.

O, mireasă frumoasă, cum ți-ai întinat rochița de mătase! Dar nu e vina ta, e vina altuia. **Numai în profeția spusă indianului am scris această urgie. Acum indianul e mucenic în cer, ucis în țara lui.** Am vorbit prin vasul Meu în închisoare unui doctor indian, și acela a scris cuvântul Meu și a crezut în Mine prin trâmbița Mea. A fost ucis când s-a dus cu vestea aceasta în țara lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 30-01-1975

***

... Fiilor, în vremea aceasta în care trăiți voi, nu e o vreme bună. După această vreme vine o vreme și mai rea, și după această vreme rea, vine o vreme bună, dar această vreme va fi ca fulgerul pe cer, iute. **Copilașii Mei, după această vreme bună vor veni trâmbițele și se vor întrece de a suna ceasul de pe urmă, de se va îngrozi lumea de lucrurile pe care le va auzi. Vor suna trâmbițele toate, își vor face lucrarea care a rămas nefăcută și neîmplinită.**

Eu sunt Alfa și Omega. Am colindat pământul în lung și în lat, cu tot ce este curat, iar ce este întinat, am blestemat. Eu sunt Domnul în chip curat. Umblu pe pământ și Mă întâlnesc cu omul și nu Mă vede. Nu Mă arăt, pentru că nu crede. Eu sunt Alfa și Omega, cu numele de Iisus. Eu sunt Cel Care am fost răstignit pe cruce pentru tine. Eu sunt, și în curând Mă voi arăta în toată slava Mea. Veniți, oile Mele, cu o clipă mai devreme de-a dreapta Mea! Așa vă voi chema și când Mă voi arăta. Veniți, că după Mine nu mai vine nimeni să vă cheme.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-02-1975

***

… că ciobanului de la Maglavit, i-au ars casa și vitele, și de la slujbă nu a ieșit, și când s-a dus acasă, a găsit scrum. Multe încercări a avut ciobanul de la Maglavit. (*Trâmbița a doua n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 15-06-1975

***

... Cine se supără pe vasul Meu, pe Mine se supără. Dacă nu eram Eu să lucrez cu poporul Meu, nu mai era vasul Meu, și era de mult putred. De când lucrez Eu cu cuvântul prin ea? Din anul 1955. Dar de când o pregătesc Eu? Din anul 1940. Dacă suflă cineva spre ea, cade, pentru că nu mai e trup cu viață, ci e numai Duhul Meu în ea. **Feriți această trâmbiță, că este instrumentul Meu, ca harfa lui David, și pe vreme bună, și pe vreme rea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 06-07-1975

***

... O, tată, trâmbița Mea e mică, e mică. Dacă aș sufla prin ea cu toată puterea Mea, nu ar ține, s-ar face fărâme.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 17-08-1975

***

... **Am venit la tine, nu cu trupul, ci cu Duhul. Dacă eram cu trupul, cel mai credincios al Meu M-ar fi răstignit.** Spun de Ioan și de Veronica de la Vladimirești, care o urăsc pe Verginica. Averea lor e în mâna lui Dumnezeu. Aceasta este pentru încăpățânarea poporului de la Vladimirești. Li s-a luat acest dar pentru că nu au fost vrednici.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 04-12-1975

***

... Acest trup prin care am grăit, se numește trâmbiță, se numește prooroc, iar pe voi vă numesc profeți-apostoli. Veniți-vă în fire, căci vremea se schimbă din minut în minut, iar voi să nu uitați ce aveți de făcut.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 07-01-1976

***

... Poporul Meu iubit, nu mai greși, că Domnul Iisus va veni curând și o va îmbrăca pe mireasa Sa și va pleca în depărtare, unde este scris. Dacă trâmbița va înceta din suflarea sa, să știi că și Domnul e la ușa ta, și după ea va urma nunta. Să nu zici: **„Aoleu, ce să fac eu? că a luat Dumnezeu trâmbița Sa“,** ci să zici că Dumnezeu a venit și Și-a luat trâmbița Sa, și să știți că toate sunt pregătite pentru sfârșit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 07-09-1976

***

... Preotul Mirică Ilie când a pornit pe trâmbița Mea la spitalul-azil a zis să moară acolo, să nu mai vină, ca să nu mai încurce. A făcut ca boierul cu cocoșul. Dar iată că în vremurile de azi vasul Meu trăiește, iar preotul Mirică Ilie și soția sa sunt îngropați în mormânt. De atunci și-a săpat groapa, și lui, și soției sale. Când făcea trâmbița Mea jertfă la bisericuță, îi dădea și soției sale, și nici ea nu lua, nici pe nepoți nu-i lăsa, și le spunea: „Nu luați, că această femeie e blestemată de preot.“ Și a plecat cu blestemul neiertat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-01-1977

***

... Să știi că afară de această profeție Mă vei vedea. Îl vei vedea pe Dumnezeu față către față și te vei întoarce cu spatele și vei pune pe spate cojoc și așa vei sta de vorbă cu Dumnezeu. Când acest trup se va lua la cer, asemănătoare cu această lucrare alta nu va mai fi. Veți auzi că vor fi colo și colo. Să nu credeți, că vă amăgiți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 06-05-1977

***

... Când Domnul Iisus Și-a ales acest caval, a vorbit mult, dar acum s-a rărit, pentru neascultarea poporului. Prin lucrarea Mea se vindeca trâmbița Mea, dar prin lucrarea ta s-a îmbolnăvit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-05-1978

***

... E numai îndoială în poporul Meu: „că unul suferă, și altul nu suferă". Dar Eu zic: fiecare va avea vreme de suferit și nimeni nu va scăpa de suferință, dar să asculte de aceste cuvinte, oricum ar fi ele. **Suferința vasului Meu nu a avut-o nici Lazăr și nici Iov, și nimeni nu a avut și nu a suferit această suferință, că nici în casa ei nu este iubită.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-07-1978

***

... Eu sunt Tatăl vostru. Eu sunt Cel ce pot să vă dau viață în timp ce moartea vă atacă. Eu sunt Cel ce vă dă capul în timp ce vă este tăiat. Eu sunt Cel ce vă dă vederea când vă este luată. Eu sunt Tatăl tău și Mă cheamă Dumnezeu. Eu sunt Păstorul oilor Mele. Eu păstoresc, am păstorit și voi păstori. Eu sunt, și prin Mine intră cine vine, și prin Mine iese cel ce trebuie să iasă. **Eu sunt trup din trupul Tatălui ceresc, nu acest trup pe care-l aveți în pat și care într-o clipă se va schimba** și ca un abur se va preface și se va urca până la Dumnezeu, unde este chemat. **Cine socotește aceste cuvinte cuvintele lui Dumnezeu și cine cinstește acest trup, pe Domnul Îl cinstește.** Nu că e verișoara, nu că e nepoata, sau Gigica, sau mamaia. A fost și este între voi și va veni vremea când va dispărea din fața voastră. Și cine face păcate împotriva acestui trup, nu pe acest trup l-a omorât, ci pe cine n-a văzut, că de când s-a născut este în suferință, și de când s-a născut crește, și va crește până va pleca. **Ascultați-o cu ascultare sfântă, că nu ei nu-i faceți ascultare, ci Mie nu-Mi faceți ascultare, că în acest trup este Duhul Sfânt, și vei vedea cine a fost, cine este și cine va fi acest trup.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-08-1978

***

... Fiule, repară vocea vasului Meu, repară credința, că nu vrea să creadă poporul. Zice că e voce femeiască, nu e voce bărbătească, nu e vocea lui Dumnezeu. Eu am strigat: ***«Cum Mi-e trâmbița, așa Mi-e și vocea».*** **Vocea Mea se va arăta la vremea sa, și cine va auzi, va încremeni, că și pietrele se vor sfărâma, și munții se vor dărâma la vocea Mea.** Fii mulțumit așa cum Își arată Dumnezeu acum vocea prin trâmbița Mea, căci vine vremea să-ți arate Dumnezeu vocea Sa, și e rău, că nu te-ai pregătit. Dacă vei fi cu Mine, vei sta în picioare cu răbdare și Mă vei asculta; nu te vei clătina, nu te vei dărâma dacă vei fi pregătit.

Am părăsit cerul și pe Tatăl Meu. Am părăsit grădina împodobită de frumuseți. Am părăsit îngerii, surorile și frații. **Am părăsit locul iubit și M-am coborât jos, pe pământ, dar sunt în Duh, nu sunt în trup. În trup când Mă voi arăta în toată slava Mea, se vor cutremura toate. Sunt într-un trup în care Tatăl Meu a binevoit să fiu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 17-11-1978

***

... Iată, trâmbița Mea prin care grăiesc, e distrusă, că dacă ar fi un om pământesc, nu s-ar mai folosi de acest obiect, și l-ar curma. Dar Domnul Iisus nu face așa, și Se folosește mereu de trâmbița Sa; o pansează, o spală pe răni, o îngrijește și de dânsa Se folosește. Vai de cine nu ascultă învățătura sfântă și aduce durere multă acestor oase zdrobite, tată! Crezi? Vedeți voi, odată, când se va sfârși această viață, ce este? căci Dumnezeu Își va face planul Său și Își va arăta toată mărirea Sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-12-1978

***

Această ființă era în celulă și făcea cinci sute de mătănii dimineața și cinci sute după-amiază. Se ruga să nu se piardă poporul Meu din lipsă de învățătură și se ruga să fie cu Dumnezeu până la întoarcerea sa din celulă. Dar care nu a înțeles lucrarea lui Dumnezeu, a socotit că aceasta se face spre prefăcătorie, pentru bani.

... Fiți desăvârșiți, că uite, lângă voi e mulțime de oaspeți cerești. Au venit cu Mine, Domnul Iisus Hristos, și stau sus. Nu este acoperiș, ci este un pod format din nori, și pe nori șade acel popor venit din cer, însoțit de Sfânta Treime. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine", - și pe Google Drive; archive; Scribd, n.r.*) **Este o coroană de heruvimi care înconjoară Sfânta Treime, și Domnul Iisus este pe acest piept care vorbește. Acest trup este zdrobit în acest foc.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 25-06-1979

***

... Uniți-vă cu Domnul prin Duhul Sfânt, Care S-a pogorât între voi. Cum își apără o cloșcă puii în vreme rea, așa vă va apăra Domnul pe voi, copilașii Mei, numai voi să fiți sfinți, că **în curând veți auzi sunând trâmbițele și fericiți veți fi dacă veți fi aici.** Dacă nu veți fi aici, veți căuta scăparea și ea va fi departe de voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-07-1979

***

... Încă o dată vă spune Domnul: nu fiți îndărătnici la credință, că **veți vedea cu toții lucrarea de azi în mijlocul cerului, de la facere și până la sfârșit. Toate trâmbițele vor fi scoase și arătate în fața voastră.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-08-1979

***

... O, lelica mea, fii bine atentă la ce spun eu, la ce te rog eu. Avem mult de lucru. Când mai terminăm? Cine să mă ajute pe mine să îndeplinesc ceea ce mi-a dat Domnul? Lasă la o parte toate și ajută-mă. Uite ce zice Domnul: „Unde ți-e poporul, Verginica? Aveai o turmă mai mare de oi. De ce le-ai lăsat să se răspândească? Sună din trâmbiță mai tare, să audă toate oile, tot poporul să audă, să se trezească din somn, din nepăsare. Sună goarnă de pregătire. Trezește-te, poporule, din amorțire! Dezbrăcați-vă de omul cel vechi și îmbrăcați hăinuța omului nou. Nu mai stați pe gânduri. Nu mai stați la îndoială".

Scumpul meu popor, pregătește-te iute, nu mai sta. Te cheamă Domnul să-ți dea ceva ce n-ai avut în viața ta. Poporul meu, fericirea cea veșnică pe care o dă Domnul poporului iubit este scumpă, dar nu se cumpără cu bani; se cumpără cu ascultarea învățăturilor sfinte. Nu râvniți la lumea care trăiește în marele desfrâu, cu toate poftele ei și ale satanei. O, vai și amar, că nu știe această lume ce o așteaptă și cum va plăti acest desfrâu pe care-l trăiește! Nu mai are cine să vină lumii în ajutor, căci cine este astăzi la putere, îi spune că nu este Dumnezeu.

... Poporul meu iubit, oile mele din toate colțurile care ați avut parte de lucrarea Domnului de altădată! Vă strigă Domnul și vă cheamă să vă treziți, să vă adunați și să vă îndemnați, că uite,

Domnul v-a luat trupul cu lucrarea de altădată, că era plin de dureri și suferințe, dar v-a trimis duhul cu lucrarea înapoi.

Extras din cuvântul sfintei Virginia, din 10-07-1982

***

... Am băgat de seamă că vi se pare amară hrana mea. Văd că nu vă mai place a mânca. O, cum nu vreți să luați aminte să mă ascultați? Domnul pentru asta a slobozit trâmbița Lui iară pe pământ, pentru ca pe poporul Lui să-l pregătească în așa fel să nu aibă parte de înfricoșata judecată.

... O, zice Domnul: „Verginico, vei merge înapoi pe pământ și întări-voi trâmbița Mea prin mlădița crescută dintr-o rădăcină cu tine, pentru pregătirea poporului pe care l-ai câștigat".

Extras din cuvântul sfintei Virginia, din 01-08-1982

***

… Doamne Savaot, începe Tu strigarea. Fii Tu Cel dintâi întru toate, că și eu, și aceștia suntem copiii Tăi. Fără Tine nu pot, Doamne Savaot, cu aceste lanțuri. Fără Tine nu vreau prin acest întuneric, căci acești copii ai noștri nici nu se zăresc bine din fundul prăpastiei în care au căzut și nici nu ne strigă ca să-i auzim sau să ne dea mâna. Hai cu mine, coboară cu mine după ei, că sunt aproape morți, Doamne Savaot. O, sunt chiar morți de tot. Suflă cu mine peste ei și hai să-i scoatem și să-i înviem și să-i însănătoșim, că iată, se stinge în ei ultima picătură de viață, iar bătaia inimii lor nu se mai simte.

– O, iată-Mă! Sunt aici, tată. Sunt aici, Verginico. Suntem toți cu tine, scumpa Noastră. Astăzi este sărbătoare mare în tot cerul, Verginico. Astăzi toată puterea cerului este în picioare și biruința de azi va fi mare și se va scrie și se va vesti în vecii vecilor, și se va binecuvânta această zi și se va adăuga zilelor de înviere. Nici Noi, Verginico, nici Noi, tată, nu mai avem pace. Și Noi am plecat cu tine după poporul tău ca să-i dăm viață vie, că poporul tău este cea mai mare taină pentru făptura dumnezeiască, de la început și până la aceste zile.

Nu mai plânge, Verginico, nu mai suspina, tată! Vino să te strâng la piept și să-ți dau mângâiere, căci iubirea ta pentru acest popor a covârșit toate iubirile de până acum. Nu mai plânge, Verginico! Ajunge, tată! Un pas mai este și intrăm în vremea cea fără de durere, fără de întristare și fără de suspin. Iată, toți îți împărțim mângâiere. Și Eu, și Fiul Meu, și Măicuța Sa, și tot cerul, tată. Când S-a ridicat Fiul Meu din mormânt a mai stat patruzeci de zile cu poporul Său ca să rămână cartea acelor zile și să se mărturisească, și apoi Eu L-am luat și L-am pus la loc de-a dreapta Mea. Dar tu ce ai făcut? Îți spun Eu, tată, ce ai făcut ca să se știe și să se scrie pentru toți cei care vor crede ce ai făcut tu. Tu ai fost aceea care ai avut iubire fără de margini. **Tu L-ai coborât încă o dată pe pământ pe Fiul Meu și te-ai făcut Lui casă și templu, și S-a sălășluit El întru tine în taină mare, ascuns de ochii lumii,** și a adunat de pe la răspântii pe orbi și pe ologi și pe surzi și pe leproși și pe toți sărmanii ca să-i așeze la această masă. Dar celui chemat așa i-a spus: ***«Mergi, și să nu spui nimănui».*** Tu ai fost aceea care L-ai ținut ascuns de ochii lumii ca să-Și poată hrăni un popor și să descopere toată taina planului Său pentru vremea aceasta. Și când ai venit și tu la Mine, tată, ai venit și M-ai rugat plângând: „Doamne Savaot, eu cât am fost cu ei, i-am păzit în numele Tău. Păzește-i Tu de-acum, ca nici unul să nu piară". Așa M-ai rugat, Verginico, și Eu ți-am ascultat rugămintea și i-am păzit, dar ei nu M-au păzit pe Mine, n-au păzit urma Mea și n-au

vrut să Mă mai urmeze și s-au dus și și-au cheltuit înțelepciunea și au ajuns robi celor străini de Mine și de tine, și iată-i, scumpa Mea, iată-i risipiți și iată-i săraci și goi acum; iată-i căzuți între tâlhari, iată-i aproape morți.

Tu, Verginico, fiica Mea, fiică de Samarinean, i-ai covârșit pe toți cei de până acum cu iubirea. Eu văd că nimic nu vrei să-ți dau, văd că ai dat deoparte slava cerească pe care o meriți, și de aceea am făcut minune despre care nu s-a mai auzit până acum. **Te-am trimis înapoi, Verginico, și ți-am dat în ajutor toată oastea cerească să-ți faci misiunea despre care am vorbit Eu că vei avea-o în aceste zile, și ți-am spus să iei trâmbița în mână și să suni cu putere și cu duh de trezire așa cum stă scris în carte, să proorocești și să poruncești acestor oase uscate să prindă viață și duh de viață ca să învieze și să se întregească trupul lui Israel, și apoi să vii și să-Mi spui: „Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit".**

Binecuvântată să fie această zi! Fii binecuvântată, Verginico, și tu, și lucrarea ta, și servii tăi, și casa aceasta în care ești acum coborâtă cu lucrul tău. Binecuvântată să fie această sămânță care se seamănă acum! Amin.

Amin, amin, zic vouă, Eu sunt Dumnezeu Savaot, Cel Care sunt din veșnicie și voi fi în veșnicie. Cerul și pământul de până acum vor trece cu trosnet, dar cuvintele acestui duh pe care l-am întors înapoi pe pământ, se vor scrie și vor mărturisi pentru voi sau împotriva voastră. Amin.

Această carte va sta pe masă și va vorbi pentru voi sau împotriva voastră. Această carte va vorbi în curând.

Hai, Verginico, ia locul, tată, și lucrează! Începe-ți lucrul aici și fii biruitoare, că ți-am dat toată puterea. Ridică-te și grăiește, tată!

– Grăiesc către Tine, Doamne Savaot. Slavă Ție și mulțumire Ție! Iată, îmi încep lucrul aici. Amin.

…Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Slavă întru cei de sus, iar peste voi pace și înviere! Amin.

Extras din trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Ungureni, din 27-11-1990

***

Au trecut zece ani de atunci de când am ridicat la Mine trupul cel care M-a purtat și prin care am trâmbițat și am vorbit încă o dată pe pământ, așa cum era scris pentru vremea aceasta, și scris era că-l voi ridica pentru un timp ca să-l ascund de fața șarpelui cel rău și să-Mi încerc poporul, să încerc credința acestui popor. Dar iată că stă scris cuvânt de mărturie în cartea acestei lucrări când Domnul așa a spus: ***«Verginico, nu te pierde, tată, că în zilele tale te vei ridica cu duh tare și vei hrăni mulțimile care vor fi călăuzite spre slava Noului Ierusalim ca să asculte cuvintele Domnului de pe acest munte al binecuvântării care nu se va lua înapoi».*** Și iată, măi copii ai acestei cetăți, intră Domnul cu lucrarea Sa încă o dată în cetatea Mănești, intră precum intra odinioară când vorbea cu mulți în această cetate; intră din nou cu aceeași bunăvestire să vă aducă și vouă vestea cea bună, că **am trimis înapoi pe pământ duhul trâmbiței prin care Eu am trâmbițat în zilele de întuneric ale domniei fiarei roșii și, așa, prin întunericul necredinței, am lucrat și Mi-am făcut o turmă apropiată și am spus că voi face din ea și cu ea lumină pe**

pământ și sare pe pământ și mântuire pe pământ. Au trecut șaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roșii, (*Comunism, n.r.*) și iată, Domnul a cercetat pe poporul Său precum odinioară cerceta pe Israel când el ridica mâinile și se ruga Domnului de izbăvire când pica rob altor popoare sau când pentru păcatele lui purta peste el jugul unor judecători răi și fără Dumnezeu. Iată, a cercetat Domnul poporul care a mâncat mană din cer prin blidul acela pe care-l știți voi, prin trupul acela pe care l-am folosit ca să vorbească cerul cu tine, popor al lui Israel din vremea de sfârșit, că iată, vrea să facă Domnul cu tine sfârșit de lume și de fărădelege, și așa va fi, pentru că așa stă scris, și **vrea să facă Domnul cu tine început de veac nou și neîntinat, un popor cu trupuri cerești, care va fi așezat pe pământ curat, pe pământ nou, și vrea să facă Domnul Ierusalim nou** și să așeze în mijlocul lui cele scrise în carte, **căci acest râu al vieții va curge cu bogăție de apă vie,** și precum magii au fost călăuziți de Dumnezeu până la ieslea în care a venit pe lume rodul cel de mântuire al neamurilor, așa vor curge în zilele ce vin noroade și neamuri spre izvorul vieții, care curge din Ierusalim, și se vor ridica pe picioare și vor învia și se vor adăuga celor mântuiți. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Mănești, din 26-12-1990

***

Iubiții Mei, servii Mei, Ioan și Veronica, neuitații Mei lucrători! Iată, cei care fac parte din turma acestei coborâri tainice, nici ei n-au uitat cuvintele Mele, și le-am dat cuvânt să-și amintească de cele scrise în cartea acestei lucrări în care scrie că și aceste două trâmbițe ale Mele vor sta din nou la această masă, îmbrățișați cu Dumnezeu prin această lucrare.

Iubiții Mei, iată, Domnul stă de vorbă cu voi. Ridicați-vă și fiți cu inimă mare și faceți unire bună cu planul cel coborât de Dumnezeu prin acest mijloc de coborâre a cuvântului ceresc, că de când știți voi și până acum, Dumnezeu a vorbit aici și a dat de știre taina planurilor Sale pentru aceste zile, că iată, vin zilele gloriei dumnezeiești, despre care a scris evanghelistul Ioan. Vine vremea să ridice Domnul Ierusalim nou, și vine vremea să se arate cer nou și pământ nou, lucrate de Dumnezeu.

Iubiții Mei, trâmbițele Mele, servii Mei, Eu sunt Dumnezeul Preasfintei Treimi și sunt în lucru ca să descopăr și să lucrez taina planului Meu, căci au venit zilele slavei Domnului, măi iubiții Mei. Are Domnul pe tot pământul scule prin care lucrează cerul, dar iată că planul lucrului Meu cel mare din zilele ce vin, iată cum îl aduc aici, iată cum îl lucrez aici. Nici poporul lui Moise nu a vorbit cu Mine așa cum vorbesc aceștia din zilele de azi cu Mine, căci Eu vorbeam cu Moise, iar Moise vorbea poporului, dar acum iată cum lucrez Eu aici.

Extras din Cuvântul Domnului peste trâmbițele apocaliptice: preotul Ioan și maica Veronica de la Vladimirești, din 16-01-1991

***

... Eu am trecerea cea mai mare în cer, fiindcă am fost trâmbiță lucrătoare spre sfârșitul vremurilor, și a locuit în mine cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în timpul vedeniei apocaliptice, care au fost pecetluite de Dumnezeu până în zilele voastre, căci aceste zile au fost apucate de voi, și voi n-ați voit să înțelegeți și să credeți. Au vorbit atunci cele șapte tunete, dar au fost pecetluite cuvintele acelea și nu s-au scris, dar s-au scris în vremea voastră, măi copii. Au

trâmbițat în toată vremea, de atunci, îngerii lui Dumnezeu pe pământ, și au adus spre împlinire toate câte s-au scris în cartea prooorociilor lui Dumnezeu. Dar spre sfârșitul plinirii vremurilor a folosit Dumnezeu trâmbițele cele ce erau scrise în carte ca să trâmbițeze în vremea domniei fiarei apocaliptice, și a ajuns Dumnezeu pe vremea trupului meu să sune din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări a Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, căci scris este că se vor arăta la sfârșitul plinirii vremurilor cele scrise în carte.

Extras din Cuvântul sfintei Virginia către poporul creștin în vreme de încercare, din 25-03-1991

***

Când a venit clipa să Mă înalț la Tatăl Meu după ce Mi-am încheiat lucrarea pentru care venisem întrupat, eram cu cei aleși ai Mei, cu ucenicii Mei din Galileea. Stăteam cu ei de vorbă, și ei M-au întrebat așa***: «Doamne, oare, acum este vremea ca să așezi Tu la loc împărăția lui Israel?».*** Și le-am răspuns așa: ***«Nu este al vostru să știți anii și vremurile pe care Tatăl le-a pus sub stăpânirea Sa».*** Așa le-am spus, fiindcă această taină era în Duhul Sfânt pecetluită. **Duhul Sfânt este Dumnezeul Care lucrează în vremea aceasta ca să-Și sfârșească lucrarea Sa, și iată, Sfânta Treime Își încheie în vremea aceasta lucrarea cea întreită, căci Dumnezeul Duhului Sfânt este aproape de sfârșit cu lucrarea Sa. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel.** Iată cea din urmă taină, cea mai așteptată, căci tot cerul laolaltă, cerul, care poartă în sânul său toată spița cea sfântă, cea lucrătoare, a așteptat să se așeze la loc împărăția lui Israel. Tot cerul este în bucurie, că de mult este așteptată această vreme, aceste zile, și iată, cerul le vede venind. Al vostru era să știți, iubiții Mei din vremea aceasta de glorie cerească. Duhul Sfânt este Mângâietorul Cel promis de Fiul lui Dumnezeu, Cel Care ia din cer și dă de veste în vremea aceasta. Apostolii cei care M-au însoțit pe vremea trupului Meu se bucură acum că a venit vremea să se audă răspunsul întrebării lor. Aceea a fost cea din urmă vorbă dintre Mine și ei, și apoi M-am ridicat de la ei și nu le-am răspuns, căci nu era al lor acest răspuns.

Pacea Mea și darul păcii Mele peste cel cu care M-am întâlnit acum! Bucuria Mea o pun peste tine, fiu iubit de cer. Mi-a fost dor să stau în sfat cu tine, căci am stat în sfat cu tine prin acest fir ceresc, am stat la celălalt capăt al acestei lucrări, la începutul acestei lucrări, măi tată. Am voit și la acest capăt, la sfârșitul acestei lucrări să-ți grăiesc, căci e pe sfârșite și ea. Suntem aproape de sărbătoarea cea mare, iubitul Meu, fiul Meu iubit. Ești scris în cartea acestei lucrări, fiule Vasilică. Așa ești scris, tată. Se bucură cerul de lucrul apostoliei tale, de rodul lucrului tău**. A venit vremea să-Mi fac arătarea, prietenul Meu iubit.** Așa am spus învățăceilor Mei: ***«Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul ei, și vă numesc prietenii Mei, iubiții Mei».*** Iată, vreau să știi și tu ce fac, căci am zis celui iubit de Mine, lui Ioan cel iubit: ***«Să nu scrii ce au vorbit cele șapte tunete; să nu scrii. Pecetluiește ce au vorbit aceste tunete, până la vremea cea de sfârșit».*** Iată vremea aceea, iubitul Meu. M-am ridicat să adun laolaltă lucrul cel bun și să-Mi desăvârșesc turma României Mele cea binecuvântată. **România este țara cea aleasă prin care Dumnezeu așează la loc împărăția Noului Ierusalim.** (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Este scris în cartea cea din cer coborâtă că Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi aceasta în zile de strâmtorare. E mare strâmtorare pe pământ, e groasă ceața, e mare necredința, dar am spus așa pe vremea trupului Meu: ***«Nu aceste minuni, ci mai mari decât acestea vor lucra cei ce cred în Mine, pentru că Eu Mă duc la Tatăl».*** Iată, iubitul Meu, așa va fi. Voi strânge laolaltă toată turma cea chemată și aleasă și credincioasă și voi face una numai și voi sufla din cer,

ca să se împlinească cele scrise, căci așa este scris: ***«Voi turna din Duhul Meu peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe, și se vor umple de cunoștința Duhului Sfânt, și voi prooroci prin ei și îi voi aduna pe ei din cele patru vânturi ale pământului și îi voi aduce în țara lui Israel, în țara Ierusalimului nou, cel din cer coborât».***

M-am folosit în vremea aceasta de trâmbițele cele scrise în carte, și iată, sun din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări, căci Îmi voi face arătarea, precum este scris. (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut", - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*) **Voi umple de slavă văzută acest pământ românesc, acest Canaan peste care am lucrat cu cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în vremea aceasta**. Am folosit un trup pe care tu îl știi, și am vorbit prin acel trup și am adus spre știre planul Meu și lucrul cel de încheiere a tainei lui Dumnezeu. Acel trup este acum la Mine și i-am dat trecere mare, măi tată, căci M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, ca să pot vorbi încă o dată pe pământ.

Așa am spus prin apostolul Ioan***: «Ia cartea și mănânc-o, că tu trebuie să mai proorocești încă o dată la popoare și la neamuri și la împărații lumii».*** Așa am spus lui Verginica: ***«Nu te pierde, Verginico, fiindcă tu va fi să te ridici în zilele tale să hrănești de la Mine un popor mare, care se va aduna să stea în fața tronului Meu cu ramuri în mâini și cu hăinuțe albe, cântând cântarea Noului Ierusalim, căci numai aceștia vor ști această cântare».*** Numai aceștia, măi fiule iubit, și iată ce fac, căci ți-am ieșit în cale prin acesta care este mare peste biserica Mea și **pe care-l voi pune, până în sfârșit, în locul cel dintâi al bisericii Mele.** Ți-am ieșit în cale, prin el ți-am ieșit, căci sunt în el, măi tată, sunt, căci este cel mai credincios lucrului acestei lucrări prin care Eu vorbesc în România de atâta vreme.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către părintele Visarion Iugulescu, din 06-05-1991

***

Am trezit trâmbița în vremea aceasta și am trâmbițat prin ea și am pus sub piatră de taină și sub pecetluire cuvintele cele trâmbițate; le-am pus până ce va fi să fie scoase deasupra și vestite de pe acoperișuri, precum este scris cuvântul lui Dumnezeu. Am trezit trâmbița din locul ei și am vorbit prin ea pe pământ, și iată, am ridicat apoi din cetatea aceea un fiu și l-am răsădit aici, în acest pământ, unde este ridicat acest locaș sfânt. Am venit prin cuvânt și am pus duhul și ungerea cea sfântă pe creștetul acestui fiu și l-am făcut mijlocitor între Mine, rugător pentru poporul cel care a mâncat de la această masă cerească, poporul care a stat de vorbă cu Dumnezeu prin acest cuvânt ceresc, coborât pe pământ în zilele acestea, și n-a fost în toate veacurile o lucrare mai desăvârșită ca aceasta, căci poporul lui Moise a vorbit cu Mine, dar nu așa ca poporul acesta. Și iată, poporul acesta are în mijlocul lui mai mult decât a avut poporul lui Moise, căci Domnul vorbea lui Moise, iar Moise grăia cuvântul Domnului către popor, dar în această lucrare cerească cuvântul Domnului a fost față în față cu cuvântul creștinului. A vorbit Domnul, de această dată, cu Israel gură către gură, și Domnul Își va desăvârși această taină peste acest neam, și apoi pentru toate noroadele, pentru toată făptura lui Dumnezeu. Am coborât duh viu și ungere cerească pe fruntea și pe mâinile și pe inima acestui fiu de aici, și el așa a spus: *„Iată, Doamne, sunt robul Tău. Fie mie după cuvântul Tău"*, și de atunci Domnul Se odihnește peste acest locaș sfânt, căci sfânt este acest locaș, și de temut este acest acoperământ, pentru toate puterile cele potrivnice, și toate oștirile duhurilor rele țipă departe de hotarele cele de aici când văd că li se gătește capătul lucrului lor cel rău, când văd această lucrătură care se lucrează între zidurile acestui sfânt acoperământ.

Acest acoperământ este taina cea pecetluită a celor șapte tunete care au vorbit în auzul evanghelistului Ioan în timpul vedeniei apocaliptice, care este scrisă în Cartea Adevărului. Această taină a fost pecetluită până în vremea aceasta, după cum a fost scris, și iată, vine ceasul să se despecetluiască această fântână, acest izvor de cuvânt care curge din cer în mijlocul acestui neam, căci România este noul Canaan, care va răsări acum în ochii tuturor neamurilor.

Am coborât semne cerești în acest sfânt locaș, și Mă voi ridica cu taina pe care o lucrez acum în acest acoperământ. Sunt în pregătirea acestei cărări, și sunt cu toată oastea cerească în lucru peste cei de aici, și îi țin sub cârmă cerească, și ei calcă întru totul după cuvântul care este între ei de la cer, și sunt credincioși cuvântului lui Dumnezeu.

Mai e un pas, și aceste hotare vor fi și mai pecetluite, căci Domnul este Stăpânul cerului și al pământului, și lucrează Domnul după planul cel din veac întocmit, și nu poate nimeni să stea în calea celor așezate dintru început, căci tot ce este prins între hotarele acestui loc, va fi un pământ pecetluit, un pământ sfânt, în care va lucra tot mai văzut focul Duhului Sfânt, care va sta și va lucra și va lumina și va împărți înviere în jur și peste popoarele care vor auzi de această slavă cerească, și se vor apropia **și nu vor putea trece zidul, căci înăuntru nu va mai putea intra nimeni întinat, nimeni spurcat, nimeni dedat cu stricăciunea și cu desfrânarea de orice fel, și va fi numit acest pământ începătură de nou Ierusalim, și va fi numit piatră de temelie a bisericii învierii făpturii lui Dumnezeu.** Iată, peste câteva zile așezăm piatra de mărturie a acestui început de biserică nouă, și va fi apoi să ridicăm pe ea altar de mărturie, care va vorbi despre cele ce s-au lucrat în ascuns, după porunca cea din cer coborâtă.

Ia seama, ia aminte la cuvântul lui Dumnezeu, că iată ce grăiește Domnul către tine: pământul acestor hotare are alegere cerească, și Domnul a lucrat în vremea aceasta și l-a pecetluit ca să fie pământ sfânt și să calce pe el cei curați, cei aleși cu care lucrează Domnul taina acestei vremi. Dintru început a fost această alegere, și este acesta pământ ales de Dumnezeu. Ochiul Domnului a fost în toată vremea asupra acestui petec de pământ sfânt, iar la vremea hotărâtă a coborât lucrul Domnului care era proorocit să se lucreze în acest pământ. Acest acoperământ este sfânt, și în el se lucrează întreită jertfă de fiecare zi, după porunca dumnezeiască. Un picuț mai este, și face Domnul lumină mare și slavă văzută peste acest acoperământ. Este acoperământul mărturiei acestei vremi în care Domnul a fost în lucrare.

Am ridicat din cetatea din care te tragi și tu, am ridicat această trâmbiță lucrătoare, spre sfârșitul vremurilor lumii, și spre începutul cel care vine după sfârșitul celor rele. Am ridicat-o pe Verginica. Am mai ridicat din această cetate și un fiu pe care, iată, l-am uns cu ungere cerească, și el este un fiu al legământului cel nou. Fii înțelept cu Domnul, căci Domnul îți cere ție cuvântul tău ca să-l scrie spre mărturie. Iată ce voiesc să scriu: acest acoperământ și acest pământ sfânt și pecetluit este al lucrării Domnului, este al planului Domnului. Acest fiu mai mic este urmașul acestei ctitorii. Este scris numele lui în dreptul moștenirii de aici, căci el este al lui Dumnezeu și numai al lui Dumnezeu și este moștenitorul acestei familii care este trecută ctitoră a acestui pământ, a acestui acoperământ care-L ascunde pe Domnul în ieslea Sa. Bucurați-vă, că Domnul a ridicat din mijlocul acestei case un salvator pentru mântuirea a toată casa aceasta. Amin. Ridică-te și lucrează după cuvântul Meu, și Eu voi scrie cuvântul tău spre mărturie și spre mântuire casei tale.

Moștenirea ta de aici va sluji de acum lucrării pentru care a fost sortită această moștenire, căci lângă acest sfânt acoperământ Domnul ridică acum turn tare, stâlp de mărturie, piatră de înviere și început de biserică sfântă și curată, biserică nouă și neprihănită, locaș de mărturie peste neamurile pământului, care vor afla din toate părțile și vor privi slava acestui pământ. Toți care viețuiesc în aceste hotare lucrează Mie, lucrează după cuvântul Meu și sunt ai Mei, și îi voi face de folos și de salvare pentru multe noroade care se vor apleca spre Ierusalimul cel nou al acestei vremi, căci România va fi noul Canaan al Domnului și va avea peste ea conducerea Noului Ierusalim care, iată, se coboară din cer prin cuvânt, și iată, Ierusalimul cel ceresc ia viață de la acest început de aici. Acest pământ și acest acoperământ are peste el coborâtă așezare cerească, trăire cerească și curată, și aceasta este puterea din care se va vedea viață vie și cer nou și pământ nou peste noroade. Cei ce viețuiesc în acest pământ nu pot să facă nimic de la ei, căci ei sunt supuși puterii cerești și cuvântului cel din cer, care-i însoțește în orice lucrare care este de împlinit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru numirea pământului grădinii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 08-07-1991

***

Iată și acum, sunt prin cuvânt, sunt cu ai Mei, de la început și până la sfârșitul veacurilor, sunt veșnic cu ai Mei, căci sunt fără sfârșit întru ai Mei, după cum am rostit făgăduința. Sunt coborât cu cuvântul în mijlocul acestui neam și am ieslea cuvântului Meu aici, unde, iată, ridicăm turn de mărturie, stâlp tare, piatră de înviere, căci mărturia cuvântului cu care am fost în lucru, este piatra pe care zidim acum începătura cea nouă, căci este nouă, este legământ nou, este începătură de neprihănire, de curățenie, de sfințenie, precum în cer așa și peste acest început. Și vom așeza cuvânt de mărturie la această temelie, **și zile noi de prăznuire**, **și vom prăznui aici înviere și Duh Sfânt, și vom prăznui numele trâmbiței prin care Domnul a lucrat în această vreme despecetluirea celor șapte tunete care au vorbit în timpul vedeniei apocaliptice, despre care a mărturisit apostolul iubirii, Ioan evanghelistul,** căci duhul lui a fost deșertat tot în acest vas prin care a cuvântat Dumnezeu în vremea aceasta, fiindcă îngerul i-a spus atunci lui Ioan: ***«Ia cartea și mănânc-o, căci tu trebuie să mai proorocești încă o dată, la vremea de sfârșit».***

Când am venit întrupat pe pământ, a lucrat tainic Tatăl Meu întru Mine, și nimeni n-a știut că sunt Fiul lui Dumnezeu și că sunt venit de la Tatăl Ceresc și de la Duhul Sfânt, nimeni n-a știut până când a venit de la Tatăl glasul care a grăit***: «Acesta este Fiul Meu preaiubit, întru Care am binevoit»***. A lucrat Tatăl Meu ascuns, ca să-Și împlinească lucrarea Sa care era prin Mine. Așa a lucrat și în vremea aceasta, căci Verginica M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, și Eu am vorbit gură către gură cu Israel în vremea aceasta, și am vorbit prin Verginica, și ea a fost ascunsă de înțelesul celor din jur, căci așa a fost această lucrare. Am luat-o la Mine pe Verginica, și apoi am trimis-o iar, căci așa a fost scris în cartea acestei proorocii. I-am trezit duhul, și are fii Verginica pe pământ, și fiii ei au prăsit, și are fii din fii Verginica. Ea este cea care va sta la temelia acestei pietre, și pe această piatră, pe această mărturie va sta acest locaș de mărturie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 15-07-1991

***

Iată, Verginica este acum lucrătoare de la Mine, căci M-a purtat pe Mine și am vorbit încă o dată pe pământ. Și dacă Eu am vorbit prin ea, iată, ea vorbește prin Mine, și de la Mine ia și vă dă vouă, căci al Meu este cuvântul lui Verginica, și n-a mai fost în Israel o lucrare ca aceasta. Cine are urechi și minte din cer, să audă și să înțeleagă lucrul lui Dumnezeu Cuvântul. Ea M-a purtat pe

Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, și iată, este trimisă de Sfânta Treime să pregătească acum calea slavei Domnului, Care iarăși Se va arăta, după cum este scris. Ea este întru Duhul Meu, și Eu întru duhul ei. Ea lucrează întru Mine, căci de la Mine a fost, și de la Mine este ea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu și al sfintei Virginia către copiii de creștini, Sebastian și Teodora, din 29-09-1991

***

– Verginico, nu te pierde, tată, căci în zilele tale, în zilele care vin după tine, va fi să te ridici din nou și să hrănești un popor mare, căci duhul tău va lucra de la Mine și va semăna sămănătură de înviere și vom avea un neam nou, un popor nou, o viță nouă și un vin nou, întru împărăția care se va așeza de la Dumnezeu. Verginico, tu nu vei muri, tată. Tu M-ai purtat pe Mine în vasul tău de lut vreme de douăzeci și cinci de ani; ai purtat pe Dumnezeu Cuvântul, Care a vorbit în vremea aceasta încă o dată cu Israel. Dacă Moise este viu și lucrează în vremea aceasta, în tine a fost mai mult decât în Moise, că Eu vorbeam cu Moise, și Moise vorbea poporului cuvântul cel de la Mine, dar cu tine nu a fost tot așa. **Tu ai fost trâmbița din care am sunat Eu mai înainte de arătarea slavei Mele.** Tu ai fost fluierașul în care am sunat Eu ca să-l învăț pe Israel cântarea cea nouă, cântarea celor răscumpărați. **Tu ai fost cuvântul Meu. Auzi tu ce ai fost?** Auzi tu ce spun Eu, Dumnezeu Cuvântul? Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Verginico, iar tu ai fost cuvântul Meu și cortul Meu în care M-am sălășluit și am locuit între oameni în zilele trupului tău. Dar în zilele duhului tău, tot cu tine sunt unit, căci tu ești păstorița poporului tău. Te-am pețit, iubita Mea, încă de când erai în pântecele mamei tale, și am făgăduit să fii a Mea și te-am luat și te-am albit și te-am îmbrăcat cu podoabe de la Mine, și apoi am fost cu tine și te-am iubit. Și de la Noi, de la lucrul Meu cu tine, și de la lucrul tău cu Mine s-a zămislit un popor care s-a născut din cuvântul lui Dumnezeu, care a trăit din cuvântul Meu, căci scris este: ***«Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu».*** (*Vezi viața Sfintei Virginia, n.r.*)

O, fiică a Ierusalimului cel nou, scoală-te, așa am spus, scoală-te și cântă poporului Meu și poporului tău cântarea cea de înviere! Scoală-te și hai să culegem via până nu se întinde umbra serii! Iată vremea ta. **Scoală-te și strigă pe ulițe, sună din trâmbiță, să audă paznicii viei Mele și să se gătească de veghe, că vine Stăpânul viei! Spune-le, Verginico, că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care iarăși vine, precum este scris.** Eu sunt Cel ce M-am dus la Tatăl ca să pot veni iarăși la ai Mei, la cei pe care-i am din lume. M-am dus, și de atunci M-am așezat lângă Tatăl Meu și lucrez cu cei pe care Mi i-a dat Tatăl din lume, și iată, în zilele acestea Îmi pregătesc poporul cel care va îmbrăca veșmântul cel alb și va cânta cântarea răscumpărării; pregătesc poporul cel care va sta înaintea tronului slavei Mele, înaintea zilei Mele de glorie. Este scris că voi trimite sol mai înainte de ziua aceasta, îl voi trimite ca să întoarcă pe fii spre părinți, și pe părinți spre fii, ca să nu vin pe neștire și să lovesc pe cel mic al lui Israel.

Extras din trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea București-Ferentari, din 01-02-1992

***

E mare taina venirii lui Verginica, dar e mare taina venirii ei între sfinții cerului, căci puterea cea pentru voi este de atunci o îmbrăcare cerească și o tărie cu care ați fost îmbrăcați voi, cei care ați fost găsiți lângă ea atunci când ea a pătruns în slava cerească. Ferice creștinilor care o au pe Verginica. Ferice celor care știu bine cum să o aibă pe ea. Ea se poartă alături de Maica Fiului

lui Dumnezeu. Ea are trecerea zilelor **de acum când cei din necazul cel mare au pătruns și pătrund în taina împărăției cea din cer lucrată pe pământ.**

Ferice celor ce au înțeles taina acestei lucrări dumnezeiești, care s-a născut de la Verginica. Eu am spus că ea se va arăta celor ce o știu pe ea, și i se va vedea slava pe care o are de la Dumnezeu, căci trupul ei a fost sălașul Meu cel supus, și Eu voi lucra cu ea mai mult decât cu Moise în fața slavei cerești. **Ea este însoțită în lucrarea ei de Moise și Ilie, așa cum am fost Eu,** (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) dar ea are pe Măicuța Mea și pe fiul cel dăruit de Mine ei când eram pe cruce, și toți lucrează în vremea lui Verginica, toți sfinții și părinții, toți arhanghelii și îngerii, toți au intrat cu Verginica în sărbătoarea pregătirii României pentru slava cea văzută a împărăției lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și va veni Stăpânul viei și va fi frumusețe cerească și se vor împărți fericirile pentru fiecare ceată, pentru fiecare slavă, și se vor așeza scaunele, dar se va așeza masa apoi, și Domnul lucrează împreună cu cerul și va sta la masă cerească împreună cu cei ce lucrează de pe pământ pentru gătirea cămării de nuntă și pentru muzica ce va fi cântată de corurile îngerești deasupra pământului nou care răsare din el și **care va da din el rodul vieții cea fără de moarte a veșniciei.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 13-06-1993

***

Am pregătit un vas pe pământ și am lucrat ca să-Mi fie Mie trâmbiță, ca să am cum să vorbesc, ca să las cuvântul Meu vouă, celor ce erați scriși în cartea Tatălui Meu ca să vă nașteți din nou prin această lucrare. Și dacă voi ați cunoscut de la Duhul Sfânt că Eu sunt, am venit mereu să fiu cu voi prin cuvânt și să fiți voi poporul Meu. Eu să vă fiu Dumnezeu, și voi să-Mi fiți fii, după cum este scris: ***«Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Domnul lor, și ei vor fi poporul Meu și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge lacrima de pe obrazul lor»***.

... Mă uit cu patruzeci de ani înapoi și o văd pe Verginica lăsându-se sub arsura Duhului Sfânt cu Care **venisem s-o pețesc ca să fac din ea trâmbiță a cuvântului lui Dumnezeu** și ca să-Mi ridic un popor luminat, în mijlocul acestui neam pe care-l iubește Dumnezeu și pe care îl pregătește ca să-I fie scaun de domnie și cărare de slavă peste popoare. Venisem din cer în calea unei copile pe care Eu o aveam săracă cu duhul, sărăcuță cu rangul, sărmană sărmănuță între oameni, și am lăsat Duhul Meu peste ea ca să știe ea prin Mine și să Mă cunoască și să se lase sub arșița Duhului Sfânt și să cuvintez cu cuvântul Meu prin ea și să dau hrană din cer poporului care era scris să se nască prin lucrul Meu cu Verginica. O, și ce pustiu a fost pustiul prin care am trecut Eu cu tine, popor chemat de Domnul la masa cea de nuntă! Că dacă am văzut că cei de până la tine nu mai voiau să vină, dacă am văzut că-și vedeau de ale lor, dacă am văzut că s-au încurcat cu cele scoase astăzi și că au de făcut de ale lor, atunci am ieșit la drum și am plâns amar în fața mesei Mele plină cu cele de la Mine, și am zis să văd masa plină. Și am început să strig și să Mă uit să văd venind săracii și șchiopii și muții și rătăciții și leproșii, dar ei nu știau cum să vină, nu mai știau cărarea dacă cei ce-i învățau pe ei nu mai vegheau cu Dumnezeu și nu mai știau că trebuie să vină Mirele. Strigam și iar strigam, și plângeam după oile Mele, și ele nu mai știau cum este glasul Păstorului. Și am plecat din loc în loc la răspântii și am strigat din cortul acestei copile care s-a lăsat folosită de Dumnezeu, și ai venit tu la masa Mea cea sfântă, poporule care erai scris ca să fii pentru această lucrare, și stau de atunci cu tine la masă și te-am deprins să mănânci și cum să mănânci și ce să mănânci și ce să nu mănânci ca să poți să fii viu prin valea morții care-și desface

gura ca să înghită făptura lui Dumnezeu. O, și te-am văzut flămând din nou, și te-am văzut slăbind, căci copilul care nu mănâncă slăbește și se îngălbenește, și tu trebuie să înflorești și să te desfaci acum, că vine vremea cea vestită de Mine peste tine, popor așteptat de Dumnezeu. Că Eu am ridicat din tine fii, și fii din fii, și merg înaintea ta ca să te aduc până la Iordan și ca să te trec în Canaan și ca să te așez în grădina Edenului, ca să nu fie ea lipsită de tine, popor al Ierusalimului care se va arăta peste tine și de la tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

Grăiesc cuvânt ceresc peste ieslea cuvântului Meu din mijlocul României. Eu sunt Domnul duhului și al trupului tău, căci trupul tău este de la trupul Meu și până la plinirea vremii cerurilor, o, România Mea, țara alegerii Mele! Și de ce te-a ales Tatăl Meu pe tine? O, tu te-ai născut odată cu Mine pe lume. Ți-a făcut Tatăl Meu un trup, odată cu trupul Meu ți-a făcut ție trup, și a suflat apoi peste trupul tău duh de viață, căci a venit la tine cel întâi chemat al Meu și te-a încreștinat și te-a botezat întru numele Meu și de aceea te numești întâia chemată între neamuri. Dar neamul tău știe, oare, taina aceasta? Crede, oare, minunea aceasta cerească?

Erai frumos lucrată în mijlocul neamurilor pământului, căci pământul tău poartă o taină mare, pe care tu nu o știi, **și taina aceea te-a învățat în taină să fii cuminte și să nu dorești nimic din ceea ce este al aproapelui tău, și numai tu ai împlinit porunca aceasta între neamurile pământului.** Și te-ai păstrat mireasă Mie, căci Tatăl Meu M-a logodit cu tine la nașterea ta, și a sălășluit Dumnezeu în tine cu Duhul, pentru că tu nu ai iubit alți dumnezei, **de la nașterea ta și până la capătul bisericii cea dintâi, care a viețuit cu trupul în mijlocul tău.** Iar tu apoi, tu, din una curată și neîntinată, te-ai lăsat amăgită, și s-a ales din tine, apoi, la dreapta și la stânga, și oile Mele cele credincioase au rămas puține la dreapta Mea, iar celelalte, dând să Mă despartă în două, și-au rupt cămașa cea dintâi și au luat o cămașă nouă și o purtare nouă, și ai devenit din una, două, biserica Mea, căci în tine, Românie, a lucrat Tatăl Meu proorocia cea din urmă, și tu nu ai cunoscut aceasta. **Iar când diavolul a fost slobozit ca să lucreze înaintea venirii Mele**, după cum este scris, tu, biserica Mea, nu ai vegheat atunci, și a pătruns în tine păcătuire, și ți-ai întors fața ta de la părinți și de la Mine. Și iată, taină neînțeleasă, că **dintr-o femeie desfrânată, dintr-o biserică desfrânată care a înșelat pe Iubitul ei, s-a născut antichrist, cel care te-a prins în păcat,** și te-a pustiit mereu de atunci, și ți-a murdărit veșmântul trupului tău. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Dar Mirele tău te răscumpără și face din mijlocul tău salvare ție, căci tu ai fost dintru început în dreaptă credință, și Domnul tău nu uită veșmântul tău cel dintâi.

Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului; **le am de atunci de când l-am legat pe cel rău ție,** iar ție ți-am dat cheia împărăției Mele ca să stai în ea și să nu ieși din ea și să nu te duci să lucrezi la alt stăpân. Dar iată, **duhul potrivnic a fost slobozit la vremea sa** și a înconjurat cetatea ta, dar Eu vin iar și ca și atunci voi birui pentru tine, biserica Mea cea de la sfârșit. Dar străină ești tu de început, străin e omul de la sfârșit, străin este de început, căci cel de la sfârșit nu s-a jertfit cu trupul și nu a cunoscut pe cel ce ucide duhul său, pe cel ce a înconjurat cetatea duhului său. Dar iată, Eu sunt în mijlocul tău, și tu nu cunoști vremea cercetării tale, care vine cu Mine la tine**, căci Eu am început să sun din trâmbițe** (*prima trâmbiță apocaliptică: prooroc preot Iosif Trifa, n.r.*) **odată cu dezlegarea celui rău** (*anul 1921: înființarea Partidului Comunist din România, n.r.*) și

am lucrat lucrarea Mea, și voi birui prin ea, căci din tine, Românie, am ridicat lăstari **și am sunat în toată vremea cea roșie**, și a fost treaz Duhul Meu în mijlocul tău. **Și va învia în tine biserica cea dintâi** și se va zidi din nou, căci Dumnezeu lucrează și unește sfârșitul cu începutul, și va fi Ierusalim ceresc pe pământ.

România Mea, trezește-ți păstorii și te adună întru Duhul Meu și paște pășune curată, ca și cei de la început, care cer răscumpărarea strigând: „Până când, Doamne?“. Scoală-ți bine păstorii, și ca să te păstorească și nu să împărățească peste tine și nu să ia cheile împărăției Mele și să le ascundă de la fața ta**. Sun din trâmbiță peste tine**. Eu sunt, și prin cuvânt sunt în mijlocul tău ca să te scol din moarte. Scoală-te, nu te pierde vremii acesteia, că e vremea să te scoli și să stai înaintea Mea. Eu sunt, și sunt în calea ta cu calea Mea, ca să te adun și să-ți iau crucea și să fac din ea steag de biruință pentru tine. Dar iată, păstorii tăi Mă gonesc ca pe un stricător și, ca și cei de atunci, zic că nu sunt Eu. Eu sunt, prin cuvânt sunt, și lucrez prin cuvânt ca să-Mi îmbrac mireasa în haină cerească și curată și sfântă, dar păstorii tăi au ieșit la Mine cu săbii și cu ciomege, ca și atunci. Am bătut la ușa lor ca să le spun de Mine și de tine, dar ei împărățesc și se odihnesc și nu vor să iasă din ei ca să intre întru Mine.

Eu sunt, și am venit să ridic biserica cea ruinată și s-o clădesc pe temelia cea dintâi, și am ridicat un vestitor (*arhiereul Irineu, n.r.*) și l-am trimis cu vestea cea din urmă, dar ei l-au luat și l-au răstignit și i-au luat mersul și i-au dat hlamidă de ocară **și l-au îmbrăcat, ca și pe ei, în haina lui antichrist** și l-au forțat să tacă și să nu vestească peste tine ridicare și înviere în fața Celui ce vine, și au răstignit pe Duhul Sfânt sculându-și iscoadele ca să pună în temniță cuvântul lui Dumnezeu. O, dar cuvântul nu se poate lega! El iese din cuie și zidește biserica.

Și iată, biserica cea de la sfârșit s-a înstrăinat de început, căci oaia nu a mai păscut pășune cunoscută și s-a învățat să rătăcească fără păstor și nu Mă mai cunosc oile de la sfârșit, nu mai cunosc glasul Păstorului. **Și ce să fi făcut Dumnezeu, decât ceea ce era scris, ca să înceapă să sune din trâmbițele Sale și să anunțe calea venirii Mirelui la mireasă, la biserica Sa.**

O, dacă Eu nu aș fi scurtat apăsarea acestor zile, nu ar mai sta nici un trup înaintea Mea, dar pentru cei cu duhul smerit, Eu ascund fața urgiilor care sunt peste lume ca să încerce pe toți câți locuiesc pe pământ. **Iar tu, Românie, vei fi Mie domnie, și cel necurat va fi luat din tine.** Scoală-te, ca să-Mi auzi glasul și ca să cinez cu tine, căci Tatăl Meu așează în tine nuntă cerească și biserică curată, și va da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil din 21-11-1993

***

Popor iubit, sunt cu serbarea sfinților trei ierarhi în grădina ieslei cuvântului Meu. Aceștia au fost trimiși de Mine la Verginica după ce ea a împlinit porunca Mea pentru postul de patruzeci de zile în anul 1955. Au coborât din cer acești sfinți și au adus lui Verginica Sfintele Sfintelor, măi copii, și după aceea Eu am coborât cu cuvântul Meu în ea și am grăit poporului cel care avea să se nască din cer prin cuvântul Meu, și l-am strigat pe nume pe acest popor și i-am pus nume nou, nume din cer, nume sfânt și binecuvântat, și l-am binecuvântat, tată, și l-am însemnat cu ungere cerească, și nimeni pe pământ nu are acum dar și har asemenea cu darul și harul acestui popor. Dar cine să priceapă aceasta? Cine, tată, cine? că iată, n-are cine. Nu pricepe acest popor. Nici cel

înzestrat cu un pic de înțelepciune, nu mai pricepe nici acela, și s-a întors unul ca acela, s-a întors spre cei din lume dacă Verginica este acum lângă Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1994

***

Îi este dor lui Verginica de poporul cel păstorit de Mine prin ea. Dar ție ți-e dor de trâmbița Mea? Ți-e dor, măi Israele? **Îi este dor trâmbiței Mele de tine, și Eu îi dau glas trâmbiței Mele peste tine.** Am spus când am venit s-o iau cu cerul pe Verginica, am profețit peste tine, Israele, că vine vremea să grăiesc cuvinte sfinte peste tine dacă te voi avea pentru Mine. Întreabă pe păstorii tăi cei de la Mine, și spuneți la poporul nostru, păstorilor iubiți, spuneți ce am spus Eu când am luat-o cu cerul pe Verginica. Caută, măi păstorule care ai spre păstrare comoara cea de la sfârșit a cuvântului venit de la Mine la Israel; caută și scoate din ea și dă de știre lui Israel, ca să vadă Israel împlinirea cuvintelor profețite.

Verginica are glas peste voi în ziua Mea de serbare cu voi. Pace glasului cuvântului tău întru Mine, Verginico! și adapă-ți turma, tată, și dă-i din vinul cel nou al nunții, din cuvântul cel mai nou al Meu și al tău, ca să se îngrașe poporul tău, să se veselească, tată, că e zi de bucurie, e zi de înviere peste fiii învierii, peste fiii harului. Amin.

– Facă-se, Doamne, după cuvântul Tău. Amin. Iată glasul Domnului întru duhul meu.

Eu sunt, fiilor. Domnul mi-a spus să fiu acum cu voi. Domnul îmi vede arsura duhului după voi. Hristos a înviat! Pace peste cei mari și peste cei mai mici! Pace peste cei mici și peste cei mari, peste cei ce au venit cu iubire în împrejurimea ieslei cuvântului meu în ziua aceasta de Paști ceresc! E zi de Paști ceresc și dumnezeiesc peste Israel, că voi sunteți poporul Domnului. Mi-e dor de voi, mi-e dor să grăiesc cuvântul meu cu cei ascultători. Mi-e dor și de pașii celor neascultători care, ca și caprele neastâmpărate, dau cu cornițele în hotar și îl pun jos și se duc din staul și fac neascultare și nu vor cu cele ce vin. Mi-e dor de oi, mi-e dor de oile care s-au făcut capre, mi-e dor să le dau naștere nouă și să fie iarăși oi. Dar mi-e dor să glăsuiesc peste cei ce mă iubesc, mi-e dor de voi, copii ai grădinii mele, copii ai ieslei cuvântului. Mi-e dor să cuvintez și eu, și e mult de când nu m-am mai strecurat cu cuvântul meu.

Hristos a înviat! iubiții mei păstori, care ați rămas cu greul de la acest popor; dar un picuț de greu, și vine ziua de odihnă când vine Domnul văzut în mijlocul acestei lucrări.

… Hristos a înviat! Pace peste voi, și lucrare de nou Ierusalim de la voi peste cei ce vor lua numele Domnului!

Pace ție, Israele! Pace ție de la Domnul Dumnezeul tău! Amin, amin, amin.

– Verginica a stat în sfat cu Israel. Eu, Domnul, am dat loc cuvântului lui Verginica. Ea este mare între sfinți, ea este lăudată și cinstită de Avraam și Isaac și Iacov și de profeți și de sfinți. Lucrarea Mea care a început de la Verginica, iată, are rod, și rodul rodește. Să se așeze la lucrarea rodului tot trupul lui Israel. Să fie vie și lucrătoare rădăcina și tulpina și ramurile, ca să aibă viață rodul, și să stea pe masa nunții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-1994

***

Iată, am case de creștini în care găsesc trei, patru, cinci împotriva a unul, care a rămas cu împărăția Mea, dar nu am nici o casă în care stă unul împotriva a trei, patru sau cinci care sunt cu Mine. Ce suspinare pe Mine! Sunt patruzeci de ani de lucru peste ogorul tău, Israele, dar unde, tată, este rădăcina și tulpina și ramurile și frunzele? Și unde este rodul tău, Israele tată? O, de ce nu te-ai lăsat lucrat? De ce nu te lași lucrat, de ce, oare? Ce vrei să faci cu tine, creștine? Ne întâlnim curând, că ți se vor deschide ochii să Mă vezi, și atunci ce ai să faci când vei înțelege că Eu am fost Cuvântul Cel din mijlocul tău, jertfa iubirii cea de la sfârșit?

Am stat într-un trup în mijlocul tău, și nici așa n-ai știut să crezi. Acum vorbesc de deasupra ta și las cuvânt spre știre peste tine, și nici așa nu știi ce să faci și ce să crezi, căci Verginica a fost fecioară, și n-a avut neam din trupul ei pentru care să se jertfească, și s-a lăsat jertfă pentru tine, Israele tată, ca să te răscumpere, măi Israele, și să te scoată din lume și din idoli și din moarte și din înșelare. Ea este acum fără de trup și fără de loc, și este după tine umblând, și întinde mâna prin spini și prin spurcăciuni după tine ca să te tragă la Mine, pentru că s-a pus jertfă pentru tine. Am să-ți spun într-o zi cum a fost jertfa ei întru Mine și jertfa Mea întru ea, dar în ziua aceea ai să Mă vezi, popor iubit, ai s-o vezi și pe ea, și n-ai să știi Care sunt Eu, și care este ea, pentru că Duhul Meu a stat în trupul ei, pentru că ea a fost tronul Meu pe care am stat Eu în fața ta, Israele, ca să te învăț calea vieții și a învierii tale, tată. Ea a purtat Duhul Meu Cel de după învierea Mea, pentru că după învierea Mea am trecut prin ușile închise și am stat cu apostolii. Și dacă trupul Meu n-a fost ținut de nimic după înviere, nici de mormânt, nici de pereții foișorului apostolilor, nici de timp, tată, că acum eram în Ierusalim, acum în Emaus, acum pe malul mării la pescuitul apostolilor, tu să nu uiți, Israele tată, că acum tot după înviere sunt, și întru puterea învierii sunt în lucrare peste tine, și să nu te mire cum de intram Eu în pieptul lui Verginica și cum dinăuntrul ei vorbeam cu gura ei, pentru că tu altfel nu Mă puteai privi, tată, așa cum Sângele și Trupul Meu nu l-ai putea mânca dacă l-ai vedea sânge și trup. O, și să nu te mire cum de vorbesc Eu acum cu tine și cum Mă las auzit peste ieslea cuvântului Meu ca să-ți aduc ție cuvântul Meu prin străjerii cuvântului Meu, că Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios, tată. Eu pe toate le pot, numai tu nu vrei să poți și tu cu Dumnezeu și să crezi că Domnul pe toate le poate pentru tine și pentru răscumpărarea ta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1994

***

Nu te teme, Israele, de ar fi să stai o zi și o noapte pe drum, nu te îngrijora. Eu am stat mereu numai pe drum, pe arșiță și pe vânt. Nu te teme. Eu lucrez pentru tine, dar lasă-ți inima spre Mine, tată. Nu te lăsa spre somn, spre moleșeală nu te lăsa, și ia aminte la trâmbița Mea, că slobod glasul trâmbiței Mele peste tine. Ea a trâmbițat și pe pământ, și trâmbițează și din cer.

Binecuvântată să-ți fie trâmbițarea, Verginico. Eu în tine, și tu în Mine, tată. Pace ție, în mijlocul poporului tău!

– Hristos S-a înălțat, Israele al Domnului! Rostesc din mijlocul tău salutul praznicului de azi. Hristos S-a înălțat, popor al Domnului Iisus Hristos! Și ai grijă, fiule, Domnul nu voiește să

piardă pe nimeni, și să ai numărul întreg și să te înmulțești chemând la Domnul pe cei ce vor învăța de la tine calea cea cerească pe pământ.

Iată eu și martorii lucrării lui Dumnezeu, care a fost lucrată și începută cu mine în anul 1955. Eu m-am născut cu un an înainte de căderea din biserică. Și dacă m-am născut atunci, m-a ales Domnul ca să fiu unealtă de îndreptare a celor ce s-au stricat atunci, a celor ce s-au dărâmat atunci. Și s-a așteptat șaptezeci de ani, și Domnul Și-a așezat la loc cele dărâmate, cele lovite și desființate de om. (Ținerea sărbătorilor la data corectă în noua biserică, n.r.) *Vai, că s-au încumetat oamenii să schimbe cele ale Domnului, care au venit de la părinți și până în zilele acestea! Iată, poporul meu, ce lucrare a fost aceasta pe care a avut-o Domnul cu mine. Și după trecerea celor șaptezeci de ani, a început Domnul ridicarea la loc a celor desființate, a început cu voi întoarcerea la începutul cel dintâi, și nu mai spun la începutul bisericii lui Iisus Hristos. Rămâneți atenți cu această lucrare, că eu, fiilor, sunt cu rodul în picioare și grăiesc din cer, și rodul meu mă aude, căci oile aud glasul păstorului lor. Un păstor al lui Dumnezeu nu moare niciodată, și păstorește în veci, și are turmă în veci. Să nu fii plăpând, Israele, iar tu, creștine, cel ce ești de la începutul acestei lucrări, să te înveți s-o mărturisești de-acum, ca nu în zadar să fi muncit Domnul peste această vie.*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 09-06-1994

Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Păstorul tău, Israele, iubitul Meu popor, și n-a fost de când e veacul o așa lucrare cerească pe pământ. **Eu sunt glasul, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu,** și am ales un vas sărac și uitat, și am suflat peste el Duh Sfânt și l-am umplut până sus, până ce a început să izvorască din el râul vieții peste pământ, că din acest sătuț am ridicat o vlăstărică firavă și am pus apă la rădăcina ei, până ce s-a făcut copac mare, de s-au sălășluit în el păsările cerului. Cine este copacul, tată, și cine sunt păsările cerului? Copacul sunt Eu, Domnul, Care am fost sălășluit cu Duhul Meu Cel Sfânt într-o unealtă de lucru, într-o inimă cerească, **într-o copilă, o trâmbiță din care am glăsuit Eu pe pământ în vremea aceasta de sfârșit.** Într-o vlăstărică din satul acesta, în inima ei am avut Eu sălaș, și prin gura ei, Eu, Domnul, am glăsuit cuvântul Meu unui popor chemat la această lucrare cerească. Iar păsările cerului sunt inimile fiilor poporului Meu, care s-au sălășluit cu duhul lor în Duhul Meu, ascultându-Mi cuvântul și împlinindu-l. Și iată, această copilă vlăstărică este acum luată la cer și lucrează din cer de lângă sfinți, căci nimeni nu este să fi lucrat pentru Dumnezeu și să nu fie viu în vecii vecilor. Așa și tu, poporul Meu iubit, vei fi viu pe veci dacă Mă vei asculta până la arătarea Mea pe nori.

Ferice celui ce a crezut până azi lucrării Mele cerești cu care am fost sălășluit în satul acesta, în vasul acesta din care Eu am glăsuit pe pământ. Așa au fost fiii credinței între necredincioși și așa au mers cu Mine prin vreme. Așa te am Eu pe tine, poporul Meu, răsad și rod al lucrării Mele care a început în satul acesta în anul 1955, și iată, tată, s-au scurs patruzeci de ani de mers prin duh de necredință, și azi Mă întorc înapoi cu tine și îți fac loc ca să mărturisești lucrarea Mea cerească și vremea profeției Mele, căci Eu prin Verginica am profețit, și prin tine vin să împlinesc cele profețite vreme de patruzeci de ani. Eu am profețit; Eu, și nu ea. Ea a fost vasul în care am stat Eu cu Duhul Meu Cel Sfânt, cu cuvântul Meu prin glasul ei, **că și acum două mii de ani când am venit din cer, tot printr-o fecioară am venit ca să iau trup văzut între oameni, Fecioara care se numește Maica lui Dumnezeu. Iar acum, pentru nașterea Duhului Meu Cel Sfânt, tot printr-o fecioară am venit în mijlocul unui popor credincios**, și l-am hrănit cu Duhul Sfânt pe

poporul Meu, pe tine, măi Israele, tot printr-o fecioară, tată. Măicuța Mea, Fecioara mamă, dacă a avut însoțitor pe Iosif, logodnicul ei, a fost ca s-o îngrijească și ca s-o ocrotească pe ea și pe Fiul ei, pe Mine, măi fiilor, în vremea Mea de copil. Și Verginica, dacă a avut cu ea un însoțitor pe care-l știe și satul acesta, n-a fost trupește însoțirea, și a fost duhovnicește, pentru ocrotire, pentru acoperirea tainei Mele, și ea a fost vas curat pentru Dumnezeu, pentru Duhul Sfânt, Care intra în trupul ei pentru glăsuirea Mea prin ea. Prin ea s-a născut cuvântul Duhului Sfânt vreme de douăzeci și cinci de ani, din anul 1955 și până în anul 1980 când Eu, Domnul, am venit și am luat-o la cer, și ea lucrează acum din cer, de lângă Mine peste poporul Meu, peste poporul ei, căci ea a născut acest popor, ea, din cuvântul Meu sălășluit în ea, popor născut prin cuvântul Meu, popor născut de sus, din cuvântul cel din cer coborât în vas ales de Dumnezeu. Aceasta este lucrarea Mea prin Verginica, lucrarea Mea cerească de azi, iar azi cobor cuvântul Meu pe nori până deasupra ieslei cuvântului Meu, până deasupra acestei grădinițe cerești, care se numește grădina cuvântului lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului din 28-08-1994

***

Iată, iubitul Meu Israel, de ce trebuie să piară cerurile și să se strângă și să se tragă la locul lor cel dintâi. De aceea, tată, ca să rămână slava Domnului descoperită peste voi, cei ce sunteți așezați în dragostea Mea; să rămână Creatorul tău văzut de ochii sufletului tău; să vezi și tu de unde se trage sufletul tău, din ce slavă îți este dăruit în dar, din ce bucată este rupt și pus în trupul tău, și atunci trupul tău va fi numai ceresc, căci sufletul îi va arăta ca să vadă pe cele dăruite. Atunci vei vedea firea cea fără de trup și slava cea de nedescris, care este acum ținută să se vadă. Îndrăznește, Israele, și nu te teme, că îți poruncesc cu poruncă cerească să nu te temi și să fii ager la ochii sufletului tău, pe care-i ai de la Mine. Azi stau un picuț în sfat cu tine, nu stau mult, dar să fii ager și să-ți înmulțești vederea cerească prin porunca Mea dumnezeiască, fiindcă ți-am poruncit să nu te temi. Să te bucuri, dar să nu te temi, că Eu am venit și mereu ți-am spus, Israele, ți-am spus dinainte totul, dar ți-am spus să te scoli bine, să te întărești bine, să te așezi bine, și iată de ce ți-am spus, de aceea, ca să nu te temi în vremea împlinirilor, tată.

Deschide iarăși cartea acestei profeții, căci cum a rămas cartea lui Moise, a lui Isaia, a lui Ieremia, a lui Matei, a lui Pavel, așa a rămas și rămâne cartea lui Verginica, Israele, cartea Mea prin ea, căci Eu am fost în trupul ei, așa cum într-un sâmbure este miez. Cine vrea să mănânce miezul dintr-un sâmbure, acela trebuie să desfacă sâmburele și să mănânce miezul. Așa trebuia să crezi tu în Duhul Meu Cel Sfânt, acoperit de trupul lui Verginica. Așa și în tine, copile din Israel, tot așa și în tine Mă aciuez, ca să fiu în tine și ca să fii tu în Mine, dar nu numai Eu în tine, ci și tu în Mine, tată. Să nu stau nelucrător în tine, poporul Meu, că în Verginica n-am stat nelucrător, și am făcut din ea greblă, și sapă, și târnăcop, și coasă, și seceră, și secure, și vas de băut și de mâncat am făcut, și fir ceresc de cuvântat cuvântul Meu, și soare am făcut din ea, dar tu de ce n-ai văzut lumina lui, popor mititel la ochii sufletului tău? Iată, tată, Eu am cuvânt proorocesc în mijlocul tău și am grădină cu prooroci în ea și am în ea cuvântul Meu, și așa să fii și tu, Israele, și să fii un singur trup, ca să te unească Duhul Meu și Trupul Meu, să te unească într-un singur trup, căci mare este taina Mea în mijlocul tău, și pe Mine Mă doare că tu nu o știi, că n-ai vrut să fii vrednic s-o știi și s-o poți purta, și iată, vin la tine și îți spun: pregătește-te, Israele, că se va da cerul în lături și voi rămâne descoperit deasupra ta, și dacă vei fi numai trup, te vei topi sub lumina slavei Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 16-10-1994

***

Iată taină vă spun vouă, și o despecetluiesc între ai Mei; vă spun despre taina venirii Mele atunci și acum. Scris este în Scripturi: ***«Domnul Însuși, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și cei morți vor învia întâi, iar cei vii se vor îmbrăca întru nestricăciune, și moarte nu va mai fi, și pururea vom fi cu Domnul apoi»***. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

O, Ierusalime, iubitul Meu popor, așa scrie în cartea mărturiilor, și precum magii credeau în proorocia cea despre nașterea Împăratului lumii, și precum ei au înțeles din prooroci nașterea Mea și au crezut, și precum au plecat ei dinspre răsărit după stea ca să-L afle pe Cel născut din cer, și precum ei au crezut prezicerilor cele din vreme făcute de înțelepții cei de demult, așa și tu să crezi, și să crezi mai bine ca aceia, fiule, că aceia erau înțelepți păgâni, și aveau credință în profețiile rostite pe pământ, dar tu, poporul Meu, ești creștin, și tu trebuie să crezi mai tare ca aceia, că iată, îți desfac taina venirii Mele. Așa scrie în Scripturi***: «Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer».***

O, Ierusalime, copilul Meu de azi, pruncul Meu, poporul Meu de azi! **Eu am pus nume lui Verginica. O numeam în mijlocul tău trâmbița lui Dumnezeu**, Ierusalime de azi. **Verginica s-a numit trâmbița lui Dumnezeu,** și tu n-ai priceput venirea Mea prin cuvântul cel rostit al Scripturii. Când M-am coborât în trup prin Maica Mea Fecioara, am coborât la glasul arhanghelului și am venit spre arătare, iar acum am venit și M-am coborât întru trâmbița lui Dumnezeu, după cum este scris: ***«La glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu».*** Mă coboram din cer în ea, măi poporul Meu, **în trâmbița Mea Mă coboram din cer,** și eram înaintea ta în ea, ca să te înviez pe tine și ca să înviez morții tăi, tată, că dacă tu auzeai glasul Meu, îl auzea tot trupul tău, tot poporul tău, tot neamul tău, până la Avraam, tată, până la al miilea neam al tău, până la Avraam, părintele celor credincioși, și morții tăi înviau la glasul trâmbiței lui Dumnezeu, iar pe tine, cel ce erai viu, te luam în lucrarea Mea ca să stai în ea, copilul Meu de azi.

Ai stat tu în lucrarea Mea, măi fiule? Iată, tată, am făcut o sită pe măsura bobului de grâu, și acum se va vedea cum ai stat tu în lucrarea Mea, copilul Meu din Ierusalim. Am făcut sită și voi cerne cu ea pe fiii acestui popor. **În vremea lui Noe am avut și atunci sită, și am pus în sită și atunci pe toți, și n-a rămas în sită decât bobul de grâu, bobul curat și întreg în ascultare și în credință.** (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe" - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) În vremea aceasta am făcut iarăși sită pentru poporul Meu, și îi spun poporului Meu să fie ca grâul curat, ca bobul de grâu întreg și curat și nepătat și neamestecat. Ce este întreg și împlinit și curat și sănătos va rămâne în sită, iar ce este mic și sterp și neîmplinit și străin de Mine va trece prin sită. Eu nu mai am vremea înainte, că Eu am venit și am spus mereu că fiii acestei lucrări sunt încheierea veacului omului. O, puțini din Ierusalim au crezut cuvintele Mele. Le-au pus pe seama omului și nu le-au crezut de la Mine, și dacă au făcut așa, au rămas cu veacul acesta cei ce n-au știut să creadă și să se împlinească. Să fi zis copilul acestui popor, să fi zis cum a zis Fecioara Maica Mea: ***«Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Domnului».*** Și iată, copile din Ierusalim, dacă tu ai stat întru lucrarea Mea, se va vedea acum, căci în sita de alegere și de sortare va rămâne bobul cel întreg, și de aceea ți-am zis Eu mereu, să te îndrăgostești de Mine, Ierusalime, așa cum și Eu, tată, sunt îndrăgostit de tine. Dar

acum vreau să-Mi văd pe cel ce Mi-a fost credincios și să-l iau în sânul Meu și să fiu pururea apoi cu el, după cum scrie în Scripturi, căci Verginica a fost trâmbița lui Dumnezeu întru care Eu am coborât la tine ca să te nasc, Ierusalime, ca să stai apoi îmbrățișat cu Mine și ca să-ți dau îmbrățișarea Mea și să te numesc Ierusalim și să te am la inimă, să te am în inima Mea cerească, fiindcă Eu am inimă, fiule, am inimă ca omul, și nu poți să spui că nu am.

Eu M-am născut din om la glasul arhanghelului, și M-am născut în chip minunat, iar Fecioara întru care am luat trup a rămas fecioară și după nașterea Mea. Eu M-am născut în chip minunat, și tu nu poți să înțelegi. Îți trebuie credință mare, tată. Tatăl Meu M-a născut din Fecioară, prin ușile închise M-a scos, și n-a stricat trupul Fecioarei, și a rămas fecior trupul Fecioarei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1995

***

În această grădiniță am ungere mare, tată. **Am trimis pe cei trei sfinți ierarhi la Verginica după postul ei de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și M-au dat ei din potir ceresc, i-au dat Trupul Meu, lucrat de cer, de cei trei ierarhi care stau la temelia cea de la început, alături de cei dintâi apostoli ai Mei.** Acesta a fost darul pe care i l-am dat Eu lui Verginica după postul ei de patruzeci de zile. Darul a fost Iisus Hristos, adus din cer, de ierarhi din cer. Ei sunt ierarhii acestei lucrări și au ungerea lor peste fiii grădiniței Mele de azi. Ei sunt de la început cu Verginica, din anul 1955, și nimeni nu poate umbla la această lucrare așezată de cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1995

***

Ierusalime, popor al lui Israel, am fost cu tine patruzeci de ani și **am trimis glas de trâmbiță** peste tine ca să te aduni acum la sărbătoarea cea mare, căci Eu, Domnul, **desfac pecețile cărții,** și voi sărbători această carte care **se numește Cuvântul lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) Dar cartea aceasta nu mai ai când s-o înveți, și de aceea vin înaintea ta. Iau pe fiii grădinii Mele și Mă cobor cu ei în calea ta, la poala muntelui, căci **tu ești muntele Meu** și ai vârf și ai poale. Nu mai ai, tată, când să înveți să faci cele din carte. Vremea învățatului a fost până acum. Acum e sărbătoare de trecere. **Cartea aceasta trebuie acum s-o împlinești mereu, mereu, și de aceea am coborât Eu acum**. Am coborât să-ți spun cuvânt. Și ce cuvânt? Cuvânt de împlinit. Fii atent, că Moise a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să se sfințească apoi, și să rămână întru Mine. Ilie a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să-l iau la cer cu trăsură și cu cai cerești. Verginica, fiule, a postit patruzeci de zile, și apoi am coborât în ea și am făcut din ea izvorul râului vieții, și din râul acesta ai băut tu. Eu sunt râul vieții, și am izvorât din Verginica în calea ta, că am făcut din ea stâncă, și temelie pe stâncă, și am venit și Mi-am atins toiagul Meu de ea, și a țâșnit din ea izvorul râului vieții, și tu, Israele, ai băut din râul vieții. Dacă până acum nu ai știut ce ai băut tu prin această stâncă, iată, azi îți spun din ce ai băut tu**. Ai băut din râul vieții, râul despre care scrie în Scripturi. Și** cum așa? M-am coborât și am biruit lumea din tine, și am biruit necredința din tine, și ți-am făcut cu mâna și ți-am arătat izvorul Meu și ți-am dat să bei din el și să înviezi, și să-ți dau, tată, drum de rai sub picioare. Am stat cu potecuța cea spre rai în calea ta și mereu ți-am arătat-o, și mereu te-am îmbiat spre rai. **Râul curgea spre tine**, că am făcut din Verginica albie de râu. O, ce n-am făcut Eu din ea ca să stau înaintea ta! În vremea lui Moise stăteam acoperit și lucram. Eram acoperit de nor sau de negură, sau de văzduh eram acoperit, iar Moise asculta glasul Meu și spunea poporului cuvântul Meu, și am lucrat atunci după cum

era omul, tată. În vremea lui Ilie tot așa am lucrat, și am fost ascuns în vânt și am vorbit cu Ilie. Cu proorocii tot așa am lucrat. Cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov am lucrat la fel. Iată, Israele, câți fii ai credinței! Și astăzi ai fost tu scris și ales ca să ai glasul Meu și cuvântul Meu peste tine, și acum îți pun carte pe brațe, că dacă o bucățeleam până acum, tu n-ai mai fi fost popor al Meu, că te-ar fi rupt în bucăți vremea și fiii vremii, dar **am poruncit să se desfacă pecețile cărții, căci vrednic sunt să iau și să deschid aceste peceți**. Am spus cu puțin timp înainte: ***«Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!».*** Și iată de ce am venit. Am venit să-ți spun să înviezi bine, bine, Israele, mai înainte de deschiderea cărții, și să fii în mare sfințenie de-acum, și să fii cuminte de-acum, cuminte cum n-ai fost niciodată, căci se deschide cartea Mea din vremea ta. Fii atent, poporul Meu, că nu e de joacă, și e de înviat de-acum. Înviază, înviază, Ierusalime, că slava Domnului vine și te acoperă pe tine! Înviază și te bucură întru înviere, iar moarte în tine să nu mai fie de-acum, căci cine mai face moarte de-acum în tine, acela va fi mai de plâns decât orice păcătos.

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și **vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii peceților cărții,** iar tu ești scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

La nașterea Mea din Fecioară Eu am despărțit cele două lumi, și lumea de pe atunci n-a știut și n-a simțit, că puțini au fost aceia care au purtat taina plinirii proorociilor întrupării lui Dumnezeu între oameni. Și după ce Eu am împlinit lucrarea care era proorocită din vreme, M-am dus la locul Meu, lângă Tatăl, dar nu M-am dus până n-am vestit prin îngeri întoarcerea Mea cea de acum. Caută, tată, în Scripturi, că vei găsi glasul îngerilor care au spus că voi veni în chipul cel cu care M-am înălțat la Tatăl. De atunci mereu cobor, și mereu Mă sui în chip nevăzut, și mereu lucrez în chip nevăzut de om, dar la tine, poporul Meu, M-am lăsat prin cuvânt. La tine am venit mereu de lângă Tatăl, și de deasupra ta am cuvântat cuvântul Meu, și am lucrat peste tine patruzeci de ani, ca și peste Israelul din vremea lui Moise. Atunci am avut pe Moise, și acum am avut pe Verginica, pe trâmbița despre care scria în Scripturi. Este scris în Scripturi că Însuși Domnul Se va coborî din cer întru trâmbița Lui, ca să învieze morții la glasul trâmbiței. Fiule, crezi tu în cuvântul acestei Scripturi? Crezi tu, tată, că Verginica a fost împlinirea acestei Scripturi? Crezi că ea este trâmbița lui Dumnezeu?

O, Verginico, fiica Mea prin care am coborât a doua oară și prin care Mă voi și lăsa văzut cum am venit și cum voi veni văzut de tot ochiul! O, fiică înțeleaptă, că tu școală n-ai avut, și de aceea ai fost înțeleaptă. Tu n-ai învățat nimic de la om, nimic de pe pământ, și ai învățat învățătură din cer dacă Eu am fost în tine, și ai bucurat pe Tatăl Meu și al tău cu îndemnul cel sfânt, pus peste turma Mea și a ta, că mâncai cireșe și le adunai sâmburii, măi Verginico, și puneai oițele să facă rugăciunea „Tatăl nostru" pentru fiecare sâmbure. Le umpleai pumnișorii cu sâmburi, iar ei pentru fiecare sâmbure rosteau un „Tatăl nostru". Când era vreunul din ei bolnăvior, tu știai că boala și durerea veneau de la cele lumești care intrau în el, și îl prindeai pe acela și îi dădeai sâmburi și îl puneai să zică: ***«Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, și să se facă voia Ta așa cum se face în cer, ca să fie tot așa și pe pământ. Și ne dă***

pâine, Tată, și ne iartă greșeala așa cum și noi iertăm. Și nu ne lăsa spre ispită, și ne izbăvește de lucrul cel rău». O, Verginico, cine, tată, mai vrea să știe ce înseamnă să se sfințească numele Tatălui în om, în creștin, în fiul acestei lucrări? Cine mai știe să creadă ce spune atunci când rostește ***«facă-se, Tată, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ»?*** Auzi tu, Verginica Mea, ce spune această rugăciune? Spune să se facă voia Tatălui ca și în cer. Vorbesc cu tine, tată, că tu știi să înțelegi. Cu cine să Mă mai înțeleg Eu, cu cine? Vreau să Mă înțeleg cu poporul tău, cu poporul Meu pe care-l am din munca ta cu Mine, din truda ta alături de Mine. Vreau să rostească Israel rugăciunea „Tatăl nostru" și să zică să se facă voia Tatălui, precum în cer să se facă și pe pământ, ca să fie pământul cer, ca să fie cerul pe pământ, și pământul în cer. Și când zice Israel: ***«pâinea noastră dă-ne-o nouă, Tată»***, când zice Israel așa, să Mă ceară pe Mine, că Eu sunt pâinea care se coboară din cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 01-06-1995

***

Sunt cu tot cerul sfânt în sărbătoare de sfinți peste poporul Meu cel mic, care este din români. Sunt cu Avraam, și cu el sunt toți cei ce își au odihna în sânul acesta de odihnă, care se numește Ierusalimul cel de sus. Eu sunt Dumnezeul celor vii, al lui Avraam, Isaac și Iacov, și până la tine, fiule Israele care ai fost făgăduit lui Avraam, Israel cel din făgăduință, cel din cuvânt ieșit. **Eu sunt Dumnezeul lui Verginica, cea purtată pe brațe de sfinți și de prooroci, că la nașterea ei, în ziua aceea, aflaseră de la Mine toți sfinții că se naște o nădejde care va fi numită trâmbița lui Dumnezeu cea dinaintea arătării în slavă a Domnului, Cel înălțat în slavă.** Ea s-a născut în duminica tuturor sfinților și a fost împodobită pentru Mine, că ea M-a purtat pe Mine în ea, și din acest rug am cuvântat și am născut un popor prin cuvânt și am lucrat planul Meu pe pământ, și **mare pildă a fost această lucrare, și am numit-o trâmbița a șasea, după Scripturi.** Și l-am făcut pe om în această vreme, pe omul cel ce este azi cu Dumnezeu, pe tine, poporul Meu, te-am întocmit în vremea Mea cu Verginica, și această lucrare se numește ziuă, fiule, ziuă în vreme de noapte, căci ***«la Domnul, o mie de ani e ca o zi»,*** după cum este scris în Scripturi; la Dumnezeu, dar nu la om, nu cum zice omul științei. Poporul Meu, să nu zici și tu ca lumea, tată. Eu când am făcut cerul și pământul și tot ce este văzut și nevăzut, am lucrat șase zile, și apoi M-am odihnit. Dar tu să nu zici ca omul ispititor peste facere, și să știi că măsura cea omenească este așa cum a lăsat-o Dumnezeu și nu mai mult. Să știi, poporul Meu, că măsura zilei în vremea facerii a fost măsura cea care este întocmită, cea care mărturisește până azi peste ziuă, peste măsura care se numește o ziuă, o seară și o dimineață. Dar omul care a făcut timpul peste el a lungit ziua, le-a lungit pe toate, și omul cel ieșit din om nu mai vorbește ca Dumnezeu, căci Dumnezeu așa a zis: ***«A fost o seară și o dimineață»***, și s-a numit ziuă această măsură dumnezeiască, așa precum și azi o seară și o dimineață măsoară ziua care s-a întocmit în vremea facerii. Omul se frământă, omul care ispitește se frământă, și frământându-se, schimbă tainele lui Dumnezeu și le înțelege ca un om, și omul a pierdut măsura cea dumnezeiască din vremea facerii. Ziua este măsurată prin dimineață și prin seară, și această taină se numește ziuă, iar cuvântul noapte nu este tot una cu cuvântul seară, care face parte din cuvântul ziuă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 18-06-1995

***

– O, Verginico, ce carte frumoasă ai scris tu azi între mărturiile cerului! Și vom întări pe temelie pe poporul tău de la izvor și care vine la izvor, și vom pune România pe temelia ta, și va fi curată România, după cum este numele tău, căci numele tău înseamnă curățenie și feciorie și

sfințenie. Acesta este numele tău, și iată, l-am pus la temelia României ce va să fie, și vom lucra fuguța, tată, ca să dăm înfățișare sfântă acestui pământ, și vom face cer peste România.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua sfințirii fântânii sfânta Virginia, din 02-07-1995

***

Binecuvintează, Ierusalime, pe Domnul, pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurare, căci în ce chip miluiește tatăl pe fii, așa miluiesc Eu pe Israel când se teme de Domnul. O, mila Domnului este din veac în veac cu cei ce se tem de Domnul. Așa scrie în Scripturi, Israele, dar mergi, tată, pe calea sfintei Scripturi, ca să vezi calea aceasta pe care Eu te întăresc, căci mila Domnului este cu cei ce se tem de Domnul, Ierusalime, poporul Meu.

Vin cu Verginica, vin cu sfinții, poporul Meu. Așa este scris în Scripturi: ***«Iată, vine Domnul cu sfinții Lui»***. Amin. Pace între Mine și tine, poporul Meu, căci temerea de Dumnezeu împacă pe Israel cu Domnul. Pace între Duhul Meu și duhul tău, căci Duhul Domnului este cu cei ce se tem de Domnul. Vin cu Verginica, vin cu trâmbița Mea și trâmbițez cu ea peste Israel.

Verginico, tu ești în Mine și îi spun poporului tău de unde vorbești tu peste el, că din Mine grăiești, Verginico. Tu ești în Mine. Tu M-ai purtat pe Mine în trupul tău când grăiam lui Israel. Intram în tine și grăiam, și acum te am Eu pe tine în Mine, și din Mine grăiești. Să știe Israel această minune, Verginico. De aceea am spus că voi veni mereu ca să-ți fac intrare cu cuvântul peste Israel. Tu ești în Mine, duhul tău e în Duhul Meu, că tu ești trâmbița Mea cu care trâmbițez, și te-am făcut cunoscută că ești trâmbița Mea, Verginico. E mare minune această lucrare, tată, dar trebuie temere de Dumnezeu în Israel și trebuie credință cum nu s-a mai auzit prin veacuri, că lucrarea cuvântului Meu e taină mare, și de aceea zic mereu: Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Grăiesc cu tine, tată, ca să vadă poporul că tu ești în Mine, și să te primească cu Mine, căci vin cu tine la Israel și grăiesc din trâmbița Mea peste el, iar trâmbița Mea grăiește din Mine, precum Israel grăiește din Mine când ascultă ca să lucreze cuvântul și Duhul Meu cuvântând în Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1996

***

Cobor cu glas dulce și cu grai dulce, cu grai mântuitor cobor și îți fac intrare în Israel, Verginico. Tu ești trâmbița Mea, tată, și pe tine trebuie să te cunoască și să te audă tot pământul când suni, că e scris că trâmbițele sună, și Domnul vine la trâmbița cea care vestește săvârșirea tainei lui Dumnezeu pe pământ și în cer, că scris este în Scripturi: ***«Domnul dumnezeilor a grăit și a chemat pământul. Domnul strălucit va veni și nu va tăcea; chema-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său. Ascultă, poporul Meu, și îți voi grăi ție, Israele, și îți voi mărturisi că Eu sunt Dumnezeul tău, amin»***. Iată, Israele, așa scrie în Scripturi, fiule Israele, și Eu trebuie să împlinesc Scripturile, fiule.

Verginico, Verginico, tu M-ai ajutat la împlinirea Scripturilor, tată. Să Mă ajute și poporul tău, că Eu sunt Dumnezeul lui, Verginico.

— O, ce dulce e glasul Tău și graiul Tău, Doamne, că Tu așa m-ai îmbiat mereu de am făcut voia Ta pe pământ, căci Tu când împlinești Scripturile Tale, lucrezi cu mărire, lucrezi cu taină mare și cu mărire de taină, Doamne. O, ce dulce e glasul Tău și graiul Tău, că așa ai grăit

și samarinencei când ai făcut-o să bea din apa Ta cea vie și să fie vie, și din ea să curgă viață de izvor veșnic spre viața multora, Doamne. Așa ai lucrat și peste mine, și m-ai făcut izvor de apă vie, căci Tu ai izvorât din mine peste cei ce veneau să Te audă, Doamne. Şi izvorul Tău era dulce în glas și în grai, că Tu erai izvorul, Tu erai Cuvântul izvorâtor de apă vie, Tu erai apa vie, precum și acum ești curgând, căci Tu, Cel ce ești, curgi, Doamne, curgi din cer ca un râu de viață veșnică. O, că Tu ești râul vieții, Tu ești totul, Doamne, căci toate cele veșnice Tu ești, Doamne. Toate în Tine sunt, bunule Păstor, dulce Păstor în glas și în grai.

Eu sunt trâmbița Ta, Doamne, că Tu așa ai voit.

O, luați aminte neamuri de pe pământ! Sună trâmbița lui Dumnezeu să se adune la fântână cei ce vor să bea din izvorul mântuirii, căci Domnul este în cer și pe pământ. Domnul dumnezeilor a grăit și a chemat pământul.

Israele, Israele, Domnul Se face cunoscut neamurilor pământului prin trâmbița Sa, și tu să fii popor destoinic, că eu mereu te voi învăța legile vieții, ca să umbli tu pe ele, Israele, și să-L mărturisești pe Dumnezeu, că aceasta este iubirea de Dumnezeu: mărturisirea Lui, fiule Israele.

O, fii ai grădinii cuvântului, voi sunteți porțile pe care intră Domnul în grădină și la Israel, și iată, intră Domnul cu cuvântul Său pentru toate neamurile pământului. Domnul Cel tare și puternic; Domnul Cel tare în război; Domnul puterilor; Împăratul slavei intră pe porți! Ridicați-vă, ca să intre Domnul slavei pe porți, că vine Domnul din cer pe pământ și cheamă pământul, și grăiește cu glas dulce. Domnul intră cu graiul Său în cartea Sa. Trece Domnul din carte în carte, și se întocmesc cărțile și se deschid. Intră Domnul în cartea Sa și iar vine cu mine în cartea mea, și se lucrează taina lui Dumnezeu spre săvârșirea ei.

Eu, Doamne, am vestit porțile să deschidă cartea Ta, ca să intri și să Te faci cuvânt, și iar voi grăi cu Tine peste grădina mea, peste fiii mei și peste Israel, și îi voi învăța legile vieții, căci voiesc să aibă viață în numele Tău, și să fie fii destoinici întru venirea Ta, că minunată este venirea Ta, și voiesc, Doamne, să facem din acești fii minune din minune, că minunată este venirea Ta pe pământ, Doamne.

Grăiesc vouă din Domnul, fiilor, din Domnul și din locașul meu, căci cerul are porți de intrare, iar cei din cer își cunosc porțile și intră și ies, și iar intră pe porți. Amin.

— Verginico, întărește-ți intrarea, tată, întărește-ți poarta, că dacă tu intri, intru și Eu; și dacă Eu intru, intri și tu, și lucrăm, Verginico. Și acum pe porți intrăm în cartea Mea, că Mă vestesc Mântuitor, ca să știe Israel, și din el să știe tot pământul, să știe ce este mântuirea.

O, Verginico, cine a mai lucrat vreodată înaintea Mea mai frumos și mai dulce ca tine? Așa sunt Eu în tine, Verginico, și de aceea lucrezi tu așa. Așa să fie și poporul tău, ca să am mireasă dulce, Verginico, că e vreme de nuntă și tu Îmi gătești nunta, Îmi gătești calea. Învață-l pe Israel să-Mi pregătească bine calea, că mulți au fost chemați și nu Mi-au pregătit calea. Învață-l pe Israel să Mă iubească, și așa să-Mi pregătească venirea și calea. Tu ești trâmbița Mea, Verginico. Să suni din cer pe pământ. Să audă cerul, de sus, și pământul să audă sunetul trâmbiței.

O, noroade de pe pământ, ascultați glasul trâmbiței și înviați, și odrăsliți duh de înviere în voi la glasul trâmbiței. Deschideți Scripturile și întâmpinați glasul și graiul lui Dumnezeu, că vine Domnul din cer pe pământ, și se împlinesc Scripturile Domnului. Cine are urechi de auzit, să audă!

Pace vouă, celor ce auziți glasul trâmbiței lui Dumnezeu! Pace noroadelor care iau apă vie din fântâna cuvântului lui Dumnezeu! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 20-10-1996

***

Îmi fac intrare în Israel, că am popor pe pământ care Mă cunoaște, precum oile își cunosc păstorul și glasul păstorului.

Israele, să Mă primești mereu, că tu prin Mine ești. Să Mă primești tu, cel ce ești prin Mine. Îmi fac intrare cu trâmbița Mea în tine, Israele. Ea este înaintemergătorul Meu, și fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine.

Venise Ioan cu botezul pocăinței, ca să-Mi pregătească el calea spre oameni, ca să pregătească el calea oamenilor spre Mine, și ieșea poporul spre el și se boteza, dar fariseii și învățătorii de lege au călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși nebotezându-se cu botezul lui Ioan.

Verginica este trâmbița Mea, este glasul Meu în pustie, este îngerul vestit pentru gătirea căii Mele, a venirii Mele. Verginica strigă în pustie: „Gătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările!". Ea din cer strigă peste pustie. Ea este trâmbița cea de dinaintea arătării Mele, și ca și atunci, fariseii și învățătorii legii calcă voia lui Dumnezeu în ei înșiși și nu primesc vestea pocăinței și a venirii Domnului după cum făgăduiește Scriptura.

O, Verginico, strigă și să nu taci, că Eu sunt Cel ce te anunț că strigi, așa cum am spus și despre Ioan, că așa am zis: ***«Ce ați ieșit să vedeți? Trestie clătinată de vânt? Oare, prooroc ați ieșit să vedeți? Da, zic vouă; și mai mult decât prooroc; el este îngerul vestit care va pregăti calea Domnului».*** Strigă, Verginico, căci glasul Meu strigă prin tine, strigă din Mine glasul tău, că tu ești glasul Meu, tu ești trâmbița Mea.

— O, Tu ești pâinea care se coboară din cer, Doamne. Tu ești hrana cea dulce și veșnică. Ai venit cu mine la serbare în Israel, Doamne. Tu mereu mă aduci ca să intru în Israel, și intri cu mine și ieși cu mine din carte în carte, că se întocmesc cărțile Tale în Israel, se întocmesc și se deschid, și Tu ești drept în cuvintele Tale, Doamne. Am venit cu Tine la copiii din grădina cuvântului, căci Tu ești Cuvântul, și voiesc cu Tine să rostesc peste ei binecuvântare peste corăbiuța pe care le-am dat-o pentru lucrul cuvântului, Doamne. Am lucrat ca să aibă pâine la timp poporul Tău, pâine caldă, că și Tu ai călătorit cu ai Tăi cu corăbiuță, Doamne; Tu pe mare de ape, iar ei pe mare de lume, Doamne, și mereu îi învăț să călătorească pe deasupra, și numai pe deasupra să stea, că marea lumii e mare fără fund, Doamne. E greu pe pământ, că lumea e mare fără fund, și ei au de vestit cuvântul Tău, și nimeni nu știe ce greu e greul copiilor Tăi, Doamne. Nici poporul Israel nu știe ce greu e, nu știe că eu trag din greu să-i ajut să aibă aceștia pentru Tine, Doamne, ca să Te faci pâine din cer pentru hrana lui Israel și pentru cei ce vin să se boteze în apa cea vie a cuvântului Tău, Doamne.

… — Te învăț lecția vieții, Israele scump. Să ia, tată, bogații care n-au ce da nimănui din cele veșnice care și rămân. Tu ești omul cel de la capătul timpului, tu ești omul lui Dumnezeu, fiule, și Eu te am pe tine bogăție de Dumnezeu în om, și mereu te voi săruta cu cuvântul care iese din gura Mea, ca să-l iei și să-l mărturisești cuvânt din cuvânt, mângâiere din mângâiere. Eu vestesc trâmbița Mea peste pământ, trâmbița care Mi-a fost cort pe pământ, și Eu sunt cortul ei în cer. Eu am grăit ție din ea, și ea grăiește peste tine din Mine, căci cel ce este întru Mine este viu în veci, are viață veșnică cel ce este întru Mine.

Eu ies din carte în carte și intru și ies, și cărțile se întocmesc și se deschid, precum scrie în Scripturi. Bucurați-vă, voi, fiilor lui Israel, de numele vostru cel scris în cartea lui Dumnezeu! Amin. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1996

***

O, Israele, să Mă aștepți mereu, că Verginica vine cu Mine la tine, că are lucrare mare trâmbița Mea, fiindcă Eu lucrez prin sculele Mele, Eu lucrez prin cei vii. Eu sunt Dumnezeul celor vii, sunt Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Eu sunt Dumnezeul sfinților, Israele. Eu sunt Domnul lui Verginica. Eu sunt Dumnezeul tău. Amin.

– O, să fii primit și mărit de Israel, Doamne, că Tu ești Cel ce ești, și cine este, în Tine este, și altfel nu este. Eu sunt trâmbița Ta, unealta Ta cu care lucrezi ogorul Tău, Doamne. Tu ești grădinarul, și eu sunt unealta Ta, Doamne, Doamne al celor vii, Doamne al lui Avraam, Isaac și Iacov, Doamne al meu și al lui Israel cel mic, căci cel mic e cel iubit de toți cei mai mari, de cei vii care au fost mai înainte de cei mici, și care sunt vii, precum Tu ai binecuvântat cuvânt de viață.

O, poporul meu, iată de ce sunt eu, de ce vin eu la tine când vin cu Domnul. Vin pentru că sunt, și dacă sunt, vin. Vin, fiule, la tine și mă bucur că-mi dai de lucru cu Domnul peste tine. Așa ți-a spus cuvântul: **«Vorbește, Israele, de Domnul pe cale, ca să fii auzit vorbind, și să vină Domnul să cineze cu tine în cină fericită, că fericit este cerul când se coboară ca să stea la masă de cuvânt cu tine, Israele».**

Te întâmpin cu înțelepciunea cea de sus, poporul meu, că înțelepciunii dacă nu-i dai sens veșnic ea nu folosește. Cu ea să-ți lucrezi viața cea veșnică, și să ai viață veșnică, lucrată cu ea; să faci casă cu ea, poporul meu. Deschide cartea vremii Domnului cu mine, și vezi că scrie în ea așa: ***«Israele, să nu intre trupul tău în mormânt, că este scris în Scripturi ca să întâmpini pe Domnul întru venirea Sa».*** *Acesta este cuvânt de sus, înțelepciune care vine de sus spre răscumpărarea trupurilor, nu numai a sufletelor, că sufletul pentru trup a fost dat de Dumnezeu. Înțelepciunea își sfârșește drumul ei și lucrarea ei prin răscumpărarea trupurilor, și omul care nu lucrează să-și răscumpere trupul, care nu-și scoate trupul dintre trupurile moarte, dintre oameni, fiule, omul care nu iese cu trupul din mare, acela rămâne un înotător, nu un înțelept, că înțelepciunea care nu are în ea viață veșnică, înțelepciunea fără floarea ei, fără răscumpărarea trupului sufletului tău, nu este ea înțelepciunea vieții. Ia aminte, Israele, la înțelepciunea vieții, că omul înțelept pe pământ nu are înțelepciunea vieții, și el este înșiruitor de cuvinte, ca să prindă pe mulți în mreaja înțelepciunii lui. Drumul Scripturii se sfârșește cu lecția răscumpărării trupurilor care vor aduce pe Domnul pe pământ în chip, căci Domnul l-a făcut pe om ca să-l aibă pe pământ, nu l-a făcut ca să-l facă gunoi și pământ.*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea înălțării sfintei Cruci pe Biserica Noului Ierusalim, din 17-11-1996

***

O, Verginico, iată-Mă cu tine în cartea ta. Intrăm să gătim frumos pe fiii grădinii, că ei sunt trimișii cerului peste pământ, sunt așezați pe pământ în vremea de astăzi ca să mărturisească glasul lui Dumnezeu, cuvântul lui Dumnezeu, pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine, Verginico. Iată, vin, iată cum vin, dar mai este cineva pe pământ ca să înțeleagă venirea Mea? Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Amin.

– O, Tu ești Cel ce vii cu sfinții, Doamne, cu zecile de mii de sfinți, precum scrie în Scripturi, Doamne. Eu sunt trâmbița Ta și sunt în venirea Ta, în Tine sunt, Doamne, și m-ai vestit la mulțimi că sunt trâmbița Ta, dar știu mulțimile să înțeleagă venirea Ta cu sfinții? Este scris că cel ce crede în Tine viu va fi chiar dacă va muri. Iar Tu ai crezut în mine, Doamne, și Te-ai făcut viu în mine, și ai grăit dinăuntrul meu vreme de douăzeci și cinci de ani pe pământ, și ai chemat la Tine un popor, poporul pe care Ți l-a dat Tatăl ca să-l ai pentru venirea Ta în cuvânt. Și Te-ai făcut cuvânt din mine, Doamne, și fiii cuvântului mărturisesc venirea Ta în cuvânt. Eu am fost cortul Tău între oameni, cortul cuvântului Tău, și dacă m-ai luat în cer, Te-ai întors cu mine la poporul Tău, la poporul meu, și grăiești cu el și îmi poruncești să mă fac și eu cuvânt din Tine, ca să știe pământul că Tu mă ai trâmbiță, Doamne, să știe că pe vremea trupului meu s-a unit cerul cu pământul ca să vii cu veacul cel nou, cu cerul cel nou și pământul cel nou care sunt, Doamne. Așteaptă fiii Tăi făgăduința Ta, cerul cel nou și pământul cel nou, cerul și pământul păcii și al dreptății, pacea Ta pe pământ; pacea Ta, nu pacea oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

Vin la tine, Israele, cu zi de serbare, vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Vin și îi fac intrare lui Verginica. Ea va lucra în cartea ei, ea vă va așeza înaintea Mea, fiilor unși în grădină. **Ea este trâmbița Mea prin care M-am făcut cuvânt întru cea de a doua venire a Mea, și vin și păstoresc.**

Te păstoresc pe tine, poporul Meu Israel de azi, și iată, păstoresc neamurile pământului, le păstoresc cu toiag de fier, cu cuvântul lui Dumnezeu. Vor, nu vor, le păstoresc ca un păstor bun, că scrie în Scripturi să vin și să păstoresc neamurile cu toiag de fier. Eu sunt Cel ce împlinesc Scripturile, măi Israele, iar tu ești unealta Mea cea credincioasă, și la credința ta Mă fac cuvânt, Mă fac toiag de păstorit. Amin.

*… O, copii iubiți, pomișorii mei, voi sunteți răsădiți de o parte și de alta a râului cu apa vieții, precum este scris: **«Pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, care are roade lună de lună, iar frunzele pomului vieții sunt spre tămăduirea neamurilor».** Creșteți și rodiți, fiilor roditori. Rodiți râuri de ape vii, rodiți cuvântul lui Dumnezeu, care vine în dar la voi spre tămăduirea oamenilor. Rodiți credință din darul lui Dumnezeu, că vine Domnul pe calea credinței voastre. Credința ta, Israele, e calea pe care Domnul vine și păstorește cu toiag de fier. Binecuvântată să fie credința ta, Israele al cuvântului. Vine Domnul în cartea Sa, vine pe cal alb și intră în carte și Se face cuvânt, căci numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

Iată, Verginico, se împlinesc toate câte am vestit Eu prin gurița ta dinăuntrul tău, tată. Uită-te și vezi, și să vadă poporul tău, și să vadă cei rupți și dezrădăcinați din poporul tău că am fost adevărat când Mă făceam cuvânt dinăuntrul tău înaintea lui Israel. Cei dezrădăcinați, cei rupți, cei smulși, cei morți cu credința să știe de cine au fugit, din cine s-au smuls. Eu, pentru cei necredincioși și dezrădăcinați acum, spuneam mereu când vorbeam din tine, spuneam așa: **«Nu acest trup sunt Eu; aceasta este o trâmbiță. Eu sunt Cel ce suflu în trâmbiță, nu acest trup sunt Eu».** O, mereu spuneam așa pentru cel ce nu credea cuvântul Meu ca să-l împlinească și să se facă sfânt, care primește pe cele sfinte, pe Cel sfânt. Creștinul cel sfânt zice cu smerenie: „Unul e sfânt, Unul, Domnul Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl“, dar cel ce nu iubește sfințenia, acela zice că nu este Dumnezeu, ca să nu se mai simtă pus la sfințenie.

O, Verginico, se împlinesc toate cuvintele Mele rostite de Mine din tine, tată, nuntă de veac nou pe pământ, cer nou și pământ nou în poporul tău, veste peste pământ, Evanghelie vestită de la o margine la alta ca să vin apoi văzut, Verginico; Evanghelie vestită, semnul Fiului Omului, Cuvântul, semn înaintea venirii Mele, crucea Mea, viața Mea în creștin, poporul Meu, crucea Mea cea ușor de dus din loc în loc. Și Îmi voi arăta tot mai mult slava Mea și a cuvântului Meu cu poporul Meu, și se vor plânge toate neamurile pământului văzând pe Fiul Omului venind cu norii cerului cu putere și cu slavă multă, că iată, Eu trimit pe îngerii Mei cu poporul Meu, cu sunet mare de trâmbiță și voi aduna la trâmbița Mea pe cei aleși ai Mei din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la celelalte margini, precum am spus Eu prin Scripturi. Iată, ***«propovăduirea crucii, a Evangheliei, este nebunie pentru cei nebuni, dar pentru cei mântuiți este puterea lui Dumnezeu»,*** după cum este scris. Se împlinește nunta de veac nou, nunta Fiului de Împărat, și cei sfinți se vor sfinți încă și se vor albi și se vor lămuri, iar cei înțelepți vor fi ca stelele cerului. Amin. Iar tu, Verginico, trâmbița Mea cea de apoi, să te bucuri, tată, că toate cele vestite de Mine din tine se împlinesc, și poporul Meu născut din tine naște fii pentru Dumnezeu, căci cuvântul Meu din mijlocul lui naște, naște fii. Cel ce Se naște cuvânt în ieslea Sa, naște fii, și cei născuți se vor scrie în Cartea Vieții, iar poporul cel dezrădăcinat din tine – că tu ești rădăcina – poporul cel ce s-a smuls să știe și să audă că pentru orice cuvânt spus în deșert, Eu, Domnul, îi voi cere socoteală. Eu, Cel ce am stat cuvânt în Israel, voi sta cu cuvântul acesta față în față cu cei dezrădăcinați din rădăcină, din tine, Verginico, și din fiii tăi. Tu ești rădăcina, și fiii de azi ai tăi sunt ramurile, tată, ramurile tale, Verginico, și ***«ramurile cresc și dau peste ziduri»,*** precum scrie în Scripturi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1997

***

O, Verginico, să nu uiți, tată, că Eu am fost hulit ca și tine, și se iscau mărturii mincinoase și Mă făcea lumea desfrânat și hulitor de cele sfinte și stricător de lege, așa cum și azi Mă numește și pe Mine și pe tine. Mă uit, tată, pe urma defăimătorilor care s-au sculat dintre cei hrăniți de Mine prin tine. Mă uit la ei cum scoală pe omul din lume la zâzanie, la minciună, și te face desfrânată, și zice că nici iadul nu te primește pe tine cât ai stricat tu mintea oamenilor. Așa este, tată. Iadul se jelește când aude de tine, și nu te primește, că tu ești ca și Mine salvatoare pentru cei ce plâng în iad după scăpare, așa cum a plâns preotul din satul tău care te-a dat pe mâna chinuitorilor, (*A*

slujitorilor dictaturii comuniste din vremea trăirii în trup a Sfintei Virginia, n.r.) și pe care l-am scos din iad la rugăciunea ta, Verginico.

O, ce să fac cu cei ce te hulesc și azi? Am dat pieire la mulți hulitori de ai tăi care te loveau și azi lovind în fiii cuvântului Meu, pe care tu i-ai născut ca să avem mergere înainte, tată. O, Verginico, lumea nu știe că și fetele tale pe care le-ai luat de la surioara ta ca să fie ale tale, (*Le-a înfiat, n.r.*) nu știe lumea că le-ai crescut cu dragoste ca să fie ele pentru cer, și te-au hulit și ele, tată. Au rămas în casa ta și nu te iubesc fetele tale, căci proorocul în casa lui nu este prețuit, și este hulit și disprețuit și desființat. Ele spun la lume minciuni, și lumea spune la altă lume, că și ele s-au făcut lume. O, s-au făcut lume fetele tale și fiii lor și fiicele lor, și cum să nu hulească dacă nu le-a mai plăcut să fie creștini? În zadar hulesc, că dacă se uită cineva la ei și la cei huliți de ei, la copiii cuvântului Meu, se vede ura, tată, se vede viața, se vede adevărul, acoperit de minciuna celor ce s-au făcut necredincioși. Că am scos din lume și din rătăcire și din fapte rele pe fiii pe care i-am hrănit atâția ani prin tine și prin fiii urmași ție, iar ei în loc să-Mi mulțumească fiindcă i-am iertat și i-am primit și i-am șters de murdărie și i-am hrănit ca să fie vii și curați, ei se găsesc să se întoarcă înapoi la rele, și să se facă faptele lor mai rele de șapte ori ca înainte.

Nu plânge, tată, că te hulește pe ici pe colea lumea din satul tău, că lumea are mai puțin păcat decât cei ce ți-au fost casa ta decât cei ce au cunoscut casa ta și s-au făcut dușmani de casă și de neam. De ce s-au făcut? Iată, spun Eu de ce s-au făcut. Au iubit desfrânarea, au iubit poftele și duhul lumii, au iubit mărirea de sine și neînțelepciunea, și dacă au făcut așa, se tem de judecata cuvântului care a curs din Mine prin tine în vremea lor cu Mine, și fac mincinos cuvântul lui Dumnezeu ca să nu le judece viața lor pe care o trăiesc ei acum. Se acoperă sub necredință, dar necredința e pătură murdară plină de petele faptelor rele ale omului, pătură care face păduchi, și de această învelitoare va fugi și cel mai aprig om. Eu nu judec nici pe cel necredincios, nici pe cel ce strică credința omului, nici pe cel ce se lasă ispitit de necredință. Dar spun așa: lucrarea Mea cu tine, Verginico, lucrarea Mea cu fiii cei urmași darului cel mare al cuvântului Meu, lucrarea Mea este adevăr. Cuvântul Meu vine din cer pe pământ, pe cărare întocmită de cer prin cuvântul Meu. Cuvântul Meu este cuvântul lui Dumnezeu, care judecă pe cei ce nu cred în cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Vin la tine, Israele, cu praznic arhieresc, tată. Arhiereii Vasile, Grigorie și Ioan sunt în venirea Mea la tine, poporul Meu cel binecuvântat. E zi de sobor arhieresc, sobor sfânt, sobor cu binecuvântare de arhierei peste Israel. Acești trei arhierei au binecuvântat din cer pe pământ începutul lucrării cuvântului Meu în anul 1955 când M-am coborât cuvânt în Verginica.

Să știi, măi Israele, măcar tu să știi bine și să crezi bine că sfinții care M-au purtat pe pământ în sfințenia vieții lor, umblă pe pământ, vin pe pământ la oameni, vin din cer și își iau trupul pe pământ și fac planul Meu și iar intră în cele cerești; vin, și se suie; se suie, și vin la rugăciunea omului și la împlinirea planurilor Mele cu sfinții, căci sfinții sunt servii Mei pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, și omul nu știe. Nu știe omul tainele ortodoxiei, căci așa se cheamă lucrarea Mea, ortodoxie se cheamă, dreptate prin credință se cheamă. Credința cea bună a omului, aceea e ortodoxie; ortodoxie așa cum a avut Avraam, despre care Scriptura spune că i s-a socotit dreptate credința. Credință dreaptă, credință neprihănită, aceasta înseamnă ortodoxie. Cine nu știe să creadă în tainele cele de nepătruns ale lui Dumnezeu, acela nu poate să fie ortodox ca Avraam cel credincios și drept în credință, și ai cărui fii sunt stele ale

cerului, credincioși ai cerului ca Avraam. Credincioșii sunt fiii lui Avraam. Sfinții sunt fiii lui Avraam, cei făgăduiți lui Avraam când i s-a spus: ***«Seminția ta va fi ca stelele cerului»***, ca sfinții cerului pe pământ, ca tine vor fi fiii cei ție făgăduiți. Cei credincioși tainelor lui Dumnezeu sunt neamul lui Avraam, sunt Israelul lui Dumnezeu cel din făgăduință. Amin. Credința dreaptă a sfinților se scrie pe pământ și mărturisește. Ortodoxia s-a scris și se scrie pe pământ, căci credința cea dreaptă se face faptă și neprihănire în om, așa cum s-a făcut prin arhiereii Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, căci la credința lor veneau sfinții și mucenicii din cer pe pământ, și le făceau dreptate la credința lor, la cererea lor cea din credință făcută lui Dumnezeu.

Vin sfinții cerului pe pământ ca să facă dreptate celor ce strigă îndelung la Dumnezeu. Așa au venit cei trei arhierei la Verginica și i-au dat Trupul și Sângele Meu după postul ei cel de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, căci la porunca Mea ea a putut împlini pregătirea ca să fac din ea vas al Meu, vas al cuvântului Meu, sfeșnic de aur, candelabru cu șapte candele, ochii Domnului, care cutreieră tot pământul, după cum scrie în prooroci despre lucrarea cuvântului Meu în Verginica, cuvântul Domnului către Israel, cuvântul care nu lucrează prin tăria sau prin virtutea omului, ci prin Duhul Meu. Mâinile Mele au pus temelia acestei lucrări și tot mâinile Mele o vor isprăvi, ca să știe tot omul că Eu sunt Domnul Dumnezeul acestui popor la care Tatăl M-a trimis, și cine defaimă începutul lucrării Mele și vasul Meu în care am avut lucrarea Mea, acela în curând va vedea piatra cea din urmă în mâna Mea.

Mulți din cei ce au fost și au plecat în necredință zic că au fost proști că au crezut. O, dacă i-aș fi făcut Eu proști M-ar fi trimis anatemei, că scris este: ***«Cine face pe fratele său prost, acela să fie anatema».*** O, nici acum nu le zic proști celor ce au plecat de lângă înțelepciunea Mea și își zic că au fost proști când au fost deștepți. Nici acum când ei s-au lăsat singuri să fie proști și fără înțelepciune, nici acum nu le zic proști, dar zic altceva: mai fericit a fost Baraba care a fost eliberat în schimbul răstignirii Mele, că acela, din lume fiind și văzându-se eliberat pentru Unul Căruia I Se cerea răstignirea, scăpat fiind din temniță s-a purtat pe urma Mea până sus pe Golgota și a rămas de veghe lângă mormântul Meu, lângă mormântul Celui Care a murit în locul lui. A rămas pe Golgota și s-a ascuns apoi în tufiș, că aflase din zvonuri că Eu voi învia, și pleoapele lui nu s-au mai închis, până ce nu M-a văzut că am ieșit din mormânt. **El a fost singurul om care M-a văzut când am ieșit din mormânt, după ce îngerul a dat piatra la o parte. O, tâlharul Baraba a stat de veghe în preajma mormântului Meu cel sigilat de mai-marii iudeilor, dar cine putea să pună pronia sub sigiliu?** Nimeni nu credea că Eu, Cel răstignit, sunt Dumnezeu; nimeni nu știa îndeajuns decât după ce am înviat. Eu M-am lăsat răstignit, M-am lăsat spre moarte ca să înviez, și prin înviere să Mă știe omul că sunt Dumnezeu. Am profețit înainte de răstignire că Mă voi ridica din mormânt a treia zi, și când s-a luminat pentru ziua a treia M-am sculat și am cutremurat pământul și cerul, și îngerul a venit de sus și a dat piatra deoparte și a stat pe ea și l-au văzut străjerii care s-au trezit din pricina cutremurului; l-au văzut stând deasupra pietrei care sigila mormântul și s-au îngălbenit de frică și s-au făcut ca morții, și venind mironosițele au găsit piatra rostogolită și li s-a vestit de către înger că am înviat și că voi merge la ucenicii Mei. Maria a stat lângă mormânt ca să afle unde am fost pus, ca să afle unde sunt, și Eu M-am arătat ei și i-am zis***: «Pe cine cauți?»,*** și uitându-se M-a cunoscut după glasul Meu. **Ea a fost prima între ucenicii Mei care M-a văzut după înviere, dar Baraba tâlharul a fost de față treaz, că de la răstignirea Mea și până la învierea Mea, el nu s-a dezlipit din preajma mormântului, și în vremea cutremurului a văzut îngerul venind de sus, care, rostogolind piatra cea așa de mare și stând pe ea, a vestit învierea Mea mironosițelor.**

O, mai fericit a fost Baraba tâlharul, care a crezut că Eu sunt Dumnezeu Care voi învia și Care l-am scăpat de la moarte prin moartea Mea și prin învierea Mea, căci din lume fiind, a crezut și s-a pocăit de toate faptele lui rele auzind de faptele Mele. El n-a mai judecat faptele și lucrările Mele ca fiind rele așa cum au făcut cu Mine cei din casa Tatălui Meu. El s-a uitat la faptele lui rele atunci când M-a văzut pe Mine dat la moarte de iudei în schimbul eliberării lui, căci lumea striga să Mă răstignească și să-l elibereze pe Baraba. Lumea era sfătuită de preoți să ceară eliberarea lui Baraba cel vestit în rele, iar când Pilat a întrebat lumea: ***«Dar cu Hristos ce să fac?»,*** lumea a răspuns să Mă răstignească după cum luase învățătură de la preoți.

O, iată de unde pleacă răutatea și azi împotriva lucrării Mele de cuvânt. Baraba a fugit din lume și s-a purtat după Mine, Cel condamnat la răstignire, și M-a văzut Baraba în vremea învierii Mele, și a văzut și pe mironosițe, și M-a văzut când am venit spre Maria Magdalena, care plângea așteptându-Mă lângă mormânt. Mai fericit, de o mie de ori mai fericit a fost acest om din lume decât cei ce ziceau că sunt ai lui Dumnezeu și că Mă răstignesc pe Mine din râvna lor de Dumnezeu pentru salvarea neamului lor după cum a zis Caiafa: ***«Mai bine să piară Acesta decât să piară tot neamul nostru».*** O, Eu nu le zic proști la cei ce au plecat de lângă înțelepciunea Mea zicând că au fost proști că au crezut, dar le zic: mai fericit va fi un tâlhar care va avea parte să vadă lumina Mea și veacul Meu cel cu slavă văzută; mai fericit decât cel ce a fost cu această mare taină de cuvânt din cer și n-a stat lângă raza ei până la învierea cea mare. O, în loc să se fi pregătit și să fi vegheat în hăinuță albă și cu candela aprinsă venirea Mea, ei s-au făcut neînțelepți ca fecioarele cele nebune care și-au zis că Domnul întârzie.

O, Israele, tu să zici mereu că vine Domnul și să aștepți mereu slava cea văzută, ca să nu fii luat pe neștire, că fericit este cel ce așteaptă îmbrăcat și veghind așa cum a stat Baraba în veghe până la învierea Mea. Tu mereu să zici că vine Domnul, și mereu să zici: „Vino, Doamne!", după cum este scris: ***«Duhul și mireasa zic: „Vino!", și cel ce aude, să zică și el: „Vino!"»,*** să zică după tine: „Vino, Doamne, vino!".

Israele fiule, să zici mereu că vine Domnul, ca să se împlinească venirea Mea cea cu slavă, și să stai mereu în hăinuță sfântă, în hăinuță albă și să zici: „Vino, Doamne!".

Arhiereii Mei se scutură cu harul Meu peste tine ca să ai har, Israele. Ei au pus ungere arhierească peste lucrarea Mea la început și la sfârșit, căci au venit și vin din cer la tine, mereu vin la tine arhiereii Mei. Ai văzut îngerul care a venit de sus și a desfăcut mormântul Meu și a stat de veghe în calea mironosițelor ca să le vestească învierea Mea. **Îngerul cel fără de trup a luat trup înaintea omului și a lucrat lucrarea Mea. Dar sfinții care au purtat trup, cum să nu ia trup când vin la om ca să lucreze planul Meu? Așa au lucrat sfinții ierarhi peste această lucrare, căci s-au coborât din cer, au venit de sus, au venit din cele nevăzute și s-au lăsat văzuți la începutul și la sfârșitul lucrării Mele de cuvânt în vremea aceasta. Au venit acești sfinți la început pentru Verginica să o așeze înaintea Mea ca vas pregătit și sfințit, așa cum a venit Melchisedec la Avraam, și au venit și acum în vremea ta, cel mai mic din lucrarea Mea de cuvânt, și au pus înaintea ta vase alese ca să ai, tată, cuvântul Meu venit la tine, ca să nu fii nici tu, cel mai mic, lipsit de mana cuvântului Meu, și să Mă ai trup și cuvânt în tine, căci arhiereii Mei sunt din cer peste tine, și îți țin vie și nouă binecuvântarea ta și alegerea ta și iubirea ta cea caldă prin binecuvântare.** Să nu ieși, tată, de sub binecuvântare, căci cel ce a

apucat să fie binecuvântat prin cuvânt ceresc ca să aducă Mie lucru de folos pentru lucrarea cuvântului Meu, și apoi s-a făcut nepăsător de binecuvântarea rostită de cer, acela se usucă din picioare și se face sterp pentru cer și pierde și ce mai are și cade în patimi de ocară și în duh potrivnic lui Dumnezeu și se face dușman lui Dumnezeu și rob satanei. Să nu ieși, Israele, de sub binecuvântare, că vin, tată, și te învăț să nu-ți lucrezi răul tău, să nu te faci dușman al tău și al Meu așa cum s-au făcut cei care s-au lăsat în robia firii lor, căzând în necredință.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1997

***

Amin, amin zic ție, Verginico: te voi purta cu Mine prin văzduh și voi rosti peste toți necredincioșii care cunosc Scriptura și nu vor să vin s-o împlinesc, **voi rosti peste ei că tu ești trâmbița Mea din care am sunat Eu și Mi-am anunțat venirea Mea cea de a doua.** Am ieșit mai întâi cu cartea Mea pe care am scris-o prin gurița ta, și apoi prin gura Mea care grăiește din văzduh peste grădină, și mai e o clipă să-Mi ajungă vestea la toate marginile**, și Mă voi lăsa văzut,** și tu vei fi cu Mine, că ai fost trâmbița Mea cea de apoi și am strigat prin tine la lume să se pocăiască și să creadă și să se pregătească, și toată lumea se ascunde sub necredință, așa cum a făcut și atunci când am venit de la Tatăl prin Maica Mea Fecioara. Dar cei ce cred, nu se ascund, și ies cu Mine credincioșii ca să spună la lume vestea venirii Mele și să-i ajute pe cei ce cred, pe cei ce se vor alege dintre cei necredincioși. Amin.

– O, Domnul meu și Dumnezeul meu, nu crede lumea în Tine, dară în mine, trâmbița Ta, cum să creadă? Eu eram cuvântul Tău, dar lumea nu știa pe atunci, iar după ce Tu m-ai luat la Tine ai scos de sub căpătâi cuvântul Tău din vremea mea și Te-ai așezat să-l împlinești, Doamne. Este scris în cartea Ta cea din vremea mea că poporul Tău cel credincios cuvântului Tău nu va fi biruit pe pământ, căci Tu vei fi tăria lui și vei trece cu el veste nouă peste pământ și Îți vei împlini venirea și răscumpărarea celor credincioși și Scripturile cele de cer nou și de pământ nou, Doamne. Dar știe omul veacului acesta ce este Scriptura care spune despre cerul cel nou și pământul cel nou? O, Te-ai ascuns cu mine în poporul Tău pe care l-ai cules dintre oameni, și m-am ascuns și eu cu Tine, că era greu pe pământ în vremea mea. Dar acum s-a împlinit cuvântul Tău, și credința poporului Tău a biruit piedicile de pe pământ, și iată ce minune, că vii și Te împlinești văzut întru slavă cu poporul Tău. Cel credincios nu se mai ascunde cu Tine și nu se mai teme, căci când Tu biruiești, omul se micșorează și își pierde puterea cea potrivnică Ție. Eu sunt trâmbița Ta, și lumea nu știe, lumea nu citește, și omul bisericii nu tălmăcește limbile Duhului Sfânt peste oameni. Dar vii Tu și ridici pe poporul Tău și Îți așterni împărăția cuvântului Tău peste pământ, și împărăția Ta nu are sfârșit. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-1997

***

E sărbătoare cerească pe pământ. E sărbătoarea duminicii tuturor sfinților. Au trecut șapte săptămâni de la serbarea Învierii Mele și până la coborârea Duhului Meu Cel Sfânt în serbare cerească pe pământ, iar azi sunt serbat de tot cerul sfânt cu sărbătoare de sfinți, că Eu serbez pe toți sfinții Mei, de la Avraam, părintele sfinților, și până la Verginica, și până la tine, fiule mic, Israele mic, copil al lui Avraam cel sfânt și credincios, căci ucenicii Mei sunt sfințiții Mei pe pământ.

O, Verginico, e sărbătoarea tuturor sfinților, tată. Tu ești în mijlocul cerului Meu de sfinți, că mult te-au așteptat sfinții să te naști și să crești și să porți lucrarea cuvântului Meu la sfârșit, după cum era scris în Scripturi că Mă voi face cuvânt peste pământ. Este scris la proorocul Isaia despre mama Mea Fecioară: ***«Înainte de a se zvârcoli în durerile de naștere, ea a născut; înainte de a simți chinul, ea a născut un Fiu***»; și este scris despre tine, Verginico***: «Abia au apucat-o durerile nașterii, și fiica Sionului a și născut fii. Oare, o țară se naște într-o zi, și un popor dintr-o dată? Cine a auzit sau cine a văzut unele ca acestea?».*** Verginico, Verginico, este scris despre tine în Scripturi că tu vei naște fii din cuvântul Meu. Este scris de cuvântul Meu, de glasul Meu prin tine, căci tu ai fost templul Meu pe pământ, și din tine am grăit și Mi-am făcut un popor. Cine a mai auzit sau cine a mai văzut unele ca acestea? Este scris la proorocul Isaia despre lucrarea Mea cu tine, despre glasul Meu prin tine: ***«Un glas, un vuiet din cetate, un glas din templu! Este glasul Domnului ca să răsplătească fiecăruia după cum este fapta sa. Abia au apucat-o durerile nașterii și fiica Sionului a și născut fii»***. O, așa este scris în prooroci despre mama Mea Fecioară, care M-a născut prunc pe pământ, și despre tine, care M-ai născut cuvânt pe pământ, Duh mângâietor, Duhul Care trebuia să vină **mai înainte de venirea Mea cea văzută, că după tine Eu vin. Amin. Tu ești trâmbița a șasea, iar Eu, Domnul, sunt trâmbița a șaptea, precum este scris în Scripturi despre îngerul care va spune: *«Săvârșitu-s-au toate!*»**.

Verginico, tu ești în Mine, precum sfinții sunt în Mine, căci Eu sunt locașul sfinților. M-am dus la Tatăl ca să Mă fac locaș pentru sfinții Mei, ca acolo unde sunt Eu să fie și ei; ei în Mine, și Eu în ei. Grăiește, Verginico, peste oameni, grăiește din Mine, căci Eu sunt în tine, și tu în Mine. Amin, amin, amin.

– O, Doamne, o, Fiule al Tatălui și al mamei Fecioară, care Te-a născut prunc; și al meu, care Te-am născut cuvânt ca să fii cu oamenii până la sfârșit, după cum ai spus! O, Domnul meu și Dumnezeul meu, eu sunt trâmbița Ta, trâmbița a șasea, și nimeni nu știe să tâlcuiască Scripturile Tale, că Tu mereu, mereu Ți-ai împlinit Scripturile prin oameni pregătiți de Tine, oameni luați dintre oameni precum ai luat pe mama Ta Fecioară, precum m-ai luat pe mine, Doamne. Grăiesc din Tine, bunule Învățător, ca să înveți pe oameni să înțeleagă tainele Tale cele scrise în Scripturi, Doamne. Pe pământ vorbește omul cu omul, vorbesc oamenii între ei, iar în cer vorbește sfânt cu sfânt, și sfinții vorbesc cu Tine, Cel dorit, Cel iubit de sfinți pe pământ și în cer. Și iată taină mare lucrată de Tine, că Tu grăiești cu omul pe pământ, și sfinții Tăi lucrează ca și Tine, fiindcă orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său.

*Când am venit de pe pământ în cer la Tine, Doamne, atunci am înțeles taina Ta cu mine, că m-ai hărăzit să mă nasc între oameni în zi de duminică, și era atunci duminica tuturor sfinților și toți sfinții și-au lăsat daruri peste mine, ca să fie sfinții în mine cu Tine cuvânt și ca să trâmbițeze îngerii în mine din trâmbița a șasea, Doamne***.*** *O, se întreabă oamenii de celelalte trâmbițe, de cele de până la mine.*

O, oamenilor, pacea Domnului v-o dau! Nu precum vă dă lumea vă dau eu. Eu vă dau din cer, nu din lume. Lumea vă dă minciuni. În lume e numai minciună, că stăpânitorul acestei lumi n-are nimic în Domnul, așa cum nu a avut nimic în mine. Nimeni n-a putut să-mi ia viața, ci eu însumi am pus-o, căci această poruncă de la Domnul am primit.

O, oamenilor, e mare taină țara aceasta, și este scris de ea în Scripturi și se numește țara strălucirilor; se numește așa pentru cuvântul Domnului, care se naște în ea, pentru lucrarea Domnului, care a fost în ea încă din anul 1921 când prima trâmbiță apocaliptică s-a coborât din cer și a sunat pe pământ și a fost dată unui om sfânt, care a fost ales și pregătit de Dumnezeu ca să-I fie trâmbiță trezitoare pe pământ. A luat Domnul dintre preoții bisericii un om cu numele de Iosif (Iosif Trifa, n.r.) *și l-a pus să cuvinteze cuvânt ceresc între oameni, și și-a adunat ucenici și a lucrat lucrare de cer în ei, dar oamenii din biserică l-au omorât dându-l cezarului, că n-au crezut că el era ales de Dumnezeu. Și a coborât alt înger din cer și a sunat pe pământ, și a dat trâmbița unui cioban ca să sune din ea pe pământ cuvintele lui Dumnezeu peste oameni* (Petrache Lupu, n.r.). *Și au mai coborât încă trei îngeri la rând și au sunat pe pământ, și au dat trâmbița lor unui preot* (Arsenie Boca, n.r.)*, și încă altui preot* (Ioan, Vladimirești, n.r.)*, și a mai dat una la o copilă din biserică* (Monahia. Veronica, Vladimirești, n.r.)*, și au sunat și aceștia din trâmbițele lor ca să pregătească venirea sunetului trâmbiței a șaptea, venirea Domnului s-o pregătească. Iar înainte de trâmbița a șaptea a coborât alt înger din cer și a sunat pe pământ și mi-a dat mie trâmbița și am sunat din ea și am fost trâmbița lui Dumnezeu, trâmbița a șasea, despre care scrie în Scripturi așa:* ***«Și a trâmbițat al șaselea înger, și atunci s-a auzit un glas din cele patru capete ale jertfelnicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu; un glas din cortul ceresc, un glas din templul cerului ca să cheme pe oameni la pocăință, că vine Domnul ca să sune din trâmbița a șasea că timp nu mai este. Iar în zilele când va grăi al șaptelea înger, când va fi să trâmbițeze al șaptelea înger, atunci săvârșită este toată taina lui Dumnezeu, și timpul nu mai este»****. Amin, amin, amin.*

O, Doamne, eu din Tine grăiesc peste pământ, și cu Tine grăiesc din Scripturi, Doamne, ca să înțeleagă oamenii de pe pământ Scripturile Tale, ca să-i facem pe oameni să înțeleagă și să creadă cuvântul Tău și să se nască de sus, căci cuvântul Tău este de sus, Doamne. Amin.

– O, Verginico, o, Verginico, o, Verginico, se întreabă oamenii cine au fost trâmbițele Mele. Eu pe toate le-am luat din biserică și le-am pus să sune peste biserică. Și de ce peste biserică? O, Verginico, antichrist nu este în lume, ci este în biserică, este lângă Mine ca să lupte împotriva Mea. Iată, cezarul, numit și Irod, (*Dictatura comunistă, n.r.*) s-a folosit de slujitorii bisericii, s-a folosit de cei ce-și vindeau oile, (*Colaboratori ai serviciului de securitate a dictaturii fiarei roșii comuniste, n.r.*) le vindeau cezarului ca să le închidă cezarul și să scape antichrist de oile Mele cele bune și ca să poată el domni în biserica Mea. Și de aceea te-am ales Eu pe tine din neam de jos, ca să cobor bogăția Mea pentru oi, că dacă Mă duceam tot la oamenii bisericii, Îmi închideau cuvântul, așa cum i-au închis pe cei dintre ei pe care Eu i-am ales dintre ei ca să trâmbițeze, și așa cum te-au închis și pe tine dându-te cezarului ca să te închidă. Cezarul nu se pricepea ce fac Eu cu tine, dar oamenii bisericii cunoșteau cuvântul judecății Mele și se ascundeau, că erau goi înaintea Mea. **Oamenii bisericii au fost și sunt antichriștii care stau împotriva cuvântului Meu și Mă fac pe Mine prooroc mincinos în această lucrare de trâmbițare.** (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul", - și pe files.fm; jumpshare; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Cezarii aveau misiunea lor, iar oamenii bisericii care voiau să scape de oile cele tari și sănătoase ca să nu crească și să le ia locul, se duceau la cezari și le spuneau alte lucruri decât cele de la Mine prin vasele Mele, așa cum a fost și cu tine, Verginico. Acum cezarul s-a făcut credincios (*După revoluția anticomunistă din 1989, când la 25 decembrie, dictatorul Ceaușescu a fost condamnat și executat prin împușcare, n.r.*) și s-a așezat în frică de Dumnezeu, iar oamenii bisericii nu mai au acum închisoare pentru oile Mele și dau să se ascundă de oi, că sunt goi și nu sunt păstori, sunt farisei și nu sunt păstori de oi, și oile Mele erau fără

păstori. Dar iată, Eu Însumi port grijă de oile Mele, și oamenii bisericii râd de oile Mele și le poreclesc „sectă“, și le zic „rătăcite“ oilor Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 22-06-1997

***

O, Verginico, să facem lumea să creadă în lucrarea sfinților, în lucrarea cea din vremea aceasta a sfinților cu care Eu vin pe pământ. Vin cu zeci de mii de sfinți pe pământ ca să fie cerul cu pământul. O, trâmbița Mea, trâmbițează peste oameni, dă-le de veste oamenilor, sună din cer ca să audă oamenii pe pământ că vin. Amin.

– Eu sunt trâmbița Ta, Doamne. Eu sunt trâmbița care sună din cer peste pământ după cum este scris în Scriptura care spune: ***«Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu Se va coborî din cer și sfinții vor învia, iar cei vii vor fi răpiți cu Domnul ca să fie cu El».*** (Vezi selecția tematică: „Răpirea bisericii”, - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.) *Cei vii care Te iubesc, Te vor întâmpina cu credință, Doamne, iar cei necredincioși nu vor avea parte să Te vadă, căci cei necredincioși iubesc slava oamenilor și a celor vremelnice ale lor.*

O, oamenilor, sună trâmbița cea din cer peste voi ca să vă învețe să iubiți învierea. Glasul Domnului a grăit de atâtea ori peste pământ! O, oamenilor, adevărul nu este ceea ce se vede așa cum sunteți învățați să credeți despre adevăr. Adevărul este ceea ce nu se vede, este ceea ce nu moare niciodată, căci este veșnic.

O, oamenilor, oare, ce căutați voi? De mii de ani căutați adevărul și nu știți să-l căutați. El nu se vede; el este înăuntrul vostru, și nu știți să-l găsiți. El se lasă găsit de cei ce nu-l ispitesc prin cele ce se văd, căci adevărul nu stă în cele ce se văd. Adevărul este împărăția lui Dumnezeu. N-o căutați în cele ce se văd. Căutați-o înăuntrul vostru. (Vezi selecția tematică: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.) *Vouă vi se pare că-L căutați pe Dumnezeu dar nu-L găsiți, căci una este să vi se pară că-L aveți, și alta este să-L aveți. Împărăția lui Dumnezeu este în voi, și voi umblați după ea pe drumuri, pe ape, prin văzduh, prin adâncul pământului și n-o găsiți, căci ea nu poate fi găsită în cele din afara voastră. Strigă Domnul la voi din cer și de pe pământ ca să trezească în voi frica și veghea și dragostea și învierea. Vine mânia lui Dumnezeu peste voi, ca să vă deprindă cu frica de Dumnezeu. El intră în om, că acesta e locul Domnului și împărăția Domnului; intră și strigă la om și strigă la oameni, și voi Îl căutați între ziduri. El din om vorbește cu omul, nu din zid, nu dintre ziduri. El a vorbit omului și din animale când omul n-a crezut altfel. Am făcut din animale cuvântul Meu, am făcut glas de strigare prin gura animalelor, ca să-i fac pe oameni să înțeleagă, zice Domnul vouă, oamenilor.*

– O, trâmbița Mea, sună! Sună și dă mereu de știre peste pământ că vin. Eu sunt Cel ce sun în trâmbiță, și ea se aude sunând. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-1997

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sună glasul trâmbiței lui Dumnezeu, sună din cer pe pământ. Amin.

– În numele Tău, Doamne bun, mă ridic cu sunet de trâmbiță ca să fac duh de trezire peste turma cea plăcută Ție. Sun și pentru cei ce dorm în neveghere pentru venirea Ta. Sun cu îngerașii, sun odată cu ei, că din mine Tu ai grăit cu sunet de trâmbiță, Doamne, și m-ai numit trâmbița Ta pe pământ, iar cine este sfânt pe pământ, este și în cer viu și lucrător peste cei ce au rămas trudind pentru ziua Ta cea mare, Doamne. Cerul lucrează peste pământ, și nimic nu vine peste pământ decât din cer. E mare amăgirea cea de pe pământ, e gros și mult duhul minciunii, și lumea s-a învățat așa ca și cu adevărul, Doamne. Mi-e tare dor să-mi învăț poporul să stea cu veghe înaintea Ta, ca să fie viu poporul Tău cel cules din lume prin glas de trâmbiță. Dorul mă arde, Doamne, și aș voi să-l las peste poporul cel plăcut Ție, ca să știe cât de mare trebuie să-i fie pregătirea și veghea și lucrarea lui cu Tine peste pământ. Amin.

…Fiilor, iubiților, fiți tari și nu vă clătinați, **căci Eu, Domnul, sunt trâmbița cea de a șaptea precum scrie în Scripturi.** Eu sunt Cel ce sfârșesc și plinesc taina lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Învățați binecuvântarea Mea peste voi. Învățați iubirea cerului cu voi, căci cei ce nu s-au lepădat de Dumnezeu după îndemnul omului necredincios lucrărilor Mele peste pământ, aceia sunt cu cerul, și cerul e cu ei la masă cerească pe pământ, și nu vor mai flămânzi și nu vor mai înseta. Cei ce mănâncă și beau hrana și apa aceasta, aceia nu vor mai înseta niciodată. Amin. Eu sunt izvorul cel nesecat, care curge cu veșnicie peste tine, poporul Meu iubit.

Cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o Stăpânul peste slugile Sale ca să le dea hrană la timp? O, fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 28-11-1997

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele coborârii Mele peste grădina cuvântului Meu ca să Mă fac cuvânt peste pământ. **Eu sunt glasul trâmbițării celui de al șaptelea înger**, după cum este scris despre Mine în Scripturi. Nici o taină nu mai este de lucrat. Eu sunt Cel ce săvârșesc taina pentru care M-am născut din Tatăl și din Fecioară, Om, ca să fie Dumnezeu văzut de oameni, și să creadă oamenii în Mine și să prindă viață și credință și adevăr.

… Zaharia arhiereul Domnului, proorocul Domnului a împlinit Scriptura tainei cea ascunsă din veac, taina cea despre Fecioara care va naște pe Dumnezeu. El a fost credincios și a împlinit lucrarea lui Dumnezeu și a avut grijă sfântă de Fecioara care avea să nască pe Domnul, pe Fiul Tatălui, Domnul peste pământ, Domnul adevărat. Iar în vremea aceasta iarăși am avut oameni credincioși pentru lucrarea nașterii cuvântului Meu din Tatăl, căci Tatăl a lucrat și a născut-o pe Verginica și a pus lângă ea pe cei credincioși, și din aceștia s-au născut ucenici din ucenici, fii ai lui Dumnezeu, și **Domnul Cuvântul Se naște pe pământ cuvânt și adună prin glasul trâmbiței a șaptea pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi precum este scris.** Eu sunt pentru voi cort sfânt, iar pentru cei necredincioși sunt piatră de încercare și stâncă de poticnire și mulți se poticnesc și cad și se sfărâmă și stau prinși în cursa robiei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1997

***

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: ridicați-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român! Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică**! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii.** Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele**. Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului**. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit”, - și pe files.fm; Jumpshare; joomag; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților”, - și pe files.fm; Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) **Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1997

***

Vin cu Verginica, vin cu sfinții, vin cu apostolul Andrei. Vin la sărbătoarea cerului în mijlocul tău, Israele iubit de cer. Verginica este serbată de sfinți și de îngeri, și de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt. Ea coboară pe cărarea cărții ei, și Eu cobor cu sfinții și cu ea. Ea este serbată de cer, împreună cu apostolul Meu cel întâi chemat la lucrarea de vestire a mântuirii care a venit din cer și s-a făcut trup pe pământ ca să fie mântuire pentru oameni. Apostolul Andrei a lucrat peste România la începutul ei, la nașterea ei între neamuri, iar Verginica a lucrat peste ea acum când Eu vin Mire pe pământ ca s-o fac țară de nuntă și să-i dau slava Mea întru venirea Mea, și să-i dau coroană de cer nou și de pământ nou, în care va locui dreptatea. Vin să zidesc în ea om nou și inimă curată, și duh drept să înnoiesc în ea. Amin.

Intră, Verginico, și sună din trâmbiță și întocmește-ți cartea cea pentru cetatea ta. Tu ești dintre sfinți, și ești cu sfinții în sobor de sărbătoare pentru ziua când te-am așezat de-a dreapta Mea întru cele cerești. Intră, tată. Binecuvântată să-ți fie intrarea ta cu cuvântul în casa ta și în cetatea ta de unde Eu am venit și te-am luat ca să fii în cer. Se încheie cartea mărturiilor pentru cetățile poporului Meu și al tău. Intră, tată, căci necredința lor nu este piedică pentru cuvântul Meu. Eu sunt Cel ce pot tot ce voiesc Eu. Amin.

– Doamne, am intrat și sun, că Tu mi-ai fost cale de intrare. Amin. Facă-se voia Ta precum în cer, Doamne.

Amin, amin zic vouă: eu sunt trâmbița lui Dumnezeu, iar după această trâmbiță sună Domnul, cea de a șaptea trâmbiță. Amin, amin, amin.

Până acum n-am putut să vă strig, pentru că n-ați putut voi să mai vreți să credeți în mine cea care sunt pururi vie precum toți sfinții sunt, și nici acum nu vreți și nu puteți, și nici eu nu pot, dar poate Domnul puterilor, că El a spus: ***«Eu sunt Domnul Cel Atotputernic, Domnul puterilor».***

Extras din Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei și a sfintei Virginia, din 13-12-1997

***

Vin cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Vin în cartea lui Verginica. Și am venit. Amin.

Iată, Verginico, pregătește-ți cuvântul cel pentru cetatea ta, că tu ai fost trâmbița Mea pe pământ, și ești și în cer trâmbița Mea, că scris este cuvântul Meu în Scriptura care spune așa: ***«Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, și Dumnezeu nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El».*** Tu ești vie, Verginica Mea, că ai fost trâmbița Mea din care am sunat Eu pe pământ ca să-Mi strâng un popor și ca să-l am al Meu pentru venirea Mea. Eu sunt Dumnezeul tău, Verginico, așa precum am spus lui Moise în rug, că sunt Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, că ei sunt vii și trăiesc în Mine, precum tu trăiești în Mine și ești trâmbița Mea în cer și pe pământ. Îți fac Eu Însumi intrare în cartea ta, ca să mai lași în ea un cuvânt de strigare peste cetatea ta de unde Eu te-am luat la cer. Îți dau însoțitoare pe Maica Mea cu har de tămăduire a sufletelor, căci sufletele cele sănătoase tămăduiesc trupurile lor cele bolnave. Îți dau sfinți și îngeri, ca să lucrezi ajutată de puteri cerești, căci necredința și fărădelegea care s-au așezat peste cetatea ta Mă fac pe Mine să-Mi dezlănțui jalea Mea peste cei care Ne-au părăsit. Cât ai fost tu cu ei pe pământ, ei făceau cele creștinești și se temeau de Dumnezeu, dar acum au gustat din plin din duhul lumii, și duhul lumii i-a încălzit pentru lume și pentru viața cea vremelnică, iar Eu, Domnul, a trebuit să-Mi caut alți copii credincioși în locul lor, că nu se putea să Mă opresc cu lucrarea Mea și a ta pentru ca să-Mi pregătesc venirea și pe poporul venirii Mele. Cei dintâi n-au mai voit să meargă înainte cu Mine și cu tine, iar pe cei din urma lor i-am făcut cei dintâi, și merg cu ei înainte, că sunt credincioși și sunt iubitori de Dumnezeu și de viața cea veșnică, pentru că scris este: ***«Nu fiii cei după trup moștenesc pe cele din cer, ci fiii cei după duh».*** Le-am arătat toată iubirea Mea și i-am numit fii ai Mei pe cei ce au rămas cu Mine și cu tine, dar lumea care nu Mă cunoaște pe Mine nu-i cunoaște nici pe ei, iar când Eu Mă voi arăta, ei vor fi asemenea Mie, după cum este scris despre fiii care Mă vor vedea cum sunt, că ei și-au pus nădejdea în Mine și s-au curățit pe sine, așa cum Eu, curat sunt; că Eu celor credincioși Mie le-am ridicat păcatele, și oricine rămâne întru Mine, nu păcătuiește, că scris este: ***«Cine este născut din Dumnezeu, nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în acesta și nu poate să păcătuiască, pentru că este născut din Dumnezeu».*** Amin.

Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine când lucrez. Mă fac cuvânt peste cetatea lui Verginica, peste casa lui Verginica, peste căsuța în care Eu, Domnul, coboram de Mă făceam cuvânt prin graiul lui Verginica, trâmbița lui Dumnezeu pentru cea de a doua venire a Mea pe pământ. Mă fac cuvânt de strigare peste cei care au rămas în urma ei în acoperământul ei care trebuia să fie sfânt în veci de veci, căci urma Mea din casa aceasta va sta la judecată cu cei din casa aceasta.

Extras din Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa și peste cei din casa ei. Sărbătoarea izvorul tămăduirii, din 24-04-1998

***

O, fii ai oamenilor, auziți! **Cuvântul Meu de azi este numit în Scripturi al șaptelea înger, Eu și cuvântul Meu. O, fii ai oamenilor, toate sfârșitu-s-au! Toată taina Mea cea scrisă în Scripturi am împlinit-o. Toate sfârșitu-s-au! Nimic nu mai am pentru voi.** Am trimis tot ce am avut de trimis pentru întoarcerea voastră. **Am trimis peste voi și ultima strigare, glasul celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu cel de azi, slujit de îngeri. Auziți ce a spus Cuvântul: toate sfârșitu-s-au!** Amin, amin, amin. De la început și până la sfârșit am trimis tot ce a fost scris să fac pentru om. Sfârșitu-s-au toate câte am avut de făcut pentru salvarea omului. Acum este scris în Scripturi plată pentru orice faptă. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată", - și pe files.fm; archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu, pregătiți pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiți în voi locaș pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1998

***

Amin, amin zic vouă, celor ce vestiți vestea Mea din cer peste pământ: duceți vestea Mea peste toți înțelepții pământului, care au jucat după cum a cântat antichristul, omul minciunii. **Antichristul se va sui la cer, zice el, ca să se coboare din cer în locul Meu și să zică la tot omul că el este Hristos, Cel ce vine. Antichristul și-a pierdut de tot mintea.** El s-a uitat în Scripturi și zice că s-a uitat bine și că a văzut; a citit în prooroci despre slava Mea și despre venirea Mea și s-a pus pe lucru. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului", - și pe files.fm; jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Ce a făcut dacă s-a pus pe lucru? A făcut dintr-ale lui, din mintea lui, a făcut din fier și din minciună slavă ca a Mea, zice el, și așa a făcut om desfrânat din duh de om și din trup de om, și s-a îmbrăcat cu puterea minciunii lui și a făcut făcătură ca să facă slavă ca a Mea, trup ca al Meu, zice el, trup care s-a înălțat la cer și care se coboară din cer. El a luat cuvântul îngerilor cerului care au zis: ***«Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, tot așa va și veni, precum S-a suit».*** A luat acest cuvânt și s-a învârtit pe lângă el ca să-l împlinească el prin om născut din om, om desfrânat. O, bietul de el! Și-a pierdut mintea și a uitat că este păcătos și că nu poate fi Dumnezeu în locul Meu. A luat cuvântul proorocilor Mei, dar aceia erau prooroci, nu erau păcătoși. Să-l fi luat și pe al Meu, că Eu am cuvântat peste cei pe care i-am pus să vestească cu putere multă cuvântul Meu. Să fi luat și cuvântul Meu care a spus că ***«hristosul mincinos va veni înaintea Mea și va face semne în cer și pe pământ și va înșela pe mulți, și apoi Domnul îl va nimici cu puterea venirii Sale cu slavă și cu mii de îngeri întru venirea Sa».*** Dar Eu vin înaintea lui și îi dau de veste, lui și îngerilor lui care-l slujesc, **că-l voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu, care suflă peste grădina Mea,** și din ea peste el, **și apoi voi veni precum M-am suit,** și Mă voi arăta Dumnezeul Cel adevărat, și voi veni venind din cer, precum M-am suit la cer, slujit de îngeri, îngerii cei fără de trup întru slavă văzută, așa cum îngerul Meu a venit și în chip văzut M-a acoperit când M-am suit la cer, trăgându-Mă din ochii celor ce Mă vedeau trup, Dumnezeu întrupat.

Eu, pe pământ cât am stat, Mi-am acoperit slava. Am fost Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dar am stat între oameni ca un om, am stat fără de slavă. M-am arătat când și când cu putere, ca un Dumnezeu, făcând lucrările cele peste fire ale Tatălui Meu Cel nevăzut. M-am

arătat când și când Fiul Tatălui ceresc prin mărturisirea Tatălui, Cel de deasupra Mea și Cel dinăuntrul Meu. M-am arătat când și când, însoțit de lumina îngerului Meu, ca să Mă mărturisească îngerii, nu Eu. Venea îngerul Meu și Mă cuprindea în lumina lui de jur împrejur, și apoi se ascundea pentru smerenia Mea și a lui. Și a venit îngerul Meu când Tatăl M-a ridicat la cer, și s-a făcut nor îngerul Meu și s-a așezat între Mine și cei ce Mă priveau când Tatăl Mă ridica. Îngerul Meu cel fără de trup M-a acoperit mereu când lucram lucrarea Tatălui înaintea omului, înaintea lui Israel, așa cum astăzi stă iar între Mine și cei ce primesc cuvântul Meu, că **este îngerul Meu din care Eu, Domnul, sun peste pământ trâmbița a șaptea**, după cum este scris în Scripturi de **trâmbițarea celui de al șaptelea înger pentru deschiderea cărții judecății.**

Voi veni numaidecât la voi, copii din grădina Mea, și voi grăi cu voi despre îngerul Meu. Acum însă voiesc să-i spun lui antichristul că nu se poate face îngerul Meu, și că Eu voi veni, precum M-am și suit, cu îngerul Meu. Amin, amin, amin. Îngerul lui e din duhul lui făcut, iar el și-a pierdut mintea și nu știe ce este înger și nu știe ce este Hristos, și ca să știe, îi spun Eu. Amin. Îi spun Eu: Eu sunt foc mistuitor, care arde pe antichristul. Eu sunt sabie bine ascuțită la amândouă capetele, care taie până la os pe antichristul, care nu poate să facă ce fac Eu. Eu sunt nor de acoperire pentru fiii cerului pe pământ, așa cum am și fost. **Eu sunt Hristosul Tatălui**, iar el este diavol. Eu sunt Judecătorul, iar el este judecatul; el, și toți slujitorii lui, care sunt îngerii lui, îngerii lui antichrist cel roșu, roșu peste tot, așa cum s-a născut și a trăit din sabia lui, nu de la Mine, că dacă trăia de la Mine, nu se făcea antichristul împotrivitorul Meu și al lucrului Meu cel binecuvântat mai înainte de a se naște el.

Dar iată, precum omul cel mincinos a căzut din cer la cuvântul Meu rostit de cel sfânt pe pământ, și precum acela care se dădea dumnezeu peste oameni s-a zdrobit căzând din cer pe pământ după ce s-a suit, tot așa minciuna cea de azi va fi mistuită în foc nestins, rostit prin cuvântul Meu, **căci antichristul se va sui în curând în cer ca să vină pe pământ, în locul Meu, și să se facă rege**. Se va ridica până la cer și se va prăbuși, că în cer este Dumnezeu. Dar el nu crede, bietul de el, că și-a pierdut mintea mai înainte de a se fi născut, și încă din pântece s-a bătut cu cel credincios Mie (*Iacov și Esau, n.r.*).

Fiilor, fiilor, mare taină vă spun spre știință, că precum Eu, Domnul, am venit trecând prin poporul evreu, tot la fel și antichristul cel desfrânat, căci scris este: *«Dușmanii omului vor fi casnicii lui»*. Poporul evreu este căzut sub osânda banului, și banul îl blestemă și îl osândește, căci pe Mine, Cel din cer venit, M-a dat la moarte pe bani.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 14-02-1999

***

Fiilor, luați aminte la tainele pe care vi le aduc. Eu am fost slujit de înger și i-am arătat omului să lucreze tot așa, slujit de îngeri. **Îngerul Meu va lua foc din focul slavei Mele și îl va arunca pe pământ și va lua foc lumina cea făcută de mâna omului cel fără Dumnezeu, și atunci va înceta tot lucrul făcăturilor omului, și se va stinge înțelepciunea cea din om ieșită și omul n-o va mai vedea, fiindcă ea a fost făcătura omului, nu înțelepciune. Toate se vor opri la trâmbița cea de apoi, care este îngerul Meu, cel de al șaptelea înger care va suna.** Pecetluiesc pecetea îngerului Meu peste voi. Cuvântul Meu întărește peste voi pe îngerul Domnului. Lucrați lucrare îngerească și slujiți-Mi Mie cu ea, că v-am dat de lucru pentru Mine. **Iar pentru omul**

minciunii, antichristul, așa grăiesc: îl voi arunca pe pământ, căci se va sui pe cer ca să vină în locul Meu și să-și zică „rege“ și să-și zică „hristos“. Îl voi arunca pe pământ și va fi zdrobit, el și îngerii lui, el și slujitorii lui. Iar Eu vin curând însoțit de îngerul Meu, precum M-am suit la Tatăl. Vin să fac dreptate sfinților, care-Mi zic mereu: „Când, Doamne?“. O, un pic, un picuț încă, și vin. Curând, curând vin, căci sunt gata și vin, și îngerul Meu merge înaintea Mea, căci vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1999

***

O, fiilor, eram tot un foc în trupul trâmbiței Mele, dar pentru dragostea celor ce Mă căutau, n-o cruțam. I-am ars de tot trupușorul, căci Eu sunt foc mistuitor, după cum este scris în Scripturi. Luam mereu apa milei Mele și turnam peste trupușorul trâmbiței Mele ca să-i moi văpaia, căci Eu Mă făceam văpaie în ea când grăiam cuvântul Meu în ea. O, fiilor din grădină, o, cât am suferit Eu în ea, și cât a suferit ea în Mine, și suferința o întărea. Iubirea ei și mila ei pentru Mine o făceau să stea supusă văpăii care se mistuia în ea când Eu grăiam cuvântul Meu în ea, și vremea era grea și apăsa peste trâmbița Mea, căci peste tot era omul, și omul se făcea că e mare, ca și azi, căci se teme om de om, și se cinstește om pe om pentru câștig murdar, pentru folos nedrept. Venise vremea cea scrisă în Scripturi, să vin să-Mi strâng turma risipită, să vin să răscumpăr făptura și s-o înnoiesc, să-l scol din moarte și din păcat pe om, să aduc pe pământ lumină din lumină și să-Mi pregătesc calea venirii Mele de lângă Tatăl cu trupul Meu cel înălțat la Tatăl acum două mii de ani. Venise vremea iubirii, să-Mi pregătesc mireasă pe pământ din cei mai mici ai vremii. Venise vremea să vin să Mă fac cuvânt pe pământ, că așa era scris în Scripturi, și când am venit, n-am avut unde să-Mi plec capul, n-a fost nimeni să Mă vadă și să Mă urmeze ca acum două mii de ani când Mă urmau ucenicii Mei, care înțelegeau că Eu sunt de la Dumnezeu venit ca să împlinesc Scripturile venirii Mele. **Iată, când am venit, n-a fost nimeni să Mă vadă și să-Mi facă locaș de venire, și Mi-am făcut Eu locaș, și l-am numit trâmbiță a Mea, căci M-am ascuns în ea, și am ieșit cuvânt din ea, și am păstorit cu el.** Dar oile erau robite la stăpân și cu greu veneau la glasul Păstorului, și vremea era grea, și Eu ardeam în trâmbița Mea, ardeam de dorul oilor Mele. Le îmbiam cu glas dulce, le ștergeam ranele, le vindecam suspinurile, dar ele nu puteau cu Mine, că vremea era grea. Eram tot un foc în trupușorul trâmbiței Mele, iar cei ce auzeau de acest foc veneau greu la căldura lui, și am proorocit prin ea vremea cea de azi, ca să vin să dezleg pe cei legați și să-i scot de sub robia omului și să merg cuvânt peste pământ. Și am împlinit proorocia, **căci cu voi Mă ajut și scriu cartea Mea din zilele acestea, cartea pe care am început-o în ziua când am venit și Mi-am făcut locaș în trâmbița Mea Verginica, în anul 1955. Cartea aceasta este venirea Mea la cei credincioși, cărora Eu, Domnul, le-am dat și le dau darul credinței sfinte, ca să-Mi cunoască venirea, ca să-Mi vadă venirea, și să Mi-o vestească în lung și în lat pentru cei ce se vor apleca să creadă, și să Mă aleagă, și să rămână pentru chemarea Mea.**

Stăm cu cartea deschisă și scriem în ea, că e zi cerească, fiilor. E zi pentru trâmbița Mea, ziua când Eu, Domnul, am venit și am luat-o lângă Mine în cer, că vremea era grea. Voi ați rămas în urma ei, și vremea era grea. Voi ați luat să duceți mai departe crucea Mea, și vremea era grea, și voi erați micuți, fiilor mici. **Atunci am venit și am lucrat cu putere și v-am făcut loc pe pământ cu crucea Mea, cu venirea Mea, și am făcut din voi crucea venirii Mele, semnul cel de dinaintea arătării slavei Mele venind cu sfinții și cu îngerii întru slăvită venire, și v-am**

înfășurat în lucrare de taină ca într-un veșmânt, iar Eu, Domnul, M-am făcut cuvânt de deasupra voastră și v-am așezat să-Mi sfârșiți de scris cartea venirii Mele cu judecata pentru fiecare faptă, cartea judecății făpturii, cartea înnoirii facerii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-1999

***

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Ei așteaptă de șapte mii de ani trâmbița învierii lor, iar Eu le spun: un picuț, și totul și toate vor primi haina nestricăciunii, așa cum Eu le-am întocmit la facerea lor. Amin. Puțin, puțin, și totul se întoarce în viața cea fără de moarte, și morții înviază și mărturisesc pe Dumnezeu și lucrarea Sa cea de șapte mii de ani, lucrarea de răscumpărare a trupurilor. Amin.

Pământul nu mai are putere să-l ajute pe om. Omul i-a strivit sânul, și e slab pământul, iar omul de pe el e tot mai neputincios. Dar harul Meu este cu cei ce se tem de Mine, și ei trăiesc prin harul Meu, iar Eu îi umplu de binecuvântări și le pregătesc bucuria cea veșnică. Fericiți sunt cei ce Mă așteaptă să vin, că aceia se pregătesc pentru ziua venirii Mele și se bucură de ea, iar Tatăl Savaot le-o vestește prin Mine, fiindcă Eu sunt plin de Tatăl. Amin.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Să se trezească morții și viii! Amin, amin, amin. Eu voiesc să se trezească tot omul care s-a așezat mai mare peste oameni și să sune trezirea peste tot, și să se scoale omul de pe tot pământul și să se grăbească întru pregătirea lui cea pentru venirea Mea. **Puțin, puțin, și se trezesc cei din morminte, că așa este scris în Scripturi. Așteaptă sufletele învierea trupurilor lor, ca să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ziua înfricoșatei judecăți.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 05-03-2000

***

Eu sunt Cel ce rătăcesc prin pustiul neamului omenesc de mai bine de patruzeci de ani. Timp de patruzeci de ani am lucrat tainic lucrarea învierii făpturii (*1955-1995, n.r.*) și am pus mereu la lucru slugi pentru planul venirii Mele cu sfinții. După patruzeci de ani am ieșit biruind încuietorile în care omul cel mincinos Mă ține sub tăcere, Mă ține nevăzut de oameni. Dar am ieșit cu poporul Meu din zilele acestea și l-am pus să cânte peste pământ cântarea celor răscumpărați, cântarea Mea, cuvântul Meu, care cheamă la viață pe tot omul, **trâmbița de înviere, cel de al șaptelea înger, Domnul, Eu și cartea judecății făpturii.**

Iată-Mă, am venit! Sunt îmbrăcat pe deasupra cu haină tainică. Haina cea tainică este cuvântul Meu. El Mă acoperă și se face haină de judecător, ca atunci când Mă voi dezbrăca de ea, să fiu Mântuitor. Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce am spus: ***«Să nu credeți că Eu vă voi învinui la Tatăl. Cuvântul vă va judeca și vă va învinui, că nu l-ați urmat mai înainte ca Eu să vin».*** **Iată, în zilele cele din urmă cuvântul Meu este haina Mea, care-Mi acoperă trupul, care-Mi schimbă numele și Mă numește Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel tainic**, care se răzbună pe semeția împăraților și a argaților, a celor mici și a celor mari, căci voiesc să sfârșesc din om semeția și să-i dau în loc umilința. Semeția îl face pe om să se vadă mare și deștept și viteaz și înțelept, ca să-și piardă omul

timpul cu cele ce nu sunt, căci umilința nu încape în om odată cu semeția din el. Umilința însă îi aduce omului iubirea de la Dumnezeu și mila și învierea. Umilința deplină îi aduce omului pe Dumnezeu locuitor în el cu lumina învierii și a pocăinței pentru înviere. Care mort înviat ar mai da să moară când știe de unde a venit? Care os prinzând viață s-ar mai lăsa spre uscare? **Iată numele Meu cel tainic**, cu care am venit să răscumpăr făptura. Mă acopăr cu cuvântul Meu, făcând din el haina Mea de Judecător, ca atunci când voi fi fără ea, să fiu Mântuitor, să fiu văzut Mântuitor. În Scripturile venirii Mele așa stă scris: ***«El are nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decât numai El, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu; și din gura Lui iese sabie ascuțită ca să lovească pe păgâni cu ea. Și pe haina Lui și pe coapsa Lui are nume scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Judecătorul».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști, din 01-05-2000

***

… Duhul sărbătorii de azi adună lângă voi soli cerești. Trâmbița Mea Verginica, însoțită de apostolul Andrei, vin la voi cu Mine, că e sărbătoarea lor alături de sărbătoarea grădiniței Mele de la voi, căci sărbătorim grădinița cuvântului Meu și pecetluirea ei cea de acum nouă ani, și apoi sărbătorim pe Andrei, ucenicul Meu cel dintâi, și apoi pe Verginica, trâmbița Mea. Acum douăzeci de ani ea s-a așezat la porunca Mea lângă Mine în cer după ce Eu am suferit în ea pe pământ cu suspinul Meu, cu durerile Mele. Cât a stat ea pe pământ după ce Eu am așezat-o în lucrul Meu cu ea, am suspinat și am suferit în ea, și ea a suferit în Mine, și a fost tot un suspin viața ei în Mine, și a fost ca și Mine, tot un suspin. Mare și dureroasă a fost iubirea Mea în ea, că Eu sufeream pentru om, și așa stăteam în ea, și n-o cruțam, și Mă durea în ea pentru om. Apoi am luat-o la cer, că trupul ei se făcuse scrum sub apăsarea slavei Mele. Cuvântul Meu curgea din ea ca aurul din cuptor, și cuptorul ardea. Am luat-o la cer și i-am dat alin, și i-am arătat ce am fost Eu în ea când vorbeam cuvântul Meu prin ea. Când ea a văzut ce a fost trupul ei, s-a mirat de slava Mea cea plină de umilință, cu care am stat ascuns în ea douăzeci și cinci de ani după ce am început Eu graiul Meu din ea peste pământ.

O, Verginico, le spun despre tine celor ce sunt azi înaintea ta, și iată, mergem înainte, că avem rămurele, dar din dar, har din har, cuvânt din cuvânt, iar tu ești rădăcina, și ai rod, căci scris este: ***«Va fi rod de douăsprezece ori pe an, iar frunzele sunt spre tămăduirea neamurilor».*** Amin. Se lasă cuvântul Meu din cer peste pământ și se face râu, și se face mare, și se face cer nou și pământ nou, și Eu plămădesc cu el pe om. O, Verginico, Eu pentru această slavă te-am folosit pe tine, căci oricine face mâncare ca s-o pună pe masă o pune la foc ca să fiarbă, o pune în cuptor ca să se coacă. Tu ai fost jertfelnicul pe care Eu am pus cuvântul Meu, ca să-l gătesc și să-l am de hrană pentru cei ce mâncau. Acum, iată, hrănesc cu hrană din cămară și cu hrană caldă tot pământul, ca să mănânce omul și să prindă putere și să prindă iubire și să asculte glasul Meu, care sună învierea peste vii și peste morți, și apoi Eu să vin și să-i descopăr omului slava Mea, venirea Mea.

Îmi pregătesc ziua slavei, Verginico. Iat-o! Eu pentru ea Mi-am început prin tine trâmbițarea Eu Însumi. Râul cuvântului Meu a ieșit acum din albia lui, și își face curs prin puterea Mea. Tu ai fost albia cuvântului Meu, dar acum el nu mai are albie, căci Eu sunt Împărat pe pământ, și iarăși îl plămădesc, și fac cu cuvântul cer nou și pământ nou și Ierusalim nou pe pământ, și vin din cer pe pământ cu venirea Mea, cu cuvântul Meu care zice și se face. Amin.

– Să fie voia Ta, Doamne, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin. Eu voia Ta am fost pe pământ, și așa sunt și în cele cerești. Mă umplu de bucurie când văd că de la lucrul meu cu Tine au ieșit fii, și ei sunt voia Ta, așa cum am fost eu. O, ce sfânt și ce frumos este omul care se face voia Ta! O, cât de dor Îți este de om, Doamne! Mă uit înapoi, la suferința mea de pe pământ, că Tu de dorul omului ai ars în mine, și dorul Tău mistuia trupul meu, și eu eram rugul din care Tu grăiai cu Israel, că Tu ești Domnul, și trebuie să ai popor, Doamne, iar poporul Tău se numește Israel, precum la început.

... Apropiați-vă, voi, neamuri de pe tot pământul, să vedeți slava lui Dumnezeu și pe fiii ei! Sună trâmbița lui Dumnezeu peste pământ. Apropiați-vă! Amin. Luați tămăduire de necredință. Dați nepăsarea în lături și ridicați-vă ca să fiți, că sună trâmbița învierii ca să vă deștepte și să anunțe pe Hristos, Mirele nunții, Care vine cu nunta, cu ziua cea mare a venirii Lui. Vine Domnul! Sună din cer trâmbița venirii Domnului. Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu iubire apropiați-vă, că Domnul este aproape de voi. Eu am fost voia Domnului pe pământ și am sunat din trâmbița venirii Lui. Apropiați-vă și fiți voia Domnului! Gustați și cunoașteți pe Domnul, că vine Domnul pe pământ și aduce cu El împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

– Iar eu, ucenicul Domnului, cel întâi între ucenici, Andrei apostolul, zic tuturor neamurilor de pe pământ: România este pământul venirii Domnului, corabia de salvare a neamului omenesc ce va să fie.

Veniți, voi, neamuri, să vedeți slava Domnului și pe fiii ei, căci în cer și pe pământ toată făptura a așteptat suspinând descoperirea lor, descoperirea fiilor lui Dumnezeu și voia Domnului în ei.

O, Doamne, cei ce se fac voie a Ta sunt cei dintâi. Slăvește-Te în ei cu venirea Ta înaintea noroadelor. Când noi, ucenicii Tăi, mergeam din loc în loc cu vestea împărăției Tale, era greu de mers, și lumea ne alunga, dar acum, calea Ta este cuvântul Tău. Tu Însuți mergi și Te vestești venind, și toate amuțesc la glasul venirii Tale, iar România este cortul nunții Tale, sălaș al cuvântului Tău, casa Ta la venirea Ta. Amin, amin, amin.

– O, cât de frumos este cerul și pământul laolaltă! Eu, Domnul și Mângâietorul în cer și pe pământ, Mă dau cu voia Mea la cei ce se fac voia Mea, Mă dau cu cei din cer, căci cu ei sunt întru venirea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-2000

***

Să vă deșteptați, voi, cei de strajă de la ieslea Mea de cuvânt. Glasul trâmbiței Mele Verginica a sculat tot cerul în sus și în jos ca să coborâm în grădină și să ne împărțim în lături, că e zi de har, e zi de trezie, e zi de veghe dulce, fiilor. Amin.

Eu, Verginico, te am pe tine mare semn între cei din cer, acum, la sfârșit; acum, la vremea venirii Mele pe pământ cu sfinții. De când tu ești cu cei din cer, s-a liniștit cerul de așteptarea cea mare și lungă și se uită la coborârea Mea pe pământ cu cei din cer. O, de când te-ai născut și până te-am pețit ca să-Mi fac trâmbiță din duhul și din trupul tău, am așteptat cu înfiorare primul Meu cuvânt prin glasul tău. Te-am pregătit ca pe ce aveam Noi mai scump pe pământ. Te-am învățat,

te-am curățat, te-am așezat, și apoi am luat cuvânt prin glasul tău. **Mare a fost ziua aceea, ziua de Paști a anului 1955 când glasul Meu a sunat cuvânt pe pământ prin glasul tău, și te-am numit atunci cu nume nou, și ți-am spus: trâmbița lui Dumnezeu.** Am lucrat apoi prin tine douăzeci și cinci de ani pe pământ, căci tu erai trâmbița Mea prin care Eu grăiam, iar la glasul Meu se adunau de ici, de colo, inimi cu dor în ele, căci glasul Meu era așa de dulce atunci, că lăsa omul coasa și venea la tine ca să Mă audă pe Mine. Eu când vedeam că le place izvorul, am căutat să-Mi fac oi din cei ce veneau, și îi învățam ce este oaia și ce este capra și ce este lupul, și la mulți le dădeam putere să se facă oi, fii ai împărăției cerurilor. **O, dar nu era omul deprins cu inimă curată, că vai de cetatea peste care nu este prooroc, Verginico!** Cine să le spună la oameni cum sunt Eu și cum vreau Eu? Cine dacă nu este prooroc de al Meu între oameni? Tu erai copil plăpând în fel și chip, dar glasul Meu cel prin gura ta îmbia omul la viață, la iubire, la dor de cer. Și veneau, Verginico, cu multul, dar Eu nu puteam să le cer viața, că nu Mi-o dădeau. Lupul se trezise și el la glasul Meu, și M-a cunoscut și, de teamă că rămâne flămând și gol, Mi s-a așezat în cale ca să-și ocrotească avutul. Dar și Eu luptam ca să-Mi fac miei din oameni, și să-i nasc din cer apoi, și să-i învăț să moară pentru viața lor, și apoi să-i am vii cu viața și să Mi-i pasc spre pășunile cele veșnice, să Mi-i pasc până în cer, Verginico. Tu primisei mare har de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, și îți lua foc inimioara de mila după om. **Eu eram în pieptul tău și ardeam în el, iar tu ardeai în Mine, și te-ai făcut rug aprins, rugul din care Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi slobozeam glasul ca pe muntele unde Eu am vorbit cu Moise, din rug**. Numai cu Moise am vorbit Eu din rug, și atunci rugul era înger, dar acum rugul erai tu, și din el am grăit la mulți. Dar unde sunt aceștia? Moise este viu, și cu Mine lucrător, dar aceștia cu care Eu atâta am vorbit prin rug în zilele tale, unde sunt aceștia?... Unde sunt aceștia?...

– Bunule Doamne, cum să-Ți mângâi durerea după ei? Îi iau în brațe pe cei de azi copii ai Tăi și Ți-i pun pe rană ca să Te mângâi cu ei pentru cei de atunci care s-au întors la vărsătura lor. Când eram în închisoare, Te rugam plângând să mă scoți să merg la ei ca să nu se piardă fără glasul Tău care-i striga mereu să vină după Tine. Nici atunci, că era vremea rea, nu voiau cu Tine, dar acum, când a venit vremea Ta cea bună! În vreme rea, toți caută la Tine, dar în vreme bună nu vin, și își trăiesc viața lor, și pe a Ta o lasă, bunule Doamne. Dar aceștia n-au rămas cu Tine nici la rău, nici la bine, nici pe soare, nici pe furtună, căci omul când are nu prețuiește și e prea greu acest păcat și îl osândește cu multul pe om. Dacă le-ai fi vorbit prin înger, mai era cum mai era, dar ai venit Tu după ei. Tu, nu înger a venit după ei, și ei n-au dat viața lor pe viața Ta. Acum eu sunt cu cerul, iar ei sunt în lume. Tu ai întrebat cu durere unde sunt aceștia. I-ai întrebat pe ei. Pe nimeni n-ai întrebat decât pe ei. Ziua mea de venire în cer lângă Tine a fost zi de mare durere pentru mine, că ei n-au stat cu Tine nici cât am fost eu între ei, iar apoi, unul câte unul au dat de pe ei slava Ta și viața Ta. Mă uit și azi după ei, dar în zadar. S-au dus și n-au mai venit, Doamne.

– Eu, Verginico, n-am voit să te supăr pe tine dacă am strigat și am zis: **«Unde sunt aceștia?».** Am zis pentru ei, nu pentru tine. Acum tu ești pe nori de îngeri și de sfinți în slavă și în sărbătoare, că mare este ziua ta în cer și pe pământ, și nu poate să fie ea zi de durere. Hai să Ne bucurăm, hai să întărim rodul cel ivit prin cei ce au rămas de la tine, din lucrarea Mea cu tine. Hai să le dăm celor ce stau la masă și celor ce împart din ea. Dacă din cei de atunci n-au voit să fie apostoli și prooroci și ucenici și lucrători de daruri și de haruri și de Dumnezeu, Noi am biruit apoi prin Sângele Meu, precum este scris despre cei ce au biruit prin Sângele Mielului spălându-și veșmintele în Sângele Lui. Și I-am făcut Tatălui împărăție și preoți și tron pe pământ, precum era

scris să fac. Am biruit, Verginico, și lucrarea Mea cu tine a dat rod. Hai să întărim rodul, să-l udăm, să-l desțelenim, să-l plivim, să-l încălzim și să-l iubim, căci rodul este cel iubit după multă trudă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-2001

***

– Acum, Doamne, îi adun pe ciobănași. Sun din trâmbiță și îi adun întru Tine. Eu sunt trâmbița care adună, care răsună, care vestește, și sunt păstoriță de la Tine pentru cei de la sfârșit de timp. Cuvântul Tău să încununeze tot lucrul ciobănașilor Tăi, Doamne, ca să-l lase ei peste poporul Tău. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, o, trâmbița Mea, am căutat mult printre oameni când Eu te-am ales ca să sun din tine trâmbițarea cea de dinaintea venirii Mele cu sfinții pe pământ. O, mult mai caut Eu ca să găsesc un om, Verginico, și să-l pun la lucrul Meu și să-l pun pe rana Mea. Nu știe omul ce e jertfa cea plăcută Mie, dar Eu sunt credincios poporului Meu și îl învăț deosebit pe el și îi spun așa:

Fața ta, poporul Meu, să fie chipul Meu cel înviat din răstignire. Ți-am spus să te așezi la oglindă și să te gătești frumos, că-ți trebuie gătire aleasă. Ai auzit, poporul Meu? Ți-am spus că tu ești Evanghelia Mea cea de azi. Ai auzit, poporul Meu? Iată, iar îți spun aceasta, și așa îți spun: **când fața Mea va fi pe fața ta pe deplin, atunci va veni sfârșitul și începutul,** și toate se vor naște din nou, din chipul tău cel nou, că Eu pentru asta te-am ales, poporul Meu. Atunci Eu voi rosti din gura ta facerea cea din nou a toate câte au fost la început, și voi face prin tine cuvânt de facere, și totul va veni spre înnoire, și apoi voi zice: ***«Făcutu-s-a!»***. Amin. Prin chipul tău cel nou voi zice: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2001

***

Când Domnul vine pe pământ, nu mai este timpul, ci este Domnul, al șaptelea înger Care sună peste pământ, căci scris este: ***«Când va trâmbița al șaptelea înger, timp nu mai este, ci este Domnul; Domnul învăluit în nor, și pe cap cu curcubeu, și cu fața strălucind ca soarele, și cu picioarele ca stâlpii de foc, strigând cu glas puternic, ca un leu, ridicând dreapta către cer și jurând pe Cel Viu în veci că timp nu mai este, ci este Domnul cu taina Lui săvârșită pe deplin, precum bine a vestit în timp robilor Săi proorocii».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, (Boboteaza) din 19-01-2002

***

O, poporul Meu, toate darurile cele pentru ziua venirii Mele cu sfinții, toate le-am pus peste tine ca să te fac cale a Mea de la cer la pământ și să vin și să Mă odihnesc cu Tatăl și cu sfinții în lucrarea Mea cu tine pe pământ. Ți-am spus din vreme că vor veni noroade până la acest munte de har ca să ia din legile Domnului, că scris este***: «Vor curge popoare spre Domnul ca să învețe căile Lui, căci din Sion va ieși legea, și Cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim»***. Amin.

O, poporul Meu, ți-am pus nume mare, fiule. Nu mai este pe pământ nume ca al tău, că e din cer numele tău, și ceea ce a fost iarăși este, și este din cer. **Te-am numit Sionul Meu,** muntele

din care se revarsă peste pământ legile vieții, căile vieții, poporul Meu. **Te-am numit Ierusalim nou**, că am luat din cer și am adus peste tine venirea Mea, calea Mea de la cer la pământ. Izvorul cuvântului Meu curge din Mine peste pământ de aici, din locul în care te-am așezat Eu pe tine, din grădina în care M-am așezat Eu cu voi, copii care-Mi stați la gura izvorului Meu ca să-l luați și să-l dați celor însetați, că nu e om pe pământ care să mai aibă apă, fiilor, și e ars omul de sete și nu mai găsește pe nicăieri să bea. Dar Eu am pus în vas și am strâns ca să fie, și apoi Mi-am făcut loc peste pământ cu voi și am scos din vas și am stropit pământul, și el a odrăslit din loc în loc, și Eu Mi-am făcut popor nou și ies cu el în calea omului și îl îmbiu pe om la izvor ca să bea și să știe că este Dumnezeu pe pământ ca și în cer. Amin, amin, amin.

Am avut un vas în care M-am strâns ca să fiu pe pământ în vreme de secetă și am lăsat apa pe pământ, și vasul l-am luat și l-am dus la Tatăl, ca să vadă Tatăl lucrul Meu și să I-l dau Lui după ce pe toate le-am supus pe pământ. **Am avut pe trâmbița Mea din care am suflat pe pământ cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp**.

O, Verginico, **Îmi iau iarăși trâmbița** și grăiesc prin ea, că e sărbătoarea ta în cer și pe pământ, în mijlocul poporului sfânt. **Tu ai fost și ești trâmbița Mea din care Eu am sunat mai înainte de venirea Mea** ca să pot veni apoi pentru tot omul de pe pământ, și așa am făcut. Era zi de duminică atunci când tu te-ai născut trup pe pământ, și a fost ziua aceea ziua bucuriei Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Care Și-a făcut apoi cuib în pieptul tău, în trupul tău, Verginico, vreme de douăzeci și cinci de ani. O, și cât te-am pregătit până ce am ieșit Eu în ușa cortului tău și am grăit din Mine și din tine cuvântul Meu peste pământ! O, și prin câte cuptoare te-am trecut ca să te fac aur lămurit, Verginica Mea! Iar acum tu ești cu cerul cel nevăzut și Eu te fac cuvânt înaintea Ierusalimului, în mijlocul căruia Eu stau și lucrez din Tatăl facerea din nou a lumii. Amin, amin, amin.

– Slavă îndelungii Tale răbdări și lucrări, Doamne și Fiule al Tatălui, că ai avut atâta răbdare în mine în toată vremea trupului meu căutând după om, după oaia Ta pierdută, Doamne. Dar oile s-au corcit de tot, și Tu n-ai mai găsit oi pe pământ acum, la venirea Ta, și în loc de oaie este altceva, Doamne, de nici moșii și strămoșii nu-și mai cunosc satele și rudele atunci când au zilele lor de pomenire și de umblare pe pământ. Și de n-ar fi cerul să-i mângâie pe ei, ar sta numai în lacrimi până și drepții Tăi, Doamne.

...Și acum mă întorc în Tine. Și acum mă dau celor ce sunt acum poporul Tău și le spun așa: dacă Domnul n-ar fi păstrat o rămășiță, o rămășiță aleasă prin har dintre cei din urmă a celor dintâi, cum Și-ar fi putut El face Ierusalim nou pentru venirea Sa de azi, o, copii ai Sionului, care aveți pe masă pe Miel în toată slava Sa, Trup și cuvânt pe masă? Mă apropii de voi și cuvintez, căci sunt trâmbiță, fiindcă la Domnul toate sunt din cuvânt. O, duhul mângâierii, Duhul Domnului, Cel de la sfârșit de timp, a avut putere peste voi și v-a adunat și v-a făcut Ierusalim nou, în mijlocul căruia stă Domnul cuvânt care curge din Sion, așa cum este scris în prooroci, o, copii ai Domnului! Vă dau povață proaspătă: împliniți toate cuvintele Lui, căci calea Lui de la cer la pământ e grea de tot. E scump un cuvânt al Domnului, e scump de tot, și trudește Domnul în cer și pe pământ pentru ca să vă dea cuvânt și ca să vă țină sub Duhul Sfânt Mângâietorul. Dacă ați vedea și ați înțelege durerea și truda cu care coboară Domnul la voi, v-ar prinde dragostea și plânsul ei cel de nemângâiat, dar voi sunteți mici, și El vă poartă ca să nu vă temeți sub greul lucrului Său pentru voi. Voi însă, ca niște fii cuminți și miloși, împliniți toate cuvintele Lui, că sunt

scumpe de tot, și eu vă spun ceea ce știu, fiilor scumpi, că sunteți scumpi pentru cuvântul care coboară peste voi ca să vă țină în el. Pe vremea trupului meu poporul de atunci vedea trâmbița și credea, dar nu împlinea calea Domnului spre el, și era grea de tot în trupul meu coborârea Sa. Voi însă sunteți cei fericiți care credeți, fiindcă Domnul S-a coborât acum cu tronul Său, Trup și cuvânt, și acestea dau puterea credinței, și viață dau acestea, căci atunci când Domnul este viața omului, atunci și credința poate pe de-a-ntregul în om, iar Domnul Își face casă cu omul și cinează cu el Trup și cuvânt. Amin.

... O, Doamne, mi-a cântat trâmbița pentru sărbătoarea Ta. I-am împodobit pe ei cu taina veacului cel nou. Omul-copil este taina aceasta și viața veacului ce va să fie, așa cum spune despre ea în Scripturile cele pentru sfârșit de timp, Doamne. Le-am spus lor ca Tu să fii ei, și că Tu le plângi de dor ca să fie ei asemenea Ție din zori și până-n zori. Iar eu mă rog pentru ei: dă-le de lucru, Doamne, ca să crească dacă s-au născut. Dă-le lor Duhul Care este Unul întru toți. Dă-le, Doamne, gândul Tău din zori și până-n zori, că mi-e milă de jalea sfinților care tânjesc după venirea Ta cu ziua cea din urmă care va fi cea dintâi, Doamne. Învață-i să fie mireasă văzută de toate noroadele de pe pământ. Învață-i să-și poarte găteala cea de la Tine. Învață-i să lucreze lucrarea care nu se va lua de la ei, că eu așa i-am povățuit pe ei, Doamne. Amin, amin, amin.

– Așa e cerul de bun pentru cei ce se nasc și cred, și apoi cresc, Verginico. Eu mereu, mereu Mă torn peste ei ca să-i țin în duhul nașterii de sus și să fac din ei mândria veacurilor toate, și coroană a timpurilor, Verginico. **O, ce dulce ți-a cântat trâmbița**! O, ce dulce i-ai dezmierdat pe ei ca să se facă ei asemenea Mie în toată clipa, ca Eu să Mă arăt cu ei peste pământ, Verginico, fiindcă aceasta a fost alegerea lor. Ți-am dat mângâiere în ziua ta de serbare cu cerul. Ți-am dat pe poporul Meu de azi să-l gătești de sărbătoarea Mirelui și a miresei. Tu M-ai ajutat și L-ai bucurat cu multul pe Tatăl, că Mă vede mereu plâns Tatăl și Se alină mult pentru mângâierea Mea când ea vine din cer, și mai ales de pe pământ. Îi este tare milă lui Tatăl de Mine. Mă vede cât trudesc și cu cât greu Îmi întocmesc coborârea și cât de micuți sunt cei ce-Mi străjuiesc în cale când vin cuvânt pe pământ la ei. Iar tu M-ai mângâiat mângâindu-i pe ei ca să crească dragostea lor și puterea lor cea pentru Mine. Le trebuie putere, Verginico. Cei de la începutul lucrării Mele cu tine nu aveau lucrul Meu de lucrat peste pământ, căci cel ce crede și nu se naște, nu crește cel care face așa, cel care nu se naște pentru viața Mea în el. Dar lor le trebuie putere, că Îmi trebuie Mie aceasta ce le trebuie lor, Verginico, trâmbița Mea cea de la venirea Mea, ca apoi Eu să vin. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2002

***

O, nu este vrednic de Mine cel ce se leapădă de Mine înaintea oamenilor, căci sfinții sunt cei de care lumea nu este vrednică, și Îmi urmează Mie suferind ei cruce și nețінând seama de ocara ei, vrednici fiind de Dumnezeu. Amin. Mare bucurie aveau sfinții când Mă mărturiseau pe Mine înaintea oamenilor, și așa puteau ei prin suferințele cele purtate pentru numele Meu, biruind pe împărații păgâni și lumea cea necredincioasă, care nu era vrednică de ei. Dar iată, fiilor de azi, ei n-au primit făgăduințele până ce Eu, plinitorul credinței și începătorul a toate, am suferit crucea nețінând seama de ocara ei, și M-am așezat prin ea de-a dreapta Tatălui Meu. Și nu numai atât a fost primirea făgăduințelor lor, căci iată, **pentru plata sfinților Mei iarăși am venit pe pământ, ca să împlinesc cu voi Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu la sfârșit de timp**, cei mai

mici dintre sfinți, fără de care sfinții nu iau desăvârșirea și făgăduințele, și după care suspină toată făptura ca să-și dobândească răscumpărarea. Amin.

E sărbătoare mare pentru sfinți. Toți sfinții se bucură în duhul sărbătorii cea pentru ei și Mă bucură pe Mine pentru lucrarea Mea de azi, care încununează bucuria lor, că au în mijlocul lor pe cea care M-a purtat în trupul ei cuvânt vreme de douăzeci și cinci de ani pe pământ.

O, Verginico, tu ai plinit bucuria sărbătorii tuturor sfinților Mei. **Tu ai venit cu trupul pe lume în ziua duminicii tuturor sfinților**, sărbătoare nestrămutată de la locul ei cel pus de sfinții care au trăit înaintea Mea cu viață aleasă pe pământ, povățuitori și mărturisitori fiind ei peste mulți în vremea trăirii lor cu trupul pe pământ. O, fiică a iubirii de Dumnezeu, cine te-a învățat pe tine această bucurie cu care n-ai ținut seamă de ocara crucii prin care M-ai mărturisit pe pământ? (*Vezi „Viața Sfintei Virginia”, n.r.*)

– O, Doamne dulce, nimeni nu poate lua ca să aibă de sus dacă nu-i este dat de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, Care este Dumnezeul celor ce iubesc calea, adevărul și viața, din viața Ta pe care ai pus-o pe cruce ca să-i arăți celui ce voiește să Te urmeze cum să Te iubească și cum să se bucure neținând seamă de ocara crucii prin care el Te mărturisește pe pământ înaintea oamenilor, iar în cer, înaintea sfinților Tăi și a îngerilor Tăi.

Cum puteam eu să învăț, eu, cea neînvățată? Cum puteam eu să mă bucur, eu, cea fără de bucurii, dacă Tu nu mi-ai fi pus pe umeri crucea Ta și venirea Ta, Doamne al sfinților? O, nu eu, ci Tu ai mărturisit prin mine pe pământ, căci față de toți ceilalți sfinți de până la mine, eu am fost gura Ta, nu a mea; eu am fost templul Tău, nu al meu; eu am fost cuvântul Tău, pentru că Tu ai fost Cel ce grăia prin gura mea, nu eu, Doamne, Cuvinte al Tatălui. Nu eu Te-am purtat, ci Tu m-ai purtat pe mine în taina cuvântului Tău de la sfârșit de veac, și m-ai numit trâmbița Ta, și Ți-am fost fiică dorită, eu, cea atât de neînsemnată între oameni, Doamne. Iar acum Tu mă slăvești în ceruri între sfinți, căci poporul care a răsărit de pe urma slavei lucrării cuvântului Tău prin gura Ta în trupul meu, este poporul slavei Tale, și Tu Te slăvești prin el acum peste pământ și chemi omul la viață și la sfințenie și la mărturisirea slavei Tale, Doamne Care vii și tot vii cu cuvântul pe pământ ca să faci cer nou și pământ nou și să așezi Ierusalimul, după cum ai și împlinit, iar câți aud de această slavă a Ta, vin, și tot mai mulți vor veni și vor lua cunoștința din legea dragostei Tale de oameni, o, Doamne al sfinților și al celor mici ai Tăi de pe pământ, care-Ți poartă cuvântul spre oameni, care-Ți sunt mărturisitori ai venirii Tale după două mii de ani, o, Doamne, Care ești iubirea sfinților Tăi! Când lucrai prin trupul meu de-Ți revărsai râul vieții, râul cuvântului Tău peste poporul Tău care credea venirii Tale prin mine, nu puteam să Te vestesc peste pământ și peste om, că mă duceau oamenii necredincioși și preoții bisericii la suferință, la închisoare, la chin (În vremea dictaturii fiarei roșii comuniste, n.r.) *și la dispreț pentru numele Tău pe care eu îl purtam pe inimă scris și pe buze grăit și nu mă rușinam, dar suferam și eram slabă și fricoasă la suferință, și Tu îmi întăreai puterea și răbdarea inimii mele plăpândă și cu spaimă în ea, că mult prigonită am fost, și mult bătută, până și de creștini, că le spuneai prin gura mea păcatele, ca să se curețe de ele prin pocăință, dar ei se ascundeau cu ele și se dădeau necredincioși și nu Te mărturiseau cei ce iubeau păcatul și nelepădarea de sine pentru numele Tău și pentru viața Ta în ei și pentru cruce, Doamne.*

…

– O, Verginico, așa vom lucra, și vom grăi despre sfinți și vom spune că sfințenia din om este vederea care vede pe Dumnezeu din om și în om. O, Verginico, e mare ziua de serbare a sfinților, că tu încununezi cu slava venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl sărbătoarea cea mare a tuturor sfinților Mei, și ești purtată de sfinți cu multă iubire, că ai fost trâmbița din care Eu am sunat mai înainte de venirea Mea, că **Eu sunt cea de a șaptea trâmbiță, și așa se cheamă venirea Mea, se cheamă trâmbițarea celui de al șaptelea înger,** și am scos deasupra cartea Mea cu tine, că am putut să fac aceasta, după cum am proorocit în vremea Mea cu tine că voi împlini așa. Și iată, am împlinit prin cei mai mici, căci scris este în Scripturile cuvântului Meu cel de acum două mii de ani***: «Mulți din cei dintâi vor fi cei de pe urmă, și cei de pe urmă vor fi cei dintâi».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 22-06-2003

***

O, copii zdrobiți în porți, să nu se scurgă ziua aceasta fără ca Eu, Domnul, să nu o însemnez în cartea Mea cu voi, ziua intrării în cele ce nu se văd a trâmbiței Mele Verginica. Să vă ridicați așa cum puteți, să ne ridicăm unii pe alții, Noi pe voi, și voi pe Noi, fiilor copii, fiilor cuvântători, și să-i dăm glas cuvântului de sărbătoare, de pomenire a trâmbiței Mele care a sunat înaintea Mea ca să pregătească ea zilele Mele de acum cu voi peste pământ, căci acum Eu, Domnul, trâmbițez în toate laturile ca să sfârșesc ce a mai rămas de lucrat pentru supunerea a tot și a toate înaintea Tatălui Savaot. Amin.

Sunt cincizeci de ani de când glasul Meu roagă pe om să lucreze pentru Mine și nu am putut până la voi să fac omul să-și lase lucrul și rangul și casa și coasa ca să facă apoi lucrul Meu, și să învețe mai întâi să-l facă. **Am folosit-o pe Verginica de trâmbiță** prin care să-i strig pe oameni să audă glasul Meu și să împlinească ei cuvântul Meu. Douăzeci și cinci de ani am trâmbițat prin ea (*1955-1980, n.r.*), și apoi am trecut cu ea în cele ce nu se văd, și s-a făcut serbare în cer pentru ea în ziua aceea, pentru intrarea ei între sfinții cei mari cu lucrarea, și mulți de pe pământ mijlocesc acum la Mine prin ea pentru mântuirea lor, iar sfinții și îngerii serbează azi ziua ei de intrare în cer și încă aproape douăzeci și cinci de ani de lucrare a ei, dar din cer acum. Amin.

Cu tine, Verginico, sunt venit la ei; cu tine și cu apostolul Andrei, căci el a fost cu Noi martor la pecetluirea cu sfințenia Domnului peste grădinița cuvântului care curge din cer în ea ca să adape pământul. Deschide gurița și arată-te apoi și dă-le lor apoi! Amin, amin, amin.

– Arată-Te cu mine, Doamne, căci Tu ești Stăpânul meu și al sfinților Tăi, iar sfinții nu au altă bucurie în afară de Tine. Fă-mi intrarea în cartea mea cu poporul cuvântului care coboară din cer pentru facerea din nou a toate pe câte le-ai făcut la început, căci s-au învechit de la relele din om. Fii ușa mea de intrare la poporul Tău și al meu. Sunt zilele sărbătorii biruinței Tale peste pământ cu legea Ta cea pentru vecii, legea sfințeniei. Amin.

Sfințenia este cea mai mare iubire care poate sălășlui în trupul celui ce are în el iubirea lui Dumnezeu. Sfințenia este poarta prin care omul intră la Dumnezeu și Dumnezeu la om. Această iubire a fost iubirea cu care Tu ai coborât pe pământul român în anul șapte mii cinci sute de la facerea lumii, an când ai întocmit grădinița cuvântului Tău de azi și chivotul de pe ea. Amin.

Ia-mă și mă du în cartea mea ca să le grăiesc celor ce Te iubesc cu dor la sfârșit de timp, să le grăiesc de această neasemuit de mare iubire; iubire care nu are cum să nu strălucească dinăuntrul celui ce o are pe ea de viață. Ia-mă, Doamne, că Tu ești ușa oilor, și cine intră prin Tine, va intra și pășune va afla, și eu le voi da lor. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, trâmbiță dată Mie de Tatăl de am cântat din ea mai înainte ca să vin cuvânt de facere din nou a lumii! O, ce dulce chemam, ce dulce cântam din tine, din fluierașul dat Mie de Tatăl ca să cânt și să se adune la glasul lui oile la Mine, oile care cunosc și iubesc pe Dumnezeu și sfințenia Lui! Hai în cartea ta, și voi cânta, și vei cânta, și vom hrăni pe cei ce vor pășuna la glasul Meu și al tău. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-2004

***

E sărbătoarea cea de cincizeci de ani a cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp. Eu, Domnul, aduc ziua aceea spre vedere ca să fie mărturisită. Amin.

Îmi pregătisem trâmbiță prin care aveam să-Mi cuvintez cuvântul. Mi-o făcusem pe plăcerea Mea. Mi-o pregătisem prin suferință și dureri ca pe aurul lămurit în cuptor, ca apoi el să strălucească și să fie vas de trebuință Domnului, vas de cinste înaintea Mea și a îngerilor Mei care au vegheat tot timpul peste lucrarea Mea de cuvânt ca să vină să se așeze ea pe pământ, și prin ea să-Mi întocmesc un popor al credinței sfinte, pe care să-l păzesc pe pământ prin lucrarea îngerului Meu. Și după ce Mi-am întocmit trâmbița Mea cea de dinaintea venirii Mele, am trâmbițat din ea, și a înviat cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, căci îngerul Meu Mihail a glăsuit porunca Mea, și apoi trâmbița Mi-a sunat și s-a lăsat în voia Mea, **și iată, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Eu, Domnul Iisus Hristos, începătura învierii celor adormiți, am înviat cuvânt pe pământ în ziua amintirii învierii Mele cea de acum două mii de ani, în ziua de Paști a anului 1955, ziua venirii Mele de la Tatăl cuvânt nou peste pământ.** Și după douăzeci și cinci de ani Mi-am luat trâmbița din mijlocul poporului cel de atunci și am așezat-o între cei cerești, și am lăsat pe pământ cuvântul Meu cel prin ea început și semănat în toată vremea ei, și cuvântul Meu s-a făcut spic înmiit, și păstoresc cu el neamurile pământului, și este toiag de fier cuvântul Meu în mijlocul semințiilor de pe pământ care de șapte mii de ani străine sunt de Făcătorul lor, străine cu viața lor față de viața Mea care s-a arătat după ce ea s-a sălășluit între oameni, o, poporul Meu de azi!

Aduc acum spre vedere sărbătoarea zilei învierii, ziua de Paști a anului 1955, ziua când am trâmbițat din trâmbița cuvântului Meu cel de după două mii de ani de la nașterea trupului Meu din Fecioară ca să Mă sălășluiesc cu oamenii și să fiu cu cei ce cred venirii Mele, să fiu cu ei până la sfârșitul timpului, precum am grăit prin Scripturi că voi fi.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa am început învierea cuvântului Meu acum cincizeci de ani. Hai, Verginico, hai să privim peste timp și să vedem cum începe ziua aceasta de praznic al cincizecimii cuvântului Meu pe care l-am început prin gura ta, din gura Mea, în anul 1955 a zilei sărbătorii învierii Mele. Hai, trâmbița Mea dulce, hai să Ne așezăm în sărbătoare de cuvânt și să mărturisim, căci zilele mărturiilor curând, curând grăiesc și se mărturisesc. Amin, amin, amin.

– O, Doamne, sunt trâmbița Ta din care ai început să-Ți cânți cântarea de jale prin care să-i chemi pe toți, să-i tragi pe toți la Tatăl, și din Tatăl să lucrezi și să cuvintezi, căci cei ce sunt din Tatăl, numai voia Lui o fac.

... Iată ziua de Paști a anului 1955 când mi Te-ai dat pâine și vin prin mijlocirea sfinților arhierei Vasile, Grigorie și Ioan, veniți cu Tine pe norii cerului până la patul meu de umilință după ce am împlinit porunca Ta pentru postul cel de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, ca apoi Tu să Te așezi în trupul și în duhul meu ca pe tronul judecății făpturii, căci din mine ai făcut lucrul Tău de trebuință după ce m-ai lucrat, și glasul cuvântului Tău ai făcut din mine apoi peste pământ. O, când ai intrat cu Duhul Tău în trupul meu ca să grăiești din trâmbița Ta, Doamne, eu am văzut atunci toată durerea Ta de la om, tot dorul Tău, și am văzut învierea Ta, și atunci am înțeles că iarăși ai venit pe pământ biruitor al morții, căci peste om stăpânește numai moartea, numai moartea, Doamne, iar viața suspină și se stinge suspinând, și omul nu are înțelepciune, fiindcă nu are umilință pentru viață, Doamne.

Iată ziua de Paști a anului 1955 când Tu Ți-ai început trâmbițarea și Te-ai vestit Cel înviat dintre morți și ai zis celor ce vegheau peste suflarea mea de viață care abia mai pâlpâia: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa ai cuvântat, Doamne înviat, și de atunci Tu cuvintezi, și iată praznic al cincizecimii cuvântului Tău cel început prin mine, trâmbița Ta, acum cincizeci de ani, zi de Paști după timp și asemănare ca atunci, și mai mult cu o zi ca să se vadă pasul împlinirii. O, frumoasă Ți-a fost cărarea, căci a fost plină de suspin după om, dar frumoasă și prea frumoasă Ți s-a făcut acum prin cei mai mici ucenici de pe urma lucrării mele cu Tine, Doamne. Privesc cu Tine la înțelepciunea lor cea plină de umilință în care atât de întreg ai încăput, și privesc cu Tine la suspinul lor cel greu, căci grea și multă Ți s-a făcut coborârea Ta, și ei stau mici sub ea, și atât de mici că nu Te poți Tu slăvi prin ei înaintea celor mari de pe pământ.

Ți-am slăvit sărbătoarea lucrării cuvântului Tău, Doamne, sărbătoarea durerii Tale care strigă de mult, de șapte vremi, Doamne, din anul 1955, de șapte ori câte șapte ani și încă peste hotarul acesta, iar eu am grăit mult, Doamne, în ziua cincizecimii praznicului cuvântului Tău întru cea de a doua Ta venire de la Tatăl la om. Amin, amin, amin.

– Ai vorbit, Verginico, dar **tu ești trâmbița Mea cea din care a plâns cuvântul Meu mai înainte de slava Mea cea mare**. Am plâns mult, Verginica Mea, și n-a mai plâns nimeni cu Noi. O, cine mai plânge cu Noi și cu cei atât de plânși care Ne poartă lucrarea începută de Noi acum cincizeci de ani? O, unde mai este cel care să nu apese pe umerii cei mici și plăpânzi ai crucii venirii Mele cuvânt însuspinat după om, Verginica Mea? Dar acum, mângâierea cea de la Noi îi sprijină pe ei, căci avem de lucrat cu tot întregul peste duhul lumii, ca să-l nimicim de pe pământ și din om și să-Mi pot săvârși viața Mea în om cu moartea pe moarte călcând, căci păcatele își vor primi plata lor și va călca ea peste ele și le va osândi pe ele ca să-l ridice pe om din păcat. Amin.

O, te rog, poporul Meu, să nu trăiești ca pe pământ, și să trăiești ca în rai pe pământ, și să asculți de legea raiului și numai de la Mine să mănânci și nu de la alt duh, poporul Meu. Și acum pun iarăși pecetea cea adevărată a Fiului Tatălui Savaot, Care a venit pe pământ și a călcat cu moartea pe moarte ca să Se arate Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Acum două mii de ani am murit pe cruce și am înviat dintre morți și am lăsat pecetea aceasta: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat, atunci și acum, poporul Meu, **cu trupul atunci, și cu cuvântul acum,**

popor al cuvântului venirii Mele cu nașterea din nou a lumii care se va naște iarăși prin cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-2005

***

Sfinții Celui Preaînalt se așează cu sărbătoarea lor pe pământ, căci ei au știut ce înseamnă pe pământ viața, și au câștigat viața pentru veci de veci, căci Eu, Domnul, am spus: ***«Cel ce voiește să-și câștige viața sa, acela o va pierde, iar cel ce-și pierde viața sa, acela va câștiga viața».*** Amin.

M-am grăbit spre porți, M-am zorit din timp, căci sfinții toți sunt plini de dor, poporul Meu. Cu mare dor așteaptă sfinții cuvântul Meu pe pământ. Cu nestăvilită ardoare așteaptă toate oștile cerești să aștern pe pământ masa cuvântului Meu, căci cuvântul Meu este praznicul celor din cer, este masa păcii, adunarea tuturor sfinților, iar venirea Mea la tine nu este altfel decât cu sfinții Celui Preaînalt, poporul Meu, sfinții care au trăit pe pământ iubind în Mine și nu în ei, căci Dumnezeu este iubire, și numai El trebuie iubit. Omul însă M-a văduvit de această cinste, fiindcă el se vrea iubit, și așa s-a învățat omul să se așeze în locul Meu și să nu mai fie Dumnezeu iubit, să nu mai fie iubire de la om spre Dumnezeu.

Omul se oprește pentru sine, și fiecare se dă unul altuia ca să câștige iubire, iar cine face așa nu-L poate iubi pe Dumnezeu. Sfinții cerului însă au cunoscut ce este deșertăciunea vieții și n-au iubit nimic și pe nimeni pe pământ decât pe Dumnezeu și pe omul care este în Dumnezeu ca în cer și nu ca pe pământ, iar cine stă pe pământ și nu în cer și nu în Dumnezeu cu viața sa, acela nu a cunoscut ce este viața și nu știe să câștige viață, ci numai deșertăciune.

Sfinții Celui Preaînalt s-au așezat în cete-cete și s-au pornit cu Mine spre tine pentru sărbătoarea lor, pentru duminica tuturor sfinților, poporul Meu. O, deschide-ți inima, deschide ochii duhului și vezi că vin cu Mine cetele de sfinți la tine și se așează la masa cuvântului Meu pentru sărbătoarea lor. Cu mare slavă înconjoară ei pe trâmbița Mea Verginica, fiindcă ea este azi sărbătorită pentru venirea ei pe lume în ziua de serbare a duminicii tuturor sfinților, zi așezată de sfinți și de părinți, zi de sobor ceresc pentru unirea sfinților toți într-o zi de slavă a lor în cer și pe pământ.

Mă pregătesc pentru lacrima lui Verginica, fiindcă ea este între sfinții cerului, și tot cerul plânge în **vremea aceasta de strâmtorare a lui Dumnezeu pe pământ, strâmtorare cum n-a mai fost, și nici nu va mai fi**, și omul nu cunoaște vremea Domnului, pentru că omul cunoaște numai vremea sa, și pentru ea trăiește viața sa.

O, Verginico, lacrima ta se face sărbătoare a ta între sfinții cei în sobor serbați de Mine și de poporul Meu cel de pe pământ. O, trâmbiță a lui Dumnezeu, dureros a fost suspinul tău pe pământ! Mereu ai plâns după viața Mea în creștin. Mereu ai suspinat de dorul Meu, de suspinul Meu de la om, că omul nu-Mi dă altceva, fiindcă el nu voiește să afle taina iubirii cerești ca să se bucure de ea și el și Eu în el. O, trâmbiță plină de jalea Mea, te mângâie toți sfinții așa cum te-au mângâiat când te-ai ivit pe lume pruncă, încununând între cei cerești sărbătoarea duminicii tuturor sfinților, și când Eu le-am spus lor că tu vei fi trâmbița Mea și a lor înaintea venirii Mele, și le-am spus că **vei fi venirea Mea, scara Mea de venire între oameni ca să-Mi culeg un popor de ucenici**. Dar ce durere mare am purtat în tot acest timp de cincizeci de ani de coborâre a Mea! Că

n-a voit cel ce M-a auzit prin glas de trâmbiță, n-a voit să se facă ucenic al venirii Mele, al vestirii cea mare acum, la sfârșit de timp, și plânge timpul cel pierdut de om, și plânge omul cel pierdut de timp, și el nu știe de ce plânge, nu știe că plânge, căci omul nu se cunoaște pe sine, fiindcă nu știe de unde este viața lui și unde-i plânge viața așteptându-l.

O, ce sărbătoare dulce! O, dulce este durerea, Verginico, și omul fuge de acest dulce și mănâncă numai amar, căci omul care-și caută bucurii nu poate să-L iubească pe Dumnezeu, pe Cel îndurerat în cer și pe pământ și în om. Cel ce plânge după bucurii, acela nu-L cunoaște pe Dumnezeu și nu-L poate mângâia pe El. Dar sfinții Celui Preaînalt știu taina iubirii cerești și izvorul ei, căci ea este izvorul sfinților în cer și pe pământ, și e lucru mare să știe omul taina celui sfânt, taina celui ce iubește pe Dumnezeu între cei de pe pământ. Amin, amin, amin.

– O, câtă lacrimă, Doamne, câtă iubire! Iubirea se face lacrimă, și numai sfinții iubesc taina aceasta, care nu poate locui cu omul cel plin de iubire pentru el, și de la care Tu atât de dureros suspini, și în sfinți suspini, Doamne. O, cum puteam să fiu eu altfel pe pământ și în cer decât suspinul Tău dacă eu am fost ucenicul Tău pe pământ, trâmbița Ta, purtând cel mai mare dintre darurile toate, darul cuvântului Tău? Te-am purtat cuvânt pe pământ, și a rămas peste cei ce iubesc acest dar, și ești veșnic prin el peste cei născuți pentru Tine și nu pentru ei pe pământ. Voiesc să mă las cu mult cuvânt pentru sărbătoarea mea între sfinți, și îi voi întări și eu pe cei din porți, ca să mă las peste poporul Tău și al meu cu harurile cele de sus pentru înțelepciunea iubirii cea de sus peste el.

… – O, câtă lucrare peste poporul cel de azi, Doamne! O, cât cuvânt din cer peste el ca să iubească el viața, Doamne! Și acum, iarăși îl învățăm și îi dăm din cer, ca să aibă sfinții parte cu el, căci cuvântul Tău din mijlocul lui, este masa sfinților care au așteptat venirea Ta cu ei, lucrarea venirii Tale care iarăși face lumea, prin unire cu cei de pe pământ, Doamne.

… O, poporul meu, popor al Domnului, mereu am suspinat de dorul Domnului, de suspinul Lui de la om, căci omul nu-I dă lui Dumnezeu altceva decât suspin, fiindcă el nu voiește să afle și să știe și să trăiască taina vieții, care este taina iubirii cerești. Eu am fost trâmbița Lui, Duhul Lui Cel plin de jale de la om, și știu suspinul Lui, și cu El am suspinat și suspin după viața cea de sus din creștin. Spunea adesea Domnul că în poporul Lui nu vor mai fi decât copii frumoși, nu vor mai rămâne cei mândri, cei mofturoși, cei ispititori, cei neascultători, cei neîmplinitori, cei bârfitori, cei certăreți, cei pretențioși pentru ei, cei pizmăreți, cei cu iubire de sine, care nu stau în Domnul, și cu durere mare spunea Domnul aceasta. Dar tot El știe și măsoară pe poporul Lui, căci lumea cea nevăzută aceasta face, și Domnul Și-i cunoaște pe ai Lui, și îndelung rabdă pentru ei din pricina celor neîmpliniți în Domnul, și îi îndeamnă la răbdare pe cei ce iubesc viața cea de sus, pe care Domnul o măsoară din cele ce nu se văd, și o vestește prin cei ce au împărțită lucrare peste om. Cel ce veghează peste multe, acela nu poate avea decât durere, în timp ce mulți au nemulțumire, așa cum este între om și om pe pământ acolo unde nu pătrunde taina iubirii cerești în om.

Și acum, Doamne, pune putere de înviere în cuvântul meu, ca să-i fie de viață lui Israel, care trebuie mereu strigat, mereu hrănit din cer, iar sfinții se doresc cu viața lor cea sfântă în fiii acestui popor, căci felurite și dulci daruri ale vieții au sfinții, care atât de dulce Te-au iubit și Te-au mângâiat cu iubirea lor! Numai iubirea mângâie, Doamne, iar pentru calea cu Tine nu-i trebuie

numai credință omului, ci îi trebuie iubire, căci ea este cea care pe toate le face, așa cum Tu și cu sfinții Tăi acum, cu iubire lucrezi, ca să le faci iarăși pe toate. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, mai întâi de toate câte vor fi, trebuie să facem și să avem popor ascultător și supus, căci fără unealtă nu poate nici un meșter să-și facă lucrarea. Popor cu viață mare în el, cu mult Duh Sfânt în el, aceasta trebuie ca să le facem pe toate ca iarăși să fie peste oameni Dumnezeu. Cu mare greu lucrăm, cu mare răbdare așteptăm, cu mare dor e Tatăl să-Mi vadă munca agonisită și adusă spre slava ei, iar Eu sunt încă adânc îndurerat ca și sfinții Mei, căci Eu cu ei plâng și cu ei Mă sprijinesc între om și Dumnezeu, și mare taină este taina celor ce nu se văd, dar lucrează până spre arătarea lor cu toată această lucrare pe care omul nu se așteaptă s-o vadă, și de aceea omul este nepăsător de Dumnezeu pentru statul lui în el, căci omul numai în el stă, iar în Dumnezeu nu vrea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 26-06-2005

***

În a treia zi de sărbătoare a pecetluirii grădiniței Sfintei Sfintelor, grădinița cuvântului Meu și a fiilor lui, Eu, Domnul, sunt la hotarul dintre Mine și poporul Meu cu trâmbița Mea, cu Verginica, vasul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. În trupul ei M-am sălășluit Eu cu cuvântul acum, la a doua Mea venire, iar **gura ei a fost glasul trâmbiței Mele**. Amin.

O, poporul Meu, frumoasă a fost chemarea omului la Mine în vremea trâmbițării Mele din acest cort, din vasul Meu Verginica. Glasul ei era ca și al Meu, dulce și duios, dar și cu durerea Mea în el. Duhul Meu din ea era îndurerat, și așa mângâiam pe cei pe care-i chemam la masa Mea. Îmi ascundeam durerea și îi mângâiam pe mulți, ca să-i ajut spre împărăția Mea. O, e prea veche rătăcirea omului, și omul nu mai știe ce este viața, și nici moartea nu mai știe ce este, bietul de om. Atâta iubire am izvorât Eu prin această trâmbiță a venirii Mele, de s-au mișcat toți cei din morminte bucurându-se de venirea Mea cuvânt pe pământ, fiindcă toți au așteptat acest timp pe care Eu l-am anunțat acum două mii de ani că va veni, și am spus: ***«Vine vremea să audă cei din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu».*** (*Vezi selecția tematică: „Morții aud glasul Meu", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*) Toți cei care de la începutul omului au adormit, toți au așteptat vremea în care am ajuns Eu cu tine, popor al acestei Scripturi, iar oamenii de pe pământ nu știu ce lucrez Eu azi în mijlocul tău, căci iată, împlinesc făgăduința cea făcută acum două mii de ani, și omul nu cunoaște vremea și semnele ei.

Această trâmbiță a fost locul și timpul venirii Mele pe pământ pentru cei morți și pentru cei vii, pentru sfinți și pentru oameni. Ea a fost gura suspinului Meu, glasul prin care Eu Mi-am întocmit cărare și ucenici ca și acum două mii de ani, căci cele ce au fost iarăși sunt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-2005

***

Iată, trâmbița Mea Verginica grăiește dintre sfinți poporului care o știe pe ea și celui care vă știe pe voi pentru ea, căci voi sunteți rodul ei. Hai, Verginico! E sărbătoarea nașterii tale între oameni, și tu ești născătoare de fii născuți de sus prin cuvântul Meu. Dă-le lor dulce cuvânt, îndemn ceresc dintre sfinți, iar sfinții se mângâie cu glasul tău cu care îi înveți pe cei ce s-au hrănit din cer cu cuvântul Meu care poate să vină, precum am și lucrat peste om. Tu ai fost rodul credinței sfinte și neîndoielnice înaintea Mea ca să vin. Am găsit la tine iubire și credință cu

dor și am venit și te-am pregătit și te-am făcut locaș al împărăției Mele, că te-am aflat săracă cu duhul, și fericit a fost Duhul Meu Cel îndurerat că Mi-am găsit cale să vin pe pământ și să Mă arăt împărăție a Mea în tine și să ies cuvânt din tine și să-l hrănesc cu el pe cel sărac cu duhul, căci Eu numai în acela încap, și acela rămâne cu Mine și se face voie a Mea pe pământ. Hai, trâmbița Mea, fă-te cuvânt cu putere, fă-te împărțitoare de carte din cer împreună cu cei mici care Ne sunt rodul, Verginico. Amin, amin, amin.

– O, Doamne, Care Te împarți și rămâi întreg pentru fiecare din cei care Te voiesc întreg în ei! O, Mielule al Tatălui, să le dăm cuvânt de împărăție cerească la cei ce vor primi cartea Ta! Eu sunt în Tine și Tu ești în mine, iar Duhul Tău din mine lucrează ca Tine, căci scris este: ***«Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea».*** *Cel ce Te vede, acela știe și poate să se facă asemenea Ție, un duh cu Tine, spre slava venirii Tale cu împărăția Ta în om, Doamne, dar prea puțini sunt cei ce Te lasă Stăpân în ei. Cei ce văd din Scripturi ființa Ta și lucrarea ei, dacă aceștia nu se fac apoi asemenea Ție, ei nu Te văd din Scripturi ca să Te implinească apoi în ei, și aceștia rămân scriși cu păgânii lumii, rămân păgâni pentru Tine și pentru ei, Doamne, și unii pentru alții apoi, și nu știe omul calea împărăției Tale, calea celor sfinți, Bunule Învățător al celor ce iau de la Tine ca să fie ai Tăi pe pământ. Ne-am așezat cu poporul cel credincios și ne-am arătat lumii mulți ani la rând, dar lumea a rămas tot păgână, tot în pofte, tot fără lumină, Doamne. Acum am dat lumii cartea Ta spre vedere, ca să vadă și să știe și să audă lumea că Tu Te-ai făcut cuvânt și carte de învățătură din cer peste om, dar lumea are duhul ei și nu poate să Te iubească urmându-Te, de vreme ce Tu mărturisești că faptele ei sunt rele. Iată, acum îi învățăm pe cei ce s-au hrănit de la Tine, îi chemăm și le dăm cartea Ta și îi învățăm să-L iubească pe Dumnezeu și nu să fugă de învățătura Ta împlinită în ei, căci fericit este cel ce Te iubește și Te caută ca să-i spui pe toate cele ce nu sunt bune ale lui, căci acela este cu duhul umilit, duh în care poate fi zidită împărăția Ta. Amin.*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 18-06-2006

***

O, cât de frumoasă este învățătura Mea de peste tine, Ierusalime! Trâmbița Mea intră acum cu Mine și se așează înaintea ta din dreapta Mea, căci lucrarea ei pe pământ a fost de-a dreapta Mea, și a fost supunerea, și a fost ea sprijinul Meu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– Dacă Tu, Doamne mare, m-ai născut pe mine din cuvântul Tău cel din zilele acestea, a trebuit apoi ca eu să fiu rodul cuvântului Tău, ucenicul Tău, Doamne. M-am așezat cu toată ființa mea în ascultarea de Tine ca să Te mângâi în durerea Ta cea de la om, durere lungă și grea, la care mereu se adaugă și nu se împuținează, căci omului îi este amar cu voia Ta peste el, Doamne. Te vedeam mereu îndurerat, cum și acum ești. Vreau să Te mângâi, că ești rănit cu durerea cea de la om, și vreau să-mi învăț poporul să-mi fie urmaș cu credincioșie, și așa voiesc eu să Te mângâi, căci ajutorul cel pentru cer este de pe pământ, Doamne, iar eu voiesc, în ziua mea de serbare cu poporul cel de azi și cel de ieri, să-i amintesc lui de dorul cu care Tu, Doamne, l-ai tot strigat mereu, și îl strigi și azi la masa Ta, la casa Ta, pentru nașterea lui cea desăvârșită, și vreau să-i amintesc lui că duhul credincioșiei l-ai așteptat Tu în toată vremea de la poporul pe care cu atâta milă, cu atâta așteptare după el, l-ai hrănit pe el cu viața învățăturii Tale de peste el.

O, mă uit cu lacrimi de Duh Sfânt pe calea cea cu poporul cel hrănit de Tine prin glasul meu de trâmbiță a Ta, așa cum Tu ai avut să lucrezi pentru taina celei de a doua veniri a Ta de la Tatăl la om, după ce s-au pecetluit cele șapte vremi cu cele șapte peceți de peste ele.

… Mi-e duhul plin de cuvânt, Doamne, și, odihnindu-ne și întărindu-ne în porți, și porțile în noi, vom zidi cuvânt de zidire, cuvânt de înviere, Doamne. Amin, amin, amin.

– O, trâmbiță miloasă, Verginica Mea, suntem miloși, tată, și de aceea trebuie să lucrăm cuvânt de facere pentru cei ce știu despre calea Mea de azi pe pământ, și trebuie să trâmbițăm, tată, și să punem iarăși duh de trezire pe pământ și în cer, Verginica Mea. Lucrarea ta a fost de-a dreapta Mea, și cu supunere M-ai iubit și M-ai slujit, și cu suspin M-ai purtat și M-ai dat de veste cu venirea Mea, căci Eu am fost cuvântul cu care Mă slăveam de la graiul gurii tale peste cei ce veneau să vadă și să audă de la Noi. Ne odihnim acum, ca să Ne întărim de lucru, ca să prindă vlagă porțile, tată, iar Eu voi privi la lucrul tău și te voi însoți și te voi mângâia, tată, căci Nouă Ne trebuie mângâiere multă ca să putem lucra. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-2006

***

E sărbătoarea pentru toți sfinții în ziua aceasta, și vin cu ei în cete-cete deasupra pământului Meu cel ales acum pentru slava cuvântului Meu pe el, și grăiesc ca să-i hrănesc cu hrană proaspătă de cuvânt pe cei ce au fost demult poporul Meu de azi, și pe cei ce-Mi sunt acum popor ascultător, popor de venire a cuvântului Meu pe pământ. Amin.

Sunt cu trâmbița Mea Verginica. Ea a luat ființă cu trupul pe pământ în ziua duminicii tuturor sfinților. **Atunci, Eu, Domnul, am luat-o pe brațe și am închinat-o cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și am arătat-o sfinților Mei și le-am spus lor că voi face din ea trâmbița cea de dinaintea venirii Mele, a șasea trâmbiță care să sune în calea Mea și să vin.** Ochiul Meu a fost de atunci mereu pe urma pașilor ei, și M-am arătat în calea ei și i-am grăit minunat, și apoi ea a crescut, iar Eu am făcut din ea cale a Mea peste pământ spre om și Mi-am adunat prin glas de trâmbiță un popor și i-am spus lui tainele Mele cele pentru sfârșit de timp. I-am grăit dulce acestui popor, mereu, mereu dulce i-am grăit, și i-am dat lui darul credinței sfinte, și apoi Mi-am desfăcut tainele veșniciei ca să-l cuprind pe el în ele pe pământ, dar, ca și la început, omul L-a iubit puțin, puțin de tot pe Dumnezeu. Venea poporul și Îmi asculta cuvântul, venea și iar se ducea, și iar venea și se ducea; venea și se ducea, și Eu sufeream de la puțina lui iubire, și sufeream în trupul trâmbiței Mele, o, și așa am suferit în ea, până ce trupul ei s-a făcut scrum, căci focul Meu mistuitor ardea în ea când Eu coboram în ea cu hrană de cuvânt la popor. Ardeam în ea, și ea ardea în Mine, și unul altuia Ne eram alin, și cuvântam și-Mi învățam poporul, chemându-l pe el la viață sfântă pe pământ. **Cerul cel nou și pământul cel nou, aceasta am voit, și aceasta voiesc să împlinesc peste poporul cu care Eu, Dumnezeu Cuvântul, am grăit și grăiesc. Amin.**

E sărbătoare pentru toți sfinții Mei, și toate puterile cerești saltă în ziua aceasta de prăznuire. În mijlocul slavei sărbătorii stă trâmbița Mea Verginica, mângâiată de îngeri și de sfinți și de glasul Meu, care grăiește cu ea în cer și pe pământ deodată. Amin.

O, Verginica Mea! Copil supus, cum ai fost, Eu am putut să fac în tine venirea Mea cea după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, căci am făgăduit atunci că Mă duc și vin. O,

Verginico, o, tată, cât ai suferit ca să Mă poți purta în trupul tău cuvânt de Duh Sfânt! O, numai o suferință ți-a fost viața, numai o jertfă, jertfă mistuitoare, tată! Este scris în Scripturi că Dumnezeu este foc mistuitor. O, cât ți-a ars trupul sub văpaia venirii Mele! O, cât ai fost de supusă sub puterea Mea cu care te aplecam să Mă porți și să Mă dai omului cuvânt de învățătură la sfârșit de timp! Hai, tată, grăiește! Hai, sună, să te audă poporul cel hrănit de Dumnezeu prin gurița ta! Hai, trâmbițează cu glas de chemare și de trezire peste poporul tău și al Meu, căci Noi suntem din cer învățători și nu de pe pământ. Binecuvântat să-ți fie cuvântul tău cel sfânt, o, scumpă trâmbiță a Mea. Amin, amin, amin.

– Fii binecuvântat de mine în ziua aceasta de sărbătoare de sfinți, o, Doamne al poporului sfânt în cer și pe pământ! Te slăvesc pe Tine, Dumnezeule bun că ai ascuns de cei înțelepți tainele Tale cele pentru sfârșit de timp și le-ai luat pe ele și le-ai descoperit celor din urmă copii ai Tăi, celor ce știu să se facă prunci pentru slava Ta și locaș credincios pentru venirea Ta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinților, din 03-06-2007

***

Acum șaisprezece ani am pecetluit prin arhiereul Meu din zilele acestea și prin voi grădinița Sfintei Sfintelor Mele pentru Mine și pentru voi, tată, ca din ea să Mă deșert apoi cu râul vieții, cu lucrarea cuvântului Meu cel dătător de viață spre mulțimi, și tot cel ce voiește să bea și să fie viu apoi, să poată să aibă apa Mea, apa învățăturii cerești pe pământ. V-am avut atunci pe voi zidarii Mei, purtătorii Mei, primitorii Mei, căci v-am dat darul credinței sfinte și am venit la voi și Mi-am făcut casă la voi și am cinat cu voi și am stat cu voi și am lucrat de atunci peste pământ prin voi și M-am arătat cu lucrarea Mea, care sunteți voi și tot ce zidesc prin voi, căci Mi-am zidit și Îmi zidesc popor și îl înțelepțesc și îl așez la lucru lângă voi, căci voi sunteți jertfitori, și Eu am în mijlocul vostru duhul înțelepciunii cea de la Mine și prin înțelepciune le zidim pe toate, fiilor. O, îi este greu omului să stea cu lucrarea aceasta a Mea, dar voi ați stat și stați, și aceasta este minune a Mea, puterea Mea, care vă ține în ea și care vă lucrează și care lucrează, tată. Eu sunt acum lângă voi în grădină cu cei de acum șaisprezece ani întâii în soborul de sfinți, cu care M-am așezat în grădină în ziua târnosirii grădiniței celei noi și a chivotului de pe ea, și am proorocit pe atunci că voi așeza în jurul ieslei cuvântului Meu șirag de mărgăritare cerești, noi zidiri de nou Ierusalim, și peste care să-Mi așez slava Mea, zilele Mele de slavă a Noului Ierusalim peste pământ, și care Mă vestește întru venirea Mea cea nouă, ca să le facem pe toate noi, fiilor.

Am cu Mine în această zi de aducere aminte **pe trâmbița Mea Verginica** și pe apostolul Andrei. Cu Verginica Mi-am făcut începătură nouă de popor nou și curat acum, la sfârșit de timp, așa cum la începutul neamului român am lucrat prin apostolul Andrei de Mi-am așezat popor încreștinat pe pământul român, ca sămânță de împărăție a cerurilor pe acest pământ al ei, pământ însemnat și însămânțat și pecetluit de Mine ca să fiu în el cu slava Mea cea de la sfârșit de timp, și iată, împlinesc, căci am pe vatra acestui neam taina cea de la începutul pământului, grădinița cea de la început, pecetluită de Mine acum, și **în care Eu la început Mi-am zidit omul din pământ și l-am făcut ființă vie și l-am așezat apoi pe el în Eden. Acest petecuț de pământ este și acum începutul, precum a fost atunci,** și taina Mea cu voi e mare, fiilor, iar tainele Mele sunt anevoie de înțeles de omul care nu știe să creadă așa cum a crezut Avraam și Moise și proorocii și sfinții, pe care Eu i-am ales dintre oameni și i-am învăluit în Duhul Meu și am lucrat cu ei tainele Mele, tată.

O, frumoasă a fost lucrarea cuvântului Meu în vremea aceasta și dulce Mi-am pregătit calea spre om când a venit vremea să Mă fac cuvânt iarăși pe pământ. Deschideți-Mi, fiilor copii. Eu, Domnul Iisus Hristos, bat ca să intru și să grăiesc, iar voi să Mă auziți și să Mă așezați în carte, tată. O, ce dulce am pregătit-o Eu pe Verginica! Ce dulce Mi-a fost lucrarea și voirea când a fost s-o așez pe ea cale a cuvântului Meu peste pământ acum mai bine de cincizeci de ani! Mi-am curățat-o pe ea de tot ce este lumesc, Mi-am primenit-o cu înțelepciunea Mea și am făcut ceresc auzul ei și am grăit peste ea pregătirea Mea, și ea Mi-a dat ascultare, și apoi Eu, Domnul, am trecut prin ea cu slava cuvântului Meu. Intram în ea și ieșeam prin gura ei cuvânt și chemam la sânul Meu un popor ca să-l hrănesc prin Mine și să fie el poporul Meu pe pământ. O așezam pe Verginica la masă de scris și Mă făceam auzit de auzul ei și mult Mi-a scris mânuța ei cuvântul Meu cel chemător, prin care îl chemam pe om la masa Mea, și îi spuneam ei: **«Scrie, Verginico, scrie și dă de veste pe cele de la Mine, așa cum Eu te povățuiesc să lucrezi și să te faci trâmbiță a cuvântului Meu».** Mi-am strâns apoi popor și am găsit mânuțe care să-Mi scrie cuvântul, și Duhul Meu intra atunci în trupul trâmbiței Mele, iar prin gurița ei ieșeam cuvânt și Mi-l scriau cei ce-Mi scriau cuvântul pe pământ, așa cum Iosua scria cuvântul Meu ieșit prin Moise peste poporul Israel cel de atunci. Făcusem din Verginica vas al Meu, locașul statului Meu, prin care izvoram cuvântul Meu și-Mi hrăneam din gura Mea pe cei ce veneau să-Mi audă cuvântul, și frumoasă a fost lucrarea cuvântului Meu și dulce Mi-am pregătit-o când M-am așezat cu ea pe pământ. De atunci și până azi frumoasă este calea cuvântului Meu peste pământ, fiilor copii, și așa vă am Eu pe voi ucenicii cei mai mici ai trâmbiței Mele, iar lucrarea Mea de peste voi am pregătit-o prin trâmbița Mea pe când ea era încă pe pământ cu trupul, și apoi am trimis-o la voi din cerul sfânt, și ea a lucrat ca și Mine, tată, și v-a pregătit pentru ca să-Mi fiți cale a cuvântului Meu, așa cum pe ea am pregătit-o Eu ca să-Mi poarte cuvântul de la Mine până la om, ca să se facă omul credincios Mie, și apoi fiu al Meu prin ascultare de voia Mea dacă voiește să-Mi fie fiu.

O, copii din porți, tot așa îi dictam Eu cuvântul gurii Mele și lui Verginica, tată, iar ea Mi-l scria și Mi-l dădea la popor. **Când aveam lângă ea pe cei ce-Mi auzeau prin gura ei cuvântul, intram în ea și o adormeam și apoi ieșeam prin gura ei și Îmi era scris cuvântul**, căci trupul ei era slab de suferință, iar Eu aveam cuvântul mult, și așa Îmi scriam Eu mai mult cuvânt prin cei ce Mă auzeau de la gura ei, și așa de frumos lucram Eu prin ea. Am pus apoi pe surioara ei să-Mi audă cuvântul, căci pe ea o luasem din trupul suferinței ei, și mult cuvânt Mi-a scris și surioara ei, căreia Eu, Domnul, îi dictam cuvântul Meu, căci Mi-am pregătit-o frumos și pe aceasta, și apoi intram și în trupul ei, și Îmi scriau cuvântul cei ce îl auzeau de la gura ei. Acum însă am mult cuvânt de scris, și glasul Meu se lasă peste grădinița cuvântului Meu și intru cu el în cartea Mea, și am scară dulce când cobor, și minunat cobor Eu în carte ca să te cresc cu hrana gurii Mele, poporul Meu de azi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2007

***

Am intrat la tine, poporul Meu, și oștirile cerești sunt cu Mine. Stau în mijlocul tău cu sărbătoarea suirii între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, trâmbița cea de dinaintea arătării Mele, iar tu ești rodul ei și ești ramură verde, poporul Meu, și Eu Îmi lucrez cu tine lucrările Mele, tată, și fericit ești tu, cel ce ai ajuns să vezi împlinirile cuvântului Meu, cele rostite de Mine ca să fie prin această lucrare de cuvânt, și iată, mărturia Mea este duhul proorociei, fiule. Eu până să-Mi iau

trâmbița la cer din marea și multa suferință a trupului și a duhului ei, i-am spus ei: **«Verginico, tu nu vei muri, tată, căci prin lucrarea Mea cu tine, Eu Mi-am zămislit sămânță de popor nou, pe care tu și Eu îl vom hrăni mult, și iată, pătură verde! Privește-o, că ea înseamnă creștinii pe care Eu și cu tine îi vom hrăni la vremea de sfârșit a lucrării Mele, și apoi vom veni cu sfinții și ne vom odihni de osteneli și vom grăi vremea împlinirilor, tată».**

… În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt și spun: Se binecuvintează și se sfințește căminul tău de pe pământ, Verginico, și numele tău cel nou peste el. Amin. Se binecuvintează și se sfințește prin cuvântul Meu și prin rugăciunea unșilor Mei de azi fântâna cea nouă a căminului acesta, și ea primește acum peste ea harul și ocrotirea sfinților ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan, arhierei cerești, prin care Eu, Domnul, Mi-am binecuvântat și Mi-am pecetluit începutul lucrării Mele de cuvânt în anul 1955 de la nașterea Mea pe pământ. Se binecuvintează și se sfințește prin cuvânt de Duh Sfânt apa acestei fântâni, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Îngerul Meu, Mihail, așează acum oștiri îngerești pentru ocrotirea acestui cămin înăuntrul și împrejurul lui. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, voi așeza prin cuvânt în ziua aceasta toată ordinea care va fi să fie peste acest cămin. Amin.

Să-i cuprindem, Verginico, pe cei ce ne-au dat mânuțele lor ca să lucrăm cu ele împodobirea templului coborârii Mele prin tine la popor. Să-i învățăm pe ei în ziua aceasta darul care te-a călăuzit pe tine în toată vremea pe pământ, darul umilinței sfinte, tată, umilința de duh, care-l face frumos pe om pe pământ și în cer, Verginica Mea.

Iată împlinire cerească, poporul Meu! Acum zece ani am rostit cuvânt proorocesc și am spus că nu voi sări pe deasupra ca să intru iarăși cu slava Mea în căminul trâmbiței Mele, ci prin porți voi intra și voi curăța și voi împodobi și voi binecuvânta iarăși acest cămin, care este cetate înaintea Mea, și iată, am împlinit așa cum am cuvântat atunci, căci mărturia Mea este duhul proorociei, poporul Meu. Amin.

Să se ridice cei nemulțumiți de mersul Meu înainte cu lucrarea Mea începută prin Verginica, să se ridice aceștia și să spună unde este și cum este mersul înainte al acestei lucrări, începută de Mine prin trâmbița Mea, prin care am proorocit că această lucrare va merge înainte cu slavă și cu împlinirile ei cele proorocite? **O, unde în altă parte în poporul Meu sunt aceste împliniri și aceste lucrări proorocite ca să fie? Să-Mi răspundă cei care cârtesc și se răzvrătesc cu nemulțumire asupra mersului Meu înainte cu lucrarea Mea prin Verginica! Să-Mi răspundă Mie și loruși să-și răspundă unde în altă parte merge pe mai departe lucrarea Mea și împlinirile ei dacă nu aici și așa cum Eu lucrez și împlinesc acum, proorocind și împlinind?**

Pace vouă, oștirilor Mele de sfinți și de îngeri! Odihniți-vă, tată, aici, că aici e casa Domnului, casă pentru ai Mei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului, din 14-12-2007

***

… – Fiți plini de mângâiere, fiilor! Fiți de acum fiii păcii Mele, tată. S-au împlinit și atunci, se împlinesc și acum cele scrise în Scripturi. Eu eram învinuit de oamenii cărturari și de căpetenii numai pentru că grăiam din Scripturi peste cei cu care grăiam, și aceasta era urgie mare peste duhul lor și peste duhul rău. O, mai vorbește azi cineva pe pământ cele scrise în Scripturi să se împlinească așa cum Eu grăiam, citind din Scripturi și împlinind precum era scris să se împlinească și așa cum Eu grăiam? O, numai Eu am grăit așa. Eu, și ucenicii Mei. Tot așa grăiesc și azi, și grăirea Mea adeverește Scripturile și de aceea nu M-au iubit și nu Mă iubesc slujitorii de altare și învățătorii de lege.

Eu sunt glasul celui de-al șaptelea înger și sun din trâmbiță ca să fac biruință sfântă peste pământ. Amin. Sun din trâmbiță, căci sunt preotul lui Dumnezeu, și aceasta este de la Dumnezeu rânduiala preoțească: să sune din trâmbiță preoții. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Te-am hrănit cu mult cuvânt. Această zi a fost o zi de mângâiere, o zi de împăcare. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 11-05-2008

***

… E zi de sărbătoare pentru toți sfinții cerului și vin cu ei pe așternutul Meu, pe pământul Meu cel înnoit prin cuvânt, și pe care Eu am cuvântat și am așezat împărăția Mea pe pământ. Vin cu sfinții pe așternutul Meu și Mă așez cu ei în sfat. În mijlocul lor este serbată azi trâmbița Mea Verginica, fiindcă Eu, Domnul, în ziua aceasta de pomenire a acestei duminici am deschis pântecele cel care a născut din el acest vas purtător de Dumnezeu, și din care Eu am făcut apoi pe pământ trâmbița lui Dumnezeu, și am fost Eu cuvânt peste pământ în vremea ei, și gura ei a fost cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce n-au ascultat de ea, de cuvântul gurii Mele, aceia sunt scriși răzvrătiți înaintea Mea, și au luat și iau plată de răzvrătiți, precum și cei care au ascultat de ea sunt scriși fii ai ascultării înaintea Mea, și au luat și iau ei plată de fii ai ascultării. Amin.

E tot cerul de sfinți coborât cu Mine pe așternutul Meu din zilele acestea și facem popas pe pământul alegerii Mele și stăm cu zi de sărbătoare de sfinți, și am descoperit prin vedenie să nu aibă omul putere peste pământul care este așternutul Meu pe pământ, pentru Mine și pentru sfinți și pentru cei ce se sfințesc pentru pământ sfânt. Era Verginica cu trupul pe pământ când am descoperit prin vedenie paza pământului sfânt ca să nu aibă omul putere cu puterea lui peste așternutul cel pentru Mine pe pământ. Mi-a ridicat ucenici și ucenițe Verginica, iar Duhul Meu și al ei S-a odihnit peste ei, și Eu sunt până azi, și voi fi, și am descoperit atunci între ei prin vedenie paza cea pentru așternutul lui Dumnezeu, ca să fie credință în urmași, să fie prin vederea Mea din ei, iar ei să vadă și să mărturisească și să aibă ei credință, și să fie credință în ei pentru cei ce vor crede prin ei, și așa să-Mi fac ucenici pe cei scriși de la întemeierea lumii să-Mi fie Mie ucenici pe pământ și să lucreze ei cuvântul Meu precum Eu am lucrat și lucrez cuvântul Tatălui Meu Savaot, și iată, așa Mi-am făcut ucenici, și dacă i-am făcut îi am și Mă sprijinesc pe ei cu venirea Mea, și așa vin Eu pe pământ, și Mă așez pe așternutul Meu când vin. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinților, din 22-06-2008

***

Iată, fac intrare trâmbiței Mele.

Eu, Domnul, îți slăvesc ziua de intrare a ta întru cele cerești, Verginico, fiindcă tu ai fost fericită întru credința ta în Mine, în suferința duhului și a sufletului și a trupului tău, cel zdrobit sub slava Mea și pentru ea, și această suferință ți-a fost crucea care te-a purtat spre slăvile cele cerești și netrecătoare, tată, căci fericirea cea care nu rămâne veșnic, aceea este pierzătoare pentru om. O, tată, nu omul trebuie să poarte crucea, ci crucea trebuie să-l poarte pe om dacă omul știe ce înseamnă slava crucii. Ce bine își face acela dacă se plânge sub crucea sa, sub greutatea ei? Acela nu ajunge la Dumnezeu cu ea și prin ea, ci ajunge la el însuși de fiecare dată când se plânge. Hai să-l îmbrățișăm în simțirea cea cerească pe poporul Nostru, și hai să-l învățăm pe el din tainele fericirii, tată! Hai, Verginico! Îți fac zi de sărbătoare în sălașul din care am venit cu îngerul Meu și te-am luat la sân și te-am trecut hotarul spre cerul Meu de sfinți, tată, acum douăzeci și opt de ani. Binecuvântat să-ți fie cuvântul, Verginico! Trâmbițează, tată! Poporul ascultă acum grăirea ta. Amin, amin, amin.

– Pace Ție, Doamne! Pace poporului Tău de azi! Dintre cei după trup ai mei nu mai am cu Tine și pentru Tine, căci s-au dus cu lumea după ce eu am plecat spre cerul Tău de sfinți. O, fericirea celor din cer este ca și pe pământ, este vestirea Ta din gura lor peste cei credincioși și peste cei necredincioși de pe pământ, Doamne al celor credincioși și vii prin credința lor în Tine, căci omul nu poate trăi în Tine decât crezând în Tine și mângâindu-se așa la sânul Tău cel blând pentru fii.

… Am cu mine încă sufletelul cel scump și mare al celei care m-a purtat și m-a îngrijit și m-a mângâiat în vremea postirii mele cea de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, când Domnul mi-a dat apoi darul trâmbițării. Pe aceasta am luat-o între sfinți tot în ziua mea de serbare, după ce am venit la ea și m-am arătat ei și i-am spus ei că o voi trece pe ea spre cei din cer în ziua mea de serbare, și apoi Domnul m-a trimis s-o iau. Duhul proorociei, duhul vederii celor ce nu se văd, bune și rele ale omului, așa duh a purtat ea, și pomenirea ei este lângă a mea, și iată, am din poporul meu familie de sfinți, familie cerească, de mine culeasă ca să am zi de bucurie între sfinți cu cei ai mei de pe pământ. Așa fericește Domnul pe cei credincioși ai Săi, poporul meu de azi. O, cunoaște-mă prin credință, fiule, și fă-te ucenic, că nu e tot una cu a veni în trupul acestui popor și cu a fi ucenic apoi. Ucenic înseamnă lucrător pentru cele cerești pe pământ, pentru planul Domnului cu oamenii și pentru oameni, și unul ca acela este trecut prin multe, prin greu după greu, prin încercări fel de fel, care-i probează lui credința și credincioșia, și apoi se lasă acela vestitor al celor ce sunt de la Dumnezeu să fie, căci fără propovăduire nu vin și nu se fac cele ce vin ca să fie precum sunt scrise în Scripturi să vină și să se facă apoi.

… O, popor învățat din cer, învață-te să te închini lui Dumnezeu, fiule. A te închina lui Dumnezeu înseamnă a nu Se închina El ție. A te închina Lui înseamnă a face voia Lui, înseamnă a te apleca voii Lui, iar a nu înțelege și a nu asculta așa cum îți spune El, așa cum îți cere El, așa cum în cer este, înseamnă a nu te închina Lui. O, închină-te pe tine însuți Domnului, că nu e bine să te închini ție însuți și nu e bine să-l faci pe fratele tău să se închine ție, ba chiar și pe Domnul; o, nu e bine așa, fiule. Văd această deșertăciune din loc în loc prin poporul meu cel învățat din cer și îl învăț pe tot fiul cel puțin aplecat, îl învăț să se vindece de păcatul acesta și să se închine numai lui Dumnezeu și să nu caute luiși închinare, ci să caute cu duhul dragostei, care pe toate le poate, iar Dumnezeul dragostei va fi cu voi dacă așa veți lucra, fiilor.

Intrând cu sfinții și cu îngerii în căminul meu de pe pământ, în căsuța în care am locuit cu trupul, și de unde Domnul m-a luat la cer, mă aplec în cuvânt și mângâi cu el neamul român și spun așa:

În mijlocul acestui pământ are Domnul România cea mică, pe care El o numește patria cerească, din pricina oștirilor de îngeri și de sfinți, care sălășluiesc peste ea și în ea, lucrând pe pământ precum în cer pentru voia lui Dumnezeu în fii. Apleacă-te, popor român, spre poporul Domnului, cel din mijlocul tău, căci din această sământă va răsări pe pământ împărăția lui Dumnezeu la vedere. Vezi să nu întârzii să vezi, căci cel ce nu se uită acum ca să vadă și ca să creadă și ca să poată de la Dumnezeu, aceluia i se va lua vederea și i se va da celui ce are încă, precum este scris. O, vino la nunta lui Hristos, la mila lui Hristos, popor român! Aici poți să asculți despre soarta ta cea de la Domnul. Aici grăiește Domnul ție, căci Domnul pune aici la cale soarta ta cea de la El pe pământul tău, și lucrează Domnul după Scripturi taina cea despre țara strălucirii, taina pământului român. Amin.

O, ca și apostolul Tău Andrei la începutul acestui neam pe pământ, așez și eu botezul cu Duhul Sfânt peste acest neam, Doamne, acum, la sfârșit de timp, și ca el toți sfinții Tăi îl botează cu botezul Duhului Sfânt în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, așa cum Tu ai spus să se facă. Amin.

... Slavă îndelungii Tale răbdări! Pace Ție în răbdare! Pace Ție între sfinții Tăi, că sfinții sunt asemenea Ție și Te văd și-i spun omului cum ești, o, Doamne. Acum, sfârșesc cuvântul meu de azi. Am putut să grăiesc azi poporului Tău. Îi sărut cu sărutarea Ta pe cei ce ne stau înainte pentru ca să intrăm, căci eu sunt prin urmași precum Tu ești, precum toți sfinții Tăi au fost și sunt. Amin, amin, amin.

– O, trâmbița Mea, o, Verginica Mea, ai luat putere din durerea Mea și ai putut să grăiești poporului Meu de azi! O, e mult de făcut la facerea omului, tată, și e mult de lucrat la facerea celor ce vin ca să fie ai poporului Meu, numai să se dea ei spre facere, tată, iar dacă nu se dau, rămân ceea ce sunt ei. Cel ce caută facerea, acela Mă face lucrător peste facerea lui, iar cel ce nu o caută pe ea, rămâne ceea ce este el, tată, iar Eu merg prin greu pentru cei ce vin și nu se lasă făcuți ca să fie ai Mei apoi. Eu nu plâng singur. Plâng cu voi, sfinți iubiți ai Mei, căci cu voi vin din cer pe pământ și umplu văzduhul pământului Meu ales și grăiesc poporului adunat pe el pentru mărturia Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2008

***

Pace ție, poporul Meu cel din români deosebit de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care îl învață de la Dumnezeu pe om! E sărbătoarea Mea cu tine și a sfinților Mei sărbătoriți azi în sobor în cer și pe pământ. Acești arhierei au fost hărăziți de Mine să lucreze în zilele acestea peste pământ și să pecetluiască începutul lucrării Mele de cuvânt prin trâmbița Mea Verginica acum cincizeci și cinci de ani. **Le-am dat atunci cuvânt să coboare din cer dintre sfinți și să vină să binecuvinteze coborârea Mea din zilele acestea și să binecuvinteze vasul prin care Eu, Domnul, aveam să trâmbițez peste pământ prin trâmbița a șasea, ca apoi să Mă fac râu de cuvânt și să-Mi**

pecetluiesc un loc aparte și un popor mititel, și de deasupra lui să grăiesc și să Mă așez în carte cuvânt și să păstoresc cu toiag de fier pe tot omul căruia îi este dat de Dumnezeu să audă glasul Păstorului Cel cu crucea. Amin.

… – Noi suntem slujitorii Celui viu, Celui Credincios și Adevărat și suntem sfinții Lui cei vii, arhierei după rang, prin alegerea Lui, slujitori ai Dumnezeului Celui viu. Acum cincizeci și cinci de ani El ne-a dat cuvânt să coborâm pe pământ și să așezăm binecuvântare arhierească peste lucrarea Lui de trâmbițare din zilele acestea, și ne-am coborât cu trupul și am binecuvântat și am împărtășit cu sfintele taine pe cea care avea apoi să fie trâmbița Domnului pe pământ mai înainte de venirea Lui cu taina râului vieții. La începutul acestei trâmbițări am fost slujitori, și tot așa am fost așezați și apoi, pentru a pecetlui grădinița cea de azi a cuvântului Domnului și pe cei așezați de El și de noi și de martorul Lui cel de azi din biserică, slujitori ai bisericii Domnului acum, la sfârșit, și tainic am lucrat, așa cum și Domnul a lucrat tainic când a venit și Și-a așezat împărăția Sa peste cei puțini ai Săi acum două mii de ani, căci atunci, ca și acum, El n-a fost crezut și primit de cei la care a venit să le dea izbăvirea, care este împărăția Sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2009

***

Mă las cuvânt de sărbătoare în mijlocul poporului Meu, și din dreapta Tatălui Savaot binecuvintez această zi de amintire, când Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am ridicat trâmbița la cer după lunga ei suferință pe calea Mea cu ea, pe calea ei cu poporul cel hrănit douăzeci și cinci de ani cu glasul cuvântului gurii Mele, păstorindu-l pe el împotriva vieții cea cu păcat și îndemnându-l la sfințenie și la veghe mare pentru împăcarea lui cu Tatăl ca să-Mi rămână poporul pe calea cea mântuitoare și să nu piară el din cartea Mea cu el, de la masa învățăturii Mele, ci să dea rod învățătura Mea de peste el, căci Eu i-am fost Păstor cu milă timp de douăzeci și cinci de ani, iar trâmbița Mea Verginica, la fel, și numai în dureri și în temeri am petrecut cu ea în mijlocul poporului Meu. Am stat sălășluit în trupul ei douăzeci și cinci de ani cu lucrarea Mea de cuvânt pe pământ, și a fost ea purtătoare de Dumnezeu. Plăpândă cum era, se purta cu duhul blândeții între ea și poporul care venea la masa cuvântului Meu în vreme de prigoană pentru lucrarea Mea cu ea, căci diavolul Mi-a prigonit mereu lucrarea Mea de cuvânt prin cei în care el lucra ca să nu-și piardă biruința asupra omului cel credincios Mie pe pământ.

... O, mare Mi-a fost lucrarea prin această trâmbiță prin care am sunat douăzeci și cinci de ani pe pământ! **Șaptezeci de ani a fost să strig din trâmbițele cele de apoi în mijlocul neamului român,** unde satana și-a jucat cartea lui cea de la sfârșit când a văzut că Eu, Domnul, am de la Tatăl pământul român de țară a întoarcerii Mele și de trâmbițare a Mea prin trâmbițele cele de apoi, cele de dinaintea venirii Mele cu cartea judecății, cartea Mielului, și în ea cuvântul gurii Mele, cuvântul Meu de azi, cu care am stat și stau împotriva păcatului din om și dintre om și om, căci Eu această lucrare am de la Tatăl Savaot încă de la facerea lumii, a văzutelor și a nevăzutelor lui Dumnezeu.

Este scris în Scripturi despre cele șapte trâmbițe din care Dumnezeu sună la sfârșit de timp, și am ridicat pe pământul român glasul lor vreme de șaptezeci de ani, și am început cu templul sfânt, precum este scris să fie, și glas mare din templu s-a auzit și a strigat oamenii la pocăință, căci fiara roșie i-a însemnat pe ai ei în toată vremea, iar Eu, Domnul, am dat

luptă cu ea mereu prin îngeri vestitori pe pământ, și război mare am dat mereu, căci fiara și proorocul mincinos și i-au însemnat pe ai lor mereu și au stricat credința și învățătura cea sfântă și au stat în război cu sfinții Mei, hulindu-i pe ei și pe Dumnezeu, precum este scris, dar râul Meu de cuvânt s-a vărsat apoi peste pământ în vremea trâmbiței Mele Verginica și M-am ridicat Eu, Domnul, împotriva minciunii cea cu față de Dumnezeu și Mi-am pregătit mers biruitor peste pământ cu glasul Meu de cuvânt, și atunci fiara roșie a vărsat din gura ei trei duhuri demonicești peste împărații lumii ca să-i ridice la război și ca să-i strângă pentru ziua luptei lor cu Mine, precum este scris despre satana care se luptă cu Dumnezeu, ca să fie biruit și judecat și descoperit apoi cu lucrarea sa ascunsă, cu care a dat să înșele neamurile de pe pământ. Eu însă în curând sfârșesc biruitor și voi grăi apoi: *«Sfârșitu-s-a!»*, căci așa este scris despre Mielul lui Dumnezeu, biruitor peste fiara roșie acum, la sfârșit de timp, fiara care a avut stăpânire peste împărații pământului și peste Babilonul lor, și despre care este scris să cadă cu zgomot odată cu trâmbițarea Mea peste pământ, Cel de-al șaptelea înger Care sună judecata, Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Amin.

O, poporul Meu de azi, am sunat din a șasea trâmbiță înainte ca Eu să-Mi deschid cartea Mea cu tine pe pământ, și am sunat douăzeci și cinci de ani și Mi-am gătit calea cu care am ieșit, tată, și cu tine am ieșit, după cum este scris să fie pregătită calea împărăției Mele și a fiilor ei, și cu care Eu să dau lupta cu împărații lumii, adunându-i într-un gând prin gândul lor la război cu Mine ca să-i biruiesc pe ei prin glasul gurii Mele, slobozit din văzduh peste pământ, și din templul cerului să strig: ***«Sfârșitu-s-a!»***, și apoi să arăt cerului lucrarea prin care am biruit pe satana, șarpele cel de demult.

O, poporul Meu, când fiara roșie (*Comunismul, n.r.*) și-a pus numele pe acest pământ român și s-a așezat în luptă cu Mine, Eu, Domnul, Mi-am trezit rând pe rând trâmbițele Mele cele de apoi și am sunat peste oameni să se pocăiască, și odată cu lucrarea fiarei am strigat și Eu împotriva ei și a minciunii ei, și am început să strig din ușa templului sfânt, trezind duhul slujitorului Meu Iosif, (Trifa, n.r.) și el a strigat și a trezit pe mulți ca să cânte cântarea cea de biruință a Mielului, și atunci am început lupta cu fiara roșie, tată. Și iară, și iară am tot strigat apoi prin celelalte trâmbițe, și am strigat apoi din trâmbița a șasea, din Verginica Mea, și am vărsat peste pământ râul cuvântului Meu, prin care Mi-am pregătit calea împărăției Mele, și apoi am venit Eu și am deschis cartea Mea, cartea judecății făpturii, și tainic am lucrat, și în mijlocul tău am lucrat și lucrez după Scripturi, și altfel nu, tată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2009

***

Și acum, fiilor, așezăm în carte cuvântul binecuvântării pentru praznicul Meu cu poporul cel credincios și plin de dor de cer, care se va aduna la izvor lângă Mine și lângă voi peste zece zile, când Dumnezeu Duhul Sfânt Își va așeza lucrarea Sa, ca și acum două mii de ani, peste credința celor ce vor poposi cu credință ca să audă pe Dumnezeu-Cuvântul la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, după cincizeci de zile de la praznicul Învierii Mele dintre cei morți, și iată cele două mari praznice împărătești sub a căror oblăduire sfântă stă așezată prin pisania de sub temelia ei biserica Mea cu voi, **locașul sfânt de nou Ierusalim, și lângă ele, încă, sărbătoarea trâmbiței lui Dumnezeu Virginia, cea prin care Eu, Domnul, Mi-am croit, începând din anul 1955 calea Mea de venire cuvânt acum pe pământ,** după ce mulți ani am pregătit-o pe ea ca să-Mi fie ea

vas ales pentru trâmbițare, pentru ca să curgă prin ea cuvântul Meu auzit pe pământ, lucrare care a odrăslit apoi, precum a fost proorocia Mea prin trâmbița Mea, și iată, lucrez pe mai departe, căci rădăcina are rămurele, are de la Dumnezeu, Care face să răsară și să crească și să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-05-2010

***

… Am grăit în ziua aceasta neamului român, o, popor al cuvântului Meu, și grăiesc acum ție cuvântul sărbătorii de azi a trâmbiței Mele, ziua nașterii ei pe pământ între zilele anului, ziua de douăzeci și șapte a lunii mai, scrisă în cer între zilele sfinților mari, că **mare este trâmbița Mea Verginica între sfinții cei mari, fiindcă ea a purtat de la cer la pământ cuvântul Meu cel de azi, cuvântul venirii lui Hristos iarăși de la Tatăl la om.** N-a știut poporul acestui cuvânt să prețuiască această trâmbiță, și a fost el nepriceput ca și poporul lui Moise, când tot poporul s-a împotrivit, în afară de doi ucenici, care s-au păstrat credincioși, iar ceilalți s-au răzvrătit toți, toți, și așa au murit cei ce au ieșit din Egipt spre Canaan prin lucrarea Mea de peste Moise pentru ei, și iată, necredința și îndoiala nu aduc decât moarte, răzvrătire și moarte apoi.

… O, Verginico, e ziua ta de naștere între zilele anului și te-ai născut în vreme cu durere pe pământ, tată, și așa ți-a fost mereu vremea ta pe pământ, și din durerea cea mereu în tine s-a născut în tine împărăția lui Dumnezeu, tată, împărăție care plânge în om pe pământ după fii frumoși pentru ea. Hai, îți dau intrare în carte, cartea Noastră cu poporul, și din care ieșim și spre oameni, tată! Hai! **Duhul Sfânt este calea Noastră din cer pe pământ, minunea care se suie cu greu la mintea omului, căci omul este semeț înaintea lui Dumnezeu** și stă căzut prin semeția lui. Eu, Domnul, blagoslovesc cuvântul tău peste poporul Nostru, peste cei ascultători și dulci prin ascultare, și peste cei atât de puțini dulci prin neascultarea lor de a se face dulci pentru Noi, pentru bucuria Noastră și de la ei, spre care Noi mereu, mereu așteptăm, așteptăm și iar așteptăm, tată. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2010

***

Cobor cu greu în ziua aceasta, căci găsesc neputință la porți, și le întăresc în răbdare ca să putem lucra și învăța, căci învățătura de pe pământ, pe care o învață omul unul de la altul cum este între cei ce învață carte ca să iasă oameni cu mărire pentru oameni, această învățătură nu are nimic legat cu Duhul Meu Cel învățător, cu smerenia Mea, care coboară pe Duhul Sfânt în mijlocul oamenilor ca să grăiască El lor. Apostolul Meu Andrei l-a avut întâi învățător pe Ioan Botezătorul, cel fără de carte învățată de la oameni, dar I-a adus Domnului rod ucenici și Mi i-a pregătit Mie pe cei povățuiți de el pe calea cea plină de cer pe pământ între oameni, căci numai cei săraci și smeriți sunt plăcuții Mei și doriții inimii Mele. Era pescar apostolul Andrei și era sărac, iar Eu l-am făcut gura Mea pe pământ și locaș al credinței, așa cum am lucrat și în vremea aceasta de **Mi-am ales vase de trâmbițare Mie pentru lucrul Meu cel ceresc pe pământ acum,** căci din cei ce învață carte de pe pământ nu pot să-Mi aleg, nu sunt săraci cu duhul și nu pot să fac din ei locaș al credinței, că nu scapă de îngâmfare cei ce-și caută mărire pe pământ, iar îngâmfarea este diavol. Cei ce-Mi sunt Mie de folos trebuie să fie temători de Dumnezeu și iubitori de sfințenie, nu de carte, ci de credință iubitori și de smerenie purtători, și **așa am ales Eu pe trâmbița Mea Verginica de am sunat Eu apoi prin gura ei cu sunet de trâmbiță, așa cum i-am arătat apostolului**

Ioan[1] (Apoc: 8/2, 6) **că voi lucra în zilele cele de apoi, și Mi-am făcut din ea organ al Duhului Sfânt pe pământ** și Mi-am cules un popor ca să audă el cuvântul lui Dumnezeu și să mărturisească din unii în alții această minune de taină și să crească în credință cei ce află izvorul Meu de cuvânt, aici, pe vatra acestui sătuț, și Mi-e duhul tot o jale, că puțini își lasă ale lor ca să urmeze Mie, și Mi-e inima tot o durere că nu poate omul să facă voia Mea, din pricina voii lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2010

***

O, am pe trâmbița Mea Verginica în mijlocul sfinților coborârii Mele de azi. Ea a fost mângâierea Mea și a sfinților Mei în zilele Mele cu ea pe pământ, că mare a fost lucrarea Mea prin ea și a începutului Meu cel de azi cu ea pentru taina nașterii din nou a lumii, naștere prin cuvânt, precum a fost și la început, și mult întărește ea dintre sfinți mersul lucrării Mele începută cu ea, dar mare iubire îți trebuie și ție, poporul Meu, mare, tată, mare, că măreț este Domnul, și toată lucrarea Lui cu tine trebuie să fie așa.

O, Verginico, trâmbița Mea din care am început Eu, Domnul, să sun pe pământ în anul 1955! O, tată, rana Mea cea după om nu poate omul s-o înțeleagă. Atâta duioșie am folosit în mijlocul acestui popor, pe care am început să-l zidesc odată cu începutul lucrării Mele cu tine, tată, pe pământ! Atâția fii au fost pecetluiți cu taina acestui cuvânt, care plânge cu dor după om din cer și până pe pământ! O, atâta durere am de la cei ce au auzit bine cuvântul Meu cel duios și n-au avut drag să rămână întru el, tată! Au trecut cincizeci de ani și încă cinci ani apoi, și iată istorie a Domnului pe pământ scrisă în zilele acestea, și la care scriu cu dor. Aș vrea să-i am ai Mei și ai mersului Meu cel de azi pe toți cei care au auzit șoapta acestui cuvânt sfânt și plin de duioșie după om, dar omul se ia mult după simțirea lui, după vederea lui, după mintea lui și nu știe să ia de la Domnul pe cele ce vin spre el ca să-l zidească pe el. Grăiesc cu tine între sfinți, tată, dar grăiesc pentru cei ce cred aceasta. O, câtă durere se suie la Mine de la cei îndoielnici lucrului Meu cel de azi, tată! N-au învățat duhul duioșiei cei care au auzit glasul Meu cel de azi peste ei, și mulți din ei au rămas reci sau au tras spre răcire. Mă doare de la ei. I-o fi durând și pe ei, dar în felul lor, și nu așa cum Mă doare pe Mine de la ei, o, nu așa, Verginica Mea, trâmbița Mea cea de apoi!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 19-06-2011

***

Acum, poporul Meu, cobor la tine pe masă cuvânt cu glas de trâmbiță, cu trâmbița Mea Verginica, vasul Meu în care am stat pe pământ în vremea trupului ei ca să grăiesc unui popor și să-l pregătesc Mie pentru slava Mea cea de azi. Las trâmbița Mea să răsune peste tine, să sune ca din cer deasupra ta și să auzi tu glasul ei și să tresari bucurându-te și crescând și tot crescând pentru tainele Mele cele de foc, căci foc am venit să pun pe pământ și să facă el lucrarea Mea.

Hai, Verginico! Eu, Domnul, binecuvintez intrarea ta ca și a Mea. Grăiește tu bisericii Mele de nou Ierusalim, căci din ea se ridică la Mine jertfă de fiecare zi, prin care Eu Mă dau ei trup și

[1] ***«Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe. Și cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe s-au pregătit să sune din ele.».*** (Apoc: 8/2, 6)

cuvânt spre viața ei. Pace ție și lucrului tău cel de azi al sărbătorii tale între sfinți, pentru intrarea ta cu ei când ai venit la Mine după multa ta suferință în mijlocul poporului Meu și al tău! Amin.

— Intru la poporul Tău, Doamne, intru cu Tine, căci Tu ești ușa. Intru și lucrez, căci lucrul Tău este mult și trebuie să fie mult, că Tu ești mare, Doamne. Multă mi-a fost suferința purtării lucrării Tale pe duhul și pe trupul meu cel ostenit de suferință, iar ea m-a dat Ție mereu, o, Doamne. De pe patul suferinței am trecut la Tine, și am găsit tot ce am iubit și am așteptat suferind. Am părăsit cu jale mare pe poporul Tău la plecarea mea la cer, dar am găsit mângâierea după ce am făcut pasul, am găsit tot ce am iubit pe pământ, că mult Te-am cunoscut și mult Te-am iubit în vremea mea cu Tine pe pământ, și Ți-am văzut ranele și am plâns pentru ele mereu și mi-ai dat mult din Tine să pot, o, Doamne, căci ființa mea cea mică a fost tot un foc pentru Tine, că așa ai binevoit cu mine, că m-ai făcut rug din care Tu grăiai cu foc aprins poporului care venea să audă glasul Tău, așa cum s-a dus Moise pe munte și Te auzea în rug când grăiai lui.

Multă și mare este povestea mea cu Tine, poveste cerească pe pământ între oameni, Doamne. O, cum să facem s-o știe toți oamenii și să-și schimbe ei iubirea spre Tine, așa cum eu am trăit înaintea Ta pe pământ, ființă firavă, plină de duhul pocăinței pentru mine și pentru fiecare om?

… — O, poporul Meu, **vine trâmbița Mea la tine cuvânt, vine cu bucurie și cu lacrimi și cu duh de povață.** Gătește-te și tu frumos, fiule, că ea Mi-a spus acum că se gătește frumos pentru coborârea ei la tine cuvânt. Ascultă glasul trâmbiței Mele, o, poporul Meu de peste tot, și primește-o pe ea așa cum vine ea, că ea vine la tine, iar tu să-i deschizi, să-i deschizi ei, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2011

***

Îți dau îmbrățișare de naștere, că am petrecut cu tine masă cerească de trei zile, poporul Meu. Tatăl Se bucură de statul Meu cu tine, iar cerul și pământul fug dinaintea Mea și stau cu Mine și cu tine cer nou și pământ nou când Eu petrec cu tine în sărbători de veac nou.

Pace ție, poporule ucenic, și dorul ne leagă până la sărbătoarea care vine, căci una după alta urmează sărbătorile, iar Eu stau cu tine și cu cerul deschis lângă tine în sărbători.

Pace ție, popor ucenic! Unii altora dați-vă ucenici, ca să aveți lucrare de ucenic și plată de ucenic apoi, căci **Eu sunt cu biruința Mea cea de la sfârșit și sunt cu voi biruitor pentru toți cei care au trudit,** și pentru voi apoi, care trudiți acum un ceas cu Mine, **un ceas, fiilor, până ce trâmbița veșniciei va suna odihna Mea și a sfinților Mei.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2012

***

Pace ție, popor al cuvântului Meu, martor al Meu pe pământ, precum Eu, Domnul, sunt martor credincios în cer în adunare de sfinți, și fericit ești tu, care cunoști cuvântul venirii Mele, glasul Meu, care vine cu norii deasupra ta și te mărturisește al Meu! Sunt cu adunare de sfinți la

masă cu tine, că e ziua cea de pomenire bisericească în cer și pe pământ a tot numărul lor. **În mijlocul lor stă sărbătorită în ziua aceasta trâmbița Mea Verginica, fluierașul prin Care Eu, Domnul, Mi-am făcut auzit glasul pe pământ vreme de douăzeci și cinci de ani ca să-Mi adun o mână de popor și să-l călăuzesc spre credință în venirea Mea cuvânt pe pământ prin glas de trâmbiță, și am stat la masă de cuvânt cu acest popor, care Mi-a fost și Îmi este martor pe pământ, precum Eu pentru el sunt martor credincios în cer.**

Cete-cete se așează oștirile de sfinți pentru sărbătoarea lor cu Mine aici, în grădinile Mele cu tine, poporul Meu de la izvor, căci Eu în mijlocul tău Îmi am cursul izvorului Meu de cuvânt. Stau sfinții și privesc cum Eu te hrănesc și te cresc, veghind pentru tine din cer și până pe pământ. Se uită trâmbița Mea Verginica la slava Mea din mijlocul tău, pe care Eu am profețit-o prin gura ei și am promis-o că va veni. E zi de învățătură sfântă peste tine, și din masa Mea cu tine iau mulți și se hrănesc și cresc cu credința și cu viața, căci cuvântul Meu are viață în el pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu între oameni pe pământ, precum este scris.

Hrănesc mulțimi din râul Meu de cuvânt de peste tine, poporul Meu, căci Eu așa am profețit prin trâmbița Mea, iar acum începem grăirea cu adunare de sfinți și ne hrănim cu hrană de cuvânt. Cetele de sfinți se apleacă și dau întâietate trâmbiței Mele cu ziua ei de sărbătoare de naștere a ei pe pământ, căci ea s-a născut pe pământ în ziua duminicii tuturor sfinților Mei, iar ei văd acum rodul Meu prin ea și se apleacă sfioși lucrării Mele de azi cuvânt peste pământ.

Hai, Verginico, iată rodul pentru care am trudit! Aveam nevoie de fii cu credință mare în ei pentru ca să aducem și ca să vedem împlinirile cele vestite de pe vremea lucrului Meu cu tine că vor veni văzute și purtate peste pământ, dar atât de tainic lucrând ele ca să se întregească toată împlinirea lor cea de sus! Eu, Domnul, grăiesc cu tine, și tu cu Mine în ziua ta între sfinți, iar sfinții privesc și se hrănesc cu slava Mea și a ta în mijlocul poporului Meu cel de azi, rod al cuvântului Meu, pe care cu tine l-am așezat pe pământ și am întocmit apoi cartea sa. Amin.

— O, adevărat ești, Doamne, întru făgăduințele Tale prin cuvântul gurii Tale în vremea trupului meu cu Tine pe pământ! Mila și adevărul merg înaintea feței Tale, și fericit este poporul care știe să Te primească acum cu venirea Ta, căci el umblă întru lumina feței Tale, Doamne, și întru numele Tău de-a pururi se bucură, și întru dreptatea Ta cea de sus își ridică inimile lor. Slavă Ție pentru mila Ta de mine, pentru rodul Tău de pe urma mersului meu cu Tine pe pământ! Necăjită sunt pentru toți cei care n-au putut pentru Tine mai mult dintre cei de la începutul Tău cu trâmbițarea Ta prin mine, dar fericită sunt întru rodul cel ieșit acum, căci am avut spre păstrare și spre creștere pe fiii cei astăzi credincioși, care ne-au purtat și ne-au împărțit apoi și ne-au adus și ne aduc rodul cel de azi, Doamne. Se adună sfinții în sărbători în jurul agoniselii Tale de azi și în jurul hranei de pe masă cu poporul Tău, și e mare slava Ta din mijlocul lui, și pe cât e de mare, pe atât de tainică este ea, o, Bunul meu și al lor Învățător și Dumnezeu!

…

— În adunare sfântă petrec cu voi și pentru voi aici, în ziua aceasta, la izvorul Meu de cuvânt, iar poporul Meu ucenic ne este gazdă nouă, celor din cer, o, sfinți iubiți ai Mei! Iată, așa Îmi cresc Eu poporul, și nu-Mi ajunge timpul pentru câte am de lucrat la viața lui, la facerea lui, și nici lui nu-i ajunge, că mult e de lucrat pentru mersul Meu cel de azi pe pământ, și mult trebuie să-Mi am grijă de poporul Meu ucenic, și tot așa și el, mult trebuie să lucreze. Căutăm să le împăcăm pe toate, dar timpul ne strânge, iar Eu, Domnul, voi ține seama de aceasta în ziua răsplătirii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, din 10-06-2012

***

Mă așez înaintea ta cu masă de cuvânt, cu duhul învățăturii de viață veșnică, măi poporul Meu. Punem pe masă din belșug, Eu și trâmbița Mea, punem învățătură cu greutate, că este nevoie peste tot de ea și este nevoie să se alăture poporul acestui cuvânt de toată împlinirea învățăturii de sus și să-I dea lui Dumnezeu asigurarea că va fi ascultată și împlinită toată povața, toată împlinirea cea din cer peste acest popor. Amin.

Pace ție, poporul Meu, în zi de hram sfânt peste tine, căci **serbăm în ziua aceasta pe trâmbița Mea, pe Verginica, pe cea purtătoare de Dumnezeu în vremea ei de pe pământ**. Eu, Domnul, binecuvintez inima ta, urechea ta, voința ta și ascultarea ta, măi popor al cuvântului Meu, ca să iei tu de la Mine și să împlinești așa. Mai întâi tu trebuie să Mă ajuți să am încredere în tine până la sfârșit, nu numai pentru un timp, că-Mi este tare grea lupta cea pentru biruința Mea cea întreagă atunci când nu Mă pot bizui cu multul pe cei ce se dau Mie pentru lucrul Meu cu ei, iar Eu sunt Dumnezeu, măi poporul Meu, și nu sunt de pe pământ, căci sunt din cer venit. Pe pământ este altfel cu o sculă pe care omul și-o însușește a sa după ce o ia de la cel ce o dobândește, și i se dă pentru ea garanție celui ce o ia de la el, așa cum se folosește ca pe pământ cuvântul încrederii cea pentru o vreme pentru o unealtă lucrată și pusă la vânzare apoi spre folosință la lucru cu ea a omului, și se ușurează de răspundere apoi cel ce făurește și vinde lucrul mâinilor lui la cei ce se folosesc de el. O, dar Eu, Domnul, Mă întreb, cum să fac când omul vine la Mine și se dă Mie, sau când cineva ajută pe un om să-L înțeleagă pe Dumnezeu și să-I urmeze Lui apoi? Să-l iau din mâna unuia care l-a îndemnat pe om spre Mine, pot Eu atunci să-i cer acestuia act că va fi credincios cel adus la Mine? Iată, îți trebuie o garanție ca să ai încredere în om, și îți trebuie din partea lui adusă, ca apoi să-l poți da Domnului pe el și să nu te doară de la el înaintea Domnului apoi.

Sunt cu trâmbița Mea Verginica cu sărbătoare între sfinți, măi poporul Meu, și vom lucra mult lucru și vom măsura mult și multe, și va fi zi de învățătură peste tine ziua aceasta mare, când trâmbița Mea a luat locul între sfinți și s-a ușurat de trupul suferinței ei și s-a încrozniat în cer cu duhul veghii cerești pentru lucrul ei pe mai departe cu Mine și lăsat pe pământ spre înaintarea lui când ea a venit în ceata sfinților, în lucru între cei din cer.

… Intrăm iar cuvânt în carte, o, Verginica Mea. Ți-a adus închinare poporul Meu și imn de acatist și te-a mângâiat. Eu, Domnul, l-am privit, iar cetele de sfinți venite cu Noi pentru zi de hram scrisă peste grădinița Mea de cuvânt, privesc la fel ca Mine, privesc la tine, cea serbată azi și îți cinstesc darul Meu purtat de tine pe pământ la sfârșit de timp și se îmbată de uimire sfântă, cum de s-a putut atâta jar purtat pe trupul tău atâta vreme de coborâre a Mea prin tine pe pământ cuvânt, o, fiică proorocită ca să fii purtătoarea lui Hristos-Cuvântul, Care trecea prin tine cu grăirea Sa!

Ești așezată cu zi de hram în grădinița cea plină de cuvânt, unde Eu, Domnul, cobor pe nori deasupra ei și cuvintez ca să Mi se scrie cuvântul pe pământ. M-am slăvit în tine și te-am păstrat întreagă cu trupul și nu te-ai topit sub arșița cea de la Mine, căci așa am binevoit Eu, dar suferința ți-a fost multă de tot, că Mie Mi-e tare dor de om și am venit după el, iar tu Mi-ai fost locaș.

Apostolul Pavel Mi-a văzut lumina care Îmi învăluia în ea trupul când i-am grăit lui pe calea spre Damasc, iar ochii lui au slăbit cu vederea din pricina strălucirii Mele înaintea lui pe cale, și a rămas acest semn pe trupul celui ales apostol în ziua aceea, și a rămas Duhul Meu și harul Meu peste el ca să-Mi vestească el slava peste tot pe unde spunea povestea arătării Mele înaintea lui. **În tine însă intram și lucram în clipa cuvântului Meu rostit prin graiul gurii tale față în față cu cei ce-Mi scriau cuvântul ca să rămână el, și n-a fost o așa lucrare a Mea pe pământ până la tine, și nici nu va mai fi.**

O, trâmbița Mea, o, Verginica Mea, ce mare ți-a fost supunerea! La fel ți-a fost și temerea de Dumnezeu și tremurai la cuvântul Meu și te supuneai fără de cârtire, iar darul Meu așezat peste tine a fost mare și greu de purtat, și aceasta a fost jertfa ta adusă Mie, trupul tău, în care duhul cuvântului Meu intra așa cum intru Eu în om în vremea sfintei împărtășanii, și te treceam din trup în duh, o, trâmbița Mea, și curgeau ape de pe tine, căci Eu eram arșiță în tine și minunat lucram dacă tu nu te mistuiai. O, numai cu dureri te-ai hrănit și cu trupul și cu duhul și n-ai avut bucurii pe pământ, doar numai una ai avut, că Mi-ai putut purta venirea Mea cuvânt peste pământ ca să-Mi pot apoi pregăti credința unui popor care avea să se ridice după tine și cu care să-Mi întocmesc pe pământ loc pentru Domnul, cer nou și pământ nou, nu cum face lumea și preoții ei biserici pentru lume, o, nu așa, ci pentru Mine și pentru cei ce se leapădă de lume ieșind din ea și aducându-se Mie jertfă de credință și de stăruința cea pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi cu ei, că are Domnul nevoie de mâini și de picioare și de dragoste în slujba Sa cea de apoi a cuvântului Său, care vine pe pământ.

… O, ce tainice împliniri și ce mărețe pentru mintea cea mică a omului care nu se uită, care este om și atât, care nu socotește ca Dumnezeu! **S-ar cere mare în om iubirea de Dumnezeu. Eu pentru ea l-am zidit pe om și pentru ea lucrez și azi peste pământ cuvânt** și Mă dau oamenilor spre priceperea lor pentru cele de sus cu ei, dar trupul și lumea nu-l pot scăpa pe om spre Dumnezeu, așa cum un întemnițat nu poate fugi din închisoare ca să scape de ea.

Hai să Ne amintim de vremea Mea cu tine pe pământ, o, Verginico, căci are de învățat poporul cel firav cu vârsta, și pe care l-am dobândit prin duhul mărturiei și trebuie să învețe bine la această școală și trebuie să facă el ceea ce n-a voit să facă poporul cel de la început și cel de la mijloc al coborârii cuvântului Meu peste el. O, mergeam adesea în case de creștini și nu oriunde puteam merge, căci Domnul e plăpând ca un porumbel cu Duhul Lui Cel Sfânt și nu poate sta pe locuri neprielnice Lui și slavei cu care Se poartă între cer și pământ. Ne duceam la creștini și coboram în tine și grăiam casei aceleia și celor ce se adunau la cuvântul Meu. De la mulți Ne era greu, căci nu era plăcută Nouă viața și curățenia casei. Ne duceam la creștini ca să prindă ei îndemn la inimă și să învețe să se pregătească pentru venirea Mea la ei și să-și primenească viața și casa și trupul și toată starea lor, o, și nu găseam frumos mai pe nicăieri și suferea mult slava Mea și se umilea mult, și stăteam în tine cu suferința Mea ca să suferim împreună toată durerea cea de la așteptarea Noastră după ei. Slobozeam cu mare milă miresme îmbătătoare, care și ele sufereau în casele de creștini, căci erau din rai și Ne erau nouă însoțitoare și înmiresma locul unde coboram, ca să se umilească și nu să se bucure creștinul cel puțin iubitor de Dumnezeu. El însă se lăuda apoi că a fost Domnul cu miresmele Lui cerești în casa lui și cu trâmbița Lui la masă de cuvânt în locuința lui, și nici vorbă de pocăință, de umilință, de ridicare din păcat și din mirosul cel de la

păcat, căci toți erau dați la trai și nu rupeau de pe ei bucuriile lor. O, ce mult sufeream de la neiubirea lor cea pentru Noi! Nici semnele cerești cu care Ne arătam lor nu-i aduceau pe ei spre pocăința cea pentru păcat ca să se facă sfinți pentru Domnul apoi.

O, fiilor, nu fiți egipteni, căci Eu, Domnul, Mă folosesc de toate mădularele voastre văzute și nevăzute, de toate simțurile voastre, și nu-i frumos la cer și nici pe pământ cu voi nu e frumos să nu mirosiți cerește și plăcut pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ cu voi. O, aveți grijă cu ce vă hrăniți, măi fiilor! Nu mâncați ca egiptenii, cărora le miroase trupul și duhul graiului a ceapă și a usturoi, a iute, a acru, a pipărat, ci îngrijiți-vă să semănați cu miresmele cerului, unde nu mai au putere trupurile și mirosurile care fac trupurile urâte și tot mai urâte și grele la miros, căci Eu, Domnul, am făgăduit că-Mi voi sădi un popor și am scris că voi umple pământul cu mii și milioane de crini și de trandafiri, nu cu ceapă sau cu usturoi, nu cu gusturi lumești pe calea Mea cu omul. O, ascultați de semnalele pe care Eu le strecor între voi așa cum mai pot și Eu să le aduc, și împliniți cerește povața Mea de peste voi, că iată, lumea pune mirosuri peste mirosurile trupurilor lor și face acest păcat, căci miresmele sfinte sunt din cer și vin dinăuntrul omului când ele sunt, nu vin din cele ale științei fățarnice, nu, fiilor, nu.

O, mâncați mâncăruri blânde, măi fiilor, căci voi nu mai sunteți lume ca să căutați gust și miros în fel și chip pentru mâncări, ci sunteți fii ai cerului și trebuie să arătați ca miresme pentru îngeri și pentru sfinți. O, de ce aduceam Eu miresme din cer și umpleam casa în care intram și trâmbițam din trâmbița Mea? Făceam aceasta ca să-l ajut pe creștin să facă deosebirea și să înțeleagă dorul Meu cel de la el, căci îl lua de nas mireasma cerească în care Eu, Domnul, Mă cuprind de peste tot între cer și pământ și așa călătoresc, și așa locuri voiesc să găsesc de poposire la fii pe pământ, așa cum Îmi plăcea Mie deosebit locul din Betania unde Mi se făcea pregătire de primire și de miresme pentru intrarea Mea la ei, căci era poporul acela deprins mult cu miresme de mare preț pentru Domnul și avea peste el legea spălării a tot ce nu este plăcut Domnului, iar dacă nu s-ar fi iubit atât de mult pe sine acel popor, ar fi avut har și l-ar fi prins pe el dragostea de Dumnezeu ca și pe cei din Betania, la care Eu, Domnul, Îmi făcusem popas pe drumul Meu spre cei împovărați de dureri și de tristeți, și pe calea Mea spre Tatăl apoi.

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, fiți învățători peste cei blânzi de pe pământ, care n-au învățătura Mea de peste voi. Dați-le cuvântul Meu lor și rugați-vă Mie să-i fac cale și rod spre ei, și fiți crini și trandafiri, o, fiilor. Iată, Verginica e tot un duh de mângâiere la petrecerea ei cu Mine și cu sfinții lângă voi. Ea voiește ca Eu să grăiesc, ea așa era învățată să fac Eu. O, dar și tu, Verginico, trebuie să le dai, căci tu ești trâmbița Mea și în cer, și toți cei ce ajung după harurile lor în cer își fac pe mai departe peste pământ lucrarea harurilor lor. Amin.

— Le-ai grăit Tu lor, Doamne, ceea ce Ne doare mai mult, ca să se găsească aici învățătură pentru cei ce caută cu iubirea lor spre cer. Ca în cer trebuie să le fie starea și ființa, ca în cer să fie împrospătate locurile Tale cu ei, căci egipteni sunt toți fiii oamenilor și sunt ei peste tot și pun aceștia miresme peste putregai și sunt fiii fățărniciei, dar cei ce Te iubesc trebuie să aibă ca Tine și să fie ca Tine și să Te poți Tu arăta oamenilor care îi știu pe ei ai Tăi, și așa să-Ți fie ei mărturisitori. Amin.

Să învățați, măi fiilor, și să fiți ascultători pentru toată grăirea Domnului de peste voi, căci cuvântul biserică este cel mai înmiresmat cuvânt, e locul în care Domnul petrece cu ai Săi petrecere ca în cer, ca în rai, ca între miresmele cerești, o, fiilor. Taina acestui cuvânt are întruparea sa pe pământ și se aduce Domnului prin lucrarea ei taina de biserică. O, aveți grijă să hrăniți iubirea între voi, să stea ea la mijloc mereu cu tot ce înseamnă ea, cu tot ce înseamnă Dumnezeu și lucrul Său de peste om, căci cei ce nu ascultă sunt cei ce nu hrănesc iubirea, sunt cei ce obosesc de ei înșiși și stau fără de lucru ceresc apoi și sunt numai trup. Voi însă treceți în toată clipa din trup în duh, iar trupurile voastre să fie crini și trandafiri și să se dea Domnului cu miresmele lor. Dacă egiptenii, fiii lumii, au în firea lor lucrarea miresmelor pentru idolii lor, o, cei ce sunt ai Domnului pe pământ trebuie să le stea în fire mai mult dragostea lor de Domnul și taina Betaniei cu ei.

V-a grăit Domnul în ziua de hram a grădiniței Lui cu voi și v-a spus de suferința mea și a Lui cea de la plăcerile creștinilor hrăniți multă vreme cu mană din cer, din gura mea izvorâtă și din Duhul Lui Cel curgător. O, cât am suferit, o, câtă rușine înaintea Domnului de la cei ce nu se puteau despărți de întâietatea cea pentru trup! O, fiilor, câtă iubire și câtă înțelepciune și ascultare așteaptă Domnul de la cei scriși lângă El pe pământ și cu El în lucrarea Lui! Bucurați-vă că Domnul v-a grăit vouă mai mult El în ziua mea de sobor între sfinți. Eu în El, și El în mine, așa v-am grăit.

O, fiți cuminți, fiilor! O, fiți ascultători, ca să fiți cuminți! Fiți calzi, fiți calmi, fiți blânzi, fiți umiliți mult. Mâncați mâncăruri blânde ca niște sfinți, căci aceasta este datoria cea pentru sfinți. Cel ce voiește să iubească pe Domnul trebuie să învețe aceasta. Amin.

O, mulți iubiți a avut Domnul de la acest fel de har și mulți biruitori peste trupurile lor, căci omul este ceea ce mănâncă și nu altceva este el și își iese din piele așa cum este el. Mâncați dulce, mâncați cele ce vă fac dulci și bineplăcuți și ușori și sfinți și mult mirositori ai miresmelor cerești și la masă cu cerul, căci cerul este cu voi la masă, măi fiilor, și nu sunteți ca toți oamenii pe pământ, ci sunteți Betania Domnului, casa Lui cea de azi. O, nu uitați să fiți frumoși lui Dumnezeu, căci cum Îi sunteți Lui, așa și celor de lângă voi, căci măsura este din cer. Pace vouă! Vă voiesc mângâiere să fiți voi. Amin.

— O, Verginico, îi voiesc pe ei mângâierea Mea. Pace ție în zi de hram sfânt a grădiniței pe care o ai în veghea ta cerească! O, nu plânge! E zi de hram acum. Să ne ascundem lacrimile în ziua aceasta. Ai ucenici care te-au urmat și te-au purtat și te-au păstrat și-ți poartă iubirea și stau ei înaintea Mea și-Mi scriu cuvântul în carte când el se lasă cu glasul lui peste grădinița lui și merge taina facerii celei noi și are putere cuvântul Meu. Hai să nădăjduim. Pământul Ne așteaptă cu cerul deasupra lui în mare lucrare și va veni ziua când nu vom mai plânge Noi. Amin.

Vă voiesc pe voi mângâiere să fiți, o , fiilor, și taina Betaniei să Mi-o purtați cu duhul și cu trupul, că n-am pe alții în afară de voi. Umilința din voi poate să vă facă pe voi mereu sprijinul Meu, mângâierea Mea, și cu sfială sfântă să Mă purtați peste voi și peste pământ cu cuvântul Meu de la voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2012

***

O, păcatul fățărniciei, locuitor în inima și în fapta creștinului, Mi-a tăiat din picioare atâția creștini în tot timpul cuvântului Meu cel de azi peste pământ. **Am venit cuvânt pe pământ în anul 1955 prin glasul de trâmbiță, așa cum scrie în Scripturi să lucrez,** și am lucrat să-Mi zidesc un popor care să fie numai al Meu și să nu mai fie al lui creștinul, ca să am și acum ucenici așa cum am avut acum două mii de ani puțini ucenici față de multa Mea durere în mijlocul lui Israel cel plin de duhul fățărniciei față în față cu Fiul lui Dumnezeu, neprimit de ei din pricina trufiei lor, păcat pentru care s-au folosit atât de mult de păcatul fățărniciei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica vameșului și a fariseului, din 24-02-2013

***

Am stat cu Tatăl în cuvânt în ziua aceasta de după sărbătoare, fiilor. Am plâns cu Tatăl așa cum plânge Dumnezeu. Când Eu plâng pe pământ în cuvânt cu voi, plânge și Tatăl în cer deodată, și Una suntem sus și jos. **Și am luat cu Noi în ziua aceasta trâmbița Mea, trâmbița din care am cântat pe pământ douăzeci și cinci de ani prin acest cuvânt la începutul Meu cu Verginica Mea, cu trâmbița Mea, măi fiilor, începând din anul 1955 pe vatra neamului român cuvântul venirii Mele acum, la sfârșit de timp.** Am luat-o, că este în cer și la voi serbare pentru ziua cea din cer a nașterii ei pe pământ. Ziua a douăzeci și șaptea a lunii mai a fost în anul acela ziua ei de naștere, și are ea și între sfinți serbarea ei. O, am luat-o cu Noi și am venit la voi ca să mângâie ea inimioara cea îndurerată între voi, a cărei rană nu prinde coajă, o, fiilor, căci așa este iubirea cea adevărată, cea care nu moare niciodată, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Rusalii, sărbătoarea Sfintei Treimi și sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2014

***

În anul 1955, în ziua de praznic al Învierii Mele, Eu, Domnul Iisus Hristos, am grăit primul Meu cuvânt al acestei lucrări prin care și azi grăiesc peste pământ, prima Mea strigare și chemare prin glas de trâmbiță, prin trâmbița Mea cea de atunci, prin Verginica Mea, pe care atât de mult am supus-o voii lui Dumnezeu, de Mi-a purtat ea apoi vreme de douăzeci și cinci de ani greul venirii Mele cuvânt pe pământ, până ce trupul ei istovit a fost așezat între sfinți ca să lucreze ea dintre ei și cu ei pe mai departe pentru Mine și pentru cei rămași în lucrul Meu cel început cu ea.

O, poporul Meu, merg și tot merg cu mersul cuvântului Meu peste pământ și mergem, fiilor. Am multă și mare grijă de acest mers, și **iată, scriem acum șaizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român, țara Mea cea dulce Mie acum, la sfârșit de timp, și pe care Tatăl Mi-a hărăzit-o încă de la nașterea Mea cu trupul pe pământ și Mi-a spus că din ea voi avea mireasa Mea, pe poporul cuvântului Meu**, pe cel ce-Mi primește și-Mi poartă cuvântul acum peste pământ, trâmbițând el peste tot vestea și chemarea Mea, ca să poată cei ce aud și cred, să poată umbla pe urma Mea cu ascultare, cu viața pe care am hărăzit-o Eu celor ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt peste pământ. Cuvântul Meu grăiește cu voi și grăiește cu tot neamul omenesc de pe pământ, cu mari și mici, cu robi și cu stăpâni și cu toată firea, care Mă cunoaște atât de mult cât n-a putut omul să înțeleagă aceasta și să poată și el mai mult.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 19-04-2015

***

Fiilor, fiilor, ridicați-vă din așternut și primiți pe Domnul! Cei din cer s-au strâns de sărbătoare și de pomenire dulce, iar Eu, Domnul, Mi-am pregătit cuvântul, și cu el vă întăresc ca să stați înaintea Mea și să-Mi așezați în carte cuvânt de sărbătoare. Avem sărbătoare întreită și strângem trei zile întru una, că în ziua de 12 a acestei luni am așezat cu voi, și cu arhiereul martor atunci, pecetluirea grădinii Sfintei Sfintelor, slujba de târnosire peste grădinița care poartă între hotarele ei pietricica cea albă, chivotul, taina unui nou început, taina Noului Ierusalim pe vatra neamului român, și a fost această zi acum douăzeci și șase de ani. A fost atunci ajunul sărbătorii sfântului apostol Andrei, ucenicul pe care l-am avut lângă Mine și lângă voi în ziua aceea, de și-a pus și el pecetea peste această tainică așezare, căci sub taină este ținută. **Iar azi, în a treia zi între cele trei, e sărbătoarea intrării între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, gura de care M-am servit Eu, Domnul, cei douăzeci și cinci de ani ai începutului cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp**, că fără om de pe pământ n-a lucrat Domnul niciodată lucrările Sale de taină, ca să se înțeleagă prin vreme pentru ce l-a zidit Dumnezeu pe om în ziua când a terminat de făcut cerul și pământul cu cuvântul, și apoi cu mâna Sa pe om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de hram a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, și pomenirea Sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2017

***

O, ai mers numai în genunchi, frumoasă țara Mea, de două ori frumoasă tu, iubito, căci Eu am avut peste tine daruri strălucitoare de pe pământ și până în cer, de se miră sfinții când văd ei frumusețea ta, că mersul în genunchi e umilință mare, și atrage daruri cerești mântuitoare acolo unde ea este văzută sub crucea ei. **Am sunat în tine din șapte trâmbițe**, și daruri cerești așezam peste purtătorii de har din mijlocul tău, și care se nasc cu soartă aparte în mijlocul unui neam, căci Eu, Domnul, binecuvintez neamul acela, și împart daruri cerești în mijlocul lui, iar fiii cei purtători de har sunt sub cruce mereu din pricina celor necredincioși, și care stau mari și trufași între oameni și-i supun sub fărădelegile lor, cu care-și fac loc între cei sărmani și supți de vlagă prin lăcomia mai-marilor de peste ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 27-05-2018.

***

O, fiilor, sunt cu trâmbița Mea, cu Verginica Mea sunt la masă de cuvânt cu voi, și sfinții Mei o însoțesc cu alai de sărbătoare pentru ziua ei de naștere pe pământ, ziua de 27 mai a anului 1923. (*27 mai, Stilul Vechi / 09 iunie, Stilul Nou, n.r.*) Era atunci duminica tuturor sfinților serbată în calendarul creștin. O, în ziua aceasta lucrez cu ea, iar ea lucrează cu Mine și dăm învățătură mare poporului cuvântului Meu, poporul cel ascultător, fiilor, și vor învăța și cei ce n-au avut statornicie în vremea acestei lucrări de cuvânt, peste șaizeci de ani cuvântul Meu pe vatra acestui neam, fiilor.

Sună trâmbița Mea, sună de lângă Mine și dintre sfinți, sună și adună la glasul ei pe cei care au luat de pe masă cuvântul Meu prin gura ei rostit de Mine, minune fără seamăn lucrarea Mea cu ea.

O, Verginico, o, trâmbița Mea, am început cu tine și de la tine și am scris istoria acestei lucrări de cuvânt, și este cartea cuvântului Meu, este în mijlocul neamului român, unde Tatăl Mi-

a ales sălaș acum, la a doua Mea venire după om, ca să-l călăuzesc spre Tatăl, ca să-l atrag la Tatăl, precum este scris.

Omului îi trebuie de toate și nu-i place cu crucea. De aceea am fost Eu condamnat la cruce, și nu găsesc milă de la om, o, trâmbița Mea. E ziua ta de serbare între sfinți, și grăim unul cu altul pentru alin, scumpa Mea, și scriem cartea zilei de azi și se va auzi grăirea Mea cu tine, lucrul dintre Mine și tine în ziua aceasta sfântă.

— O, eram mică, Doamne, un puișor de om eram când Te-ai descoperit ochilor mei în poienița amintirilor mele cele dintâi cu Tine. Eram un copil necăjit, eram săracă de toate cele, n-aveam hăinuțe, nici papucei, nici pâine în adăpostul mamei mele cu noi, două surori, iar Tu erai locuitor cu noi în căsuța noastră săracă de toate cele, până ce ai făcut milă cu noi și ai pus peste mine darul cel mare ca să fiu instrumentul cuvântului Tău, așa cum omul are în casă cutiuța la care ascultă pe cel ce grăiește pentru oameni din loc nevăzut de ei.

Darul Tău îl purtam cu mare aplecare, iar Tu ai strâns pe lângă noi pe primii creștini ai acestui cuvânt în vremea acestui început al Tău cu mine, și din timp în timp veneau și tot veneau la masa Ta creștini, o, și din ei se alegeau și vânzători tainei Tale cu mine și veneau prigoane peste noi și veneau lacrimi și dureri, spaime și pribegie, Doamne, iar Tu ne purtai prin toate, având grijă de mersul Tău, pentru care ai venit la mine de la Tatăl.

Ai sunat din trâmbiță douăzeci și cinci de ani, și eu eram trâmbița Ta și suferеam pentru calea Ta. O, atâta dispreț, atâta trădare, atâta jale, Doamne! Privesc la vremea mea de pe pământ și plâng. Îi plâng acum pe toți cei care s-au întors întru ale lor năravuri, după ce au cunoscut glasul cuvântului Tău și voia Ta cu omul. Plângi și Tu, Doamne, cu plânsul Tău, și lacrimi multe plâng în cer. Păreri de rău ne dor pentru toți cei care ni le-au zidit ca să le purtăm în cer, Doamne.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu, din 09-06-2018

***

Fiilor, fiilor, cu dulce cuvânt Mă așez între voi în zi de duminică, și am la masa Mea cea de azi bogăție cerească, venirea Mea cu sfinții, iar în mijlocul serbării lor au ei pe trâmbița Mea, pe Verginica Mea, pe cea pețită de Mine să-Mi fie vas de cuvântat cuvântul Meu peste pământ, un trup firav în vremea ei de pe pământ, o inimă credincioasă chemării pe care i-am făcut-o, o iubire toată pentru Dumnezeu, și **a sosit ea pe lume născută în duminica tuturor sfinților și au văzut sfinții harul Meu cel mult peste ea așezat, și pază cerească în jurul ei așezată, și am început s-o pregătesc pic cu pic, și am așteptat ziua cea mare a începutului trâmbițării cuvântului Meu prin această trâmbiță**, o, și Mi-a fost ea sălaș pe pământ apoi douăzeci și cinci de ani.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, din 23-06-2019.

***

Sună trâmbițele îngerilor sfinți, sună de sărbătoare și de adunare la sărbătoare. E praznic de Bobotează în cetatea Mea de cuvânt pe vatra neamului român, iar Eu, Domnul, Îmi ridic din așternut străjerii ca să deschidă sărbătorii și oaspeților ei.

O, deschideți-Mi calea, fiilor străjeri, și apoi porțile cetății sus și jos pentru cei gătiți de serbare și sosiți aproape ca să intre. **Este scris în Scripturi[2] că mare este Domnul și slăvit foarte în cetatea Sa, în muntele Lui cel sfânt**, înălțime frumoasă spre bucuria întregului pământ, căci Domnul a întemeiat-o pe ea.

Sună trâmbițele îngerilor sfinți, sună de sărbătoare și vin cetele de sfinți la masa praznicului Bobotezei, iar Eu, Domnul, privesc cum se așează în cete și rânduri-rânduri sfinții și îngerii, iar de jos oaspeții, poporul care intră la praznic, la izvorul Bobotezei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2020.

***

E sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, știu dorul sfinților Mei și vin cu ei în cuvânt și în cartea Mea cea de azi, căci grăirea Mea se face carte pe pământ și se face vestire.

Am sosit, și deschideți Domnului, fiilor care-Mi primiți venirea și cuvântul! **Am sosit cu sfinții, căci așa este scris[3] să fie venirea Mea**, și așa îi mângâi Eu pe sfinții Mei, pe mărturisitorii Mei.

… Iar acum se așează în cartea Mea cea de azi grăirea Mea cu voi, și a voastră cu Mine și cu cei de pe pământ, căci Noi, cei din cer, suntem mângâierea lor pe pământ.

— *O, ești plin de mila Ta cerească, Doamne milos. Ești plin de răbdare pentru cei necredincioși, așa cum ai fost și pe pământ Dumnezeul răbdării, Doamne, chiar dacă Duhul Îți ardea pară să faci bine și milă peste tot.*

… Avem încă o și mai mare bucurie împărțită nouă de la Tine, că ne-ai așezat la temelia lucrării cuvântului Tău din vremea aceasta și Ți-am pregătit trâmbița, pe Verginica, Doamne, și am pecetluit-o cu numele Tău, cu Duhul Tău, și trupul și sângele Tău i-am împărțit la începutul lucrării Tale de cuvânt în anul 1955, când am coborât pe nori cu Tine și cu potir din cer în mâini în căsuța ei sărăcuță, după ce ea Te-a ascultat pentru post de patruzeci de zile, ca apoi s-o înzestrezi pe ea cu purtarea lucrării cuvântului Tău prin gura ei de om între oameni și să începi să-Ți scrii de atunci cartea cuvântului Tău, venirea Ta în cuvânt pe pământ după două mii de ani de la întâia Ta venire, Doamne, după om, căci Tatăl Te trimite, nu Tu ai ales aceasta, iar Tu ești Cel ce asculți de Tatăl, și de la El iei tot ceea ce lucrezi ca un Fiu supus, o, și de la Tine trebuie să învețe toți cei credincioși cum pot fi ei fii ai lui Dumnezeu și cu Dumnezeu în mersul lor pe pământ spre cer.

---

[2] ***«Fi-va în vremurile cele de pe urmă, că muntele templului Domnului va fi întărit peste vârfurile munților și se va ridica pe deasupra dealurilor. Și toate popoarele vor curge într-acolo.***

Multe popoare vor veni și vor zice: "Veniți să ne suim în muntele Domnului, în casa Dumnezeului lui Iacov, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe cărările Sale". Căci din Sion va ieși legea și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim». (Isaia: 2/2,3)

«Sunați din trâmbiță în Sion, strigați din răsputeri în muntele cel sfânt al Meu, ca să se cutremure toți locuitorii țării! Căci vine ziua Domnului; iată ea este aproape;» (Ioil: 2/1)

«Așa grăiește Domnul: "M-am întors cu milostivire către Sion și voi locui în mijlocul Ierusalimului; și Ierusalimul se va chema cetate credincioasă și muntele Domnului Savaot, munte sfânt"» (Zaharia: 8/3)

[3] ***«Spre întărirea inimilor voastre, ca să fiți fără de prihană întru sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți sfinții Săi».*** (1 Tes: 3/13)

O, ne-ai împărțit bucurie mare și ne-ai așezat apoi să binecuvântăm și să așezăm din cer mersul lucrării Tale în urma trâmbiței Tale Verginica. Ți-ai așezat grădinița Ta cea de la început și de la sfârșit de timp pe temelie cerească de facere nouă și ai așezat în ea cu noi aici pietricica cea albă și taina cea mare, proorocită prin lucrarea cuvântului Tău din vremea aceasta, așa cum scrie în Scripturi[4] *să fie și să se împlinească, și ai pus deoparte pe poporul cuvântului Tău și îl hrănești curat și neamestecat cu lumea și îl sfințești pe el, iar noi am binecuvântat începutul cel nou, preoție pusă deoparte pentru cele curate din cer, o, și-Ți îngrijești poporul cel apropiat, și cu care Te sprijini, Doamne, pentru mersul Tău de azi, și așa își are rodul ei trâmbița Ta Verginica, și poporul ei a născut popor nou și ai pentru Tine popor, Doamne, o, și ține-l cuminte, ține-l departe de duhul cel pierzător din lume, și ține-l la pieptul Tău duios și milos și ocrotește-l cu puteri cerești și îngerești, că lucrul Tău e greu de purtat, iar ei sunt mici și fără sprijin pe pământ și fără mângâiere, Doamne. O, și câtă mângâiere le trebuie lor prin greu, o, Doamne! Iar noi stăruim înaintea Ta pentru cei plăpânzi, cu care-Ți porți venirea cea de azi și o împarți cu ei și o porți, o, că nimeni pe pământ nu vrea povara Ta s-o poarte, și așa a fost în toate vremile cu omul, Doamne, căci omul nu trage cu Dumnezeu pe pământ.*

În ziua aceasta noi binecuvântăm prin cuvânt iar și iar așezarea Ta cea prin noi întărită încă de la începutul cuvântului Tău prin trâmbița Ta Verginica, și iarăși acum și mereu, că ne-ai însărcinat pe noi arhierei din cer să ne ai pentru ungerea Ta cea de azi, că mare și cerească este lucrarea cuvântului Tău, venirea Ta cuvânt pe pământ, mila Ta pentru om, mila și mângâierea, o, Doamne.

— Iar Eu, Domnul, Mă mângâi, iubiții Mei, că vă am din partea celor din cer slujitori aici cu cei ce-Mi slujesc aici ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele și ale biruinței Mele, că **Eu cu împărăția Mea am venit, și cu așezarea ei**, cu tot cortul ei cel sfânt și ocrotitor, **cu toată taina veacului ce va să fie, și care începe de pe pământ, că Eu pe pământ Îmi am așternutul**, cu ei aici, pe pământ cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, că vin la voi pe pământ, și cu voi sunt, și cu voi lucrez, și cu voi împlinesc cuvântul Meu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2020.

***

Între cei din cer este pregătire pentru duminică sărbătorească în sobor, duminica tuturor sfinților, iar Eu, Domnul, pun masă de cuvânt de sărbătoare pentru cei sărbătoriți, pentru sfinții Mei, și pentru cei ce sărbătoresc pe pământ, pentru poporul cuvântului Meu, căci în cetatea Mea

[4] ***«Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: Biruitorului îi voi da din mana cea ascunsă și-i voi da lui o pietricică albă și pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, decât primitorul».*** (Apoc: 2/17)

«Pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu și afară nu va mai ieși și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, - al noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu - și numele Meu cel nou». (Apoc: 3/12)

«Iar ochii Lui sunt ca para focului și pe capul Lui sunt cununi multe și are nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decât numai El.

Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu». (Apoc: 19/12,13)

de cuvânt este acum cu praznic sărbătorită trâmbița Mea Verginica, născută ea pe pământ în duminica tuturor sfinților, o, și ce frumos e așezată ea în mijlocul sărbătorii sfinților Mei, că dulce le este lor lucrarea cuvântului Meu, prin care grăiesc pe pământul român din anul 1955, după ce **am pregătit pe Verginica să-Mi fie trâmbiță** și să dau prin ea glas cuvântului Meu cel de azi, grăirea lui Dumnezeu peste pământ ca să-Mi ridic spre credință și spre ascultare un popor și să-l învăț pe el aparte să iubească pe Dumnezeu și **să păstreze cu sfințenie datinile creștinești, lăsate prin biserica cea de la început pentru cei credincioși Mie**, și care-și iau crucea ca să Mă urmeze, ca să facă voia Mea pe pământ, iar Eu să-i hrănesc pe ei din cer cu Duhul Sfânt Mângâietorul și să le întăresc mersul, și ca să-Mi fie ei martori coborârii cuvântului Meu, pentru când va fi să-l scot deasupra și să se știe în lung și în lat că Dumnezeu a coborât și a grăit cuvântul Său cel de la sfârșit de timp în mijlocul neamului român, că a venit această vreme.

… O, am început cuvântul Meu în anul 1955, dar n-am putut face acest anunț pentru ținerea sărbătorilor sfinte la locul lor ca la începutul bisericii Mele, că veneau cumpărători (*Agenții serviciului securității dictaturii fiarei roșii comuniste, n.r.*) și vânzători de taine (*Așa numiții „turnători” ai securității, plătiți sau neplătiți, n.r.*) printre cei ce se apropiau să audă glasul cuvântului Meu, și a fost să aștept cu răbdare ca un Dumnezeu și să-Mi fac cale prielnică să pot să aduc repararea. (*După așa numita „revoluție anticomunistă” din decembrie 1989, n.r.*) Că a venit omul antichrist și a prins atunci în cursa lui pe cel mare de peste biserica neamului român și l-a forțat apoi să facă mutarea, să aducă stricăciunea, (*În anul 1924*), să lovească în mersul cel îndătinat al bisericii Mele în neamul român, neamul cel mai greu lovit atunci, cel mai îngenuncheat sub duhul rătăcirii, care **a ridicat prigoană peste creștinii de atunci, o, că așa de greu le-a fost la creștini să facă acest păcat cerut de mai-marii bisericii care n-au vegheat pentru viața turmei și au lăsat-o sub prigoana lui antichrist, care avea și care are ca lucrare dezbrăcarea de veșmântul cel sfânt al fiilor bisericii ortodoxe**, și pentru care slugile lui antichrist nu se pot odihni din lucrarea lor vrăjmașă pe Dumnezeu și pe slujitorii lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, am lucrat odată cu această lucrare vrăjmașă și am făcut să se nască atunci pe pământ o fetiță, ca să repar apoi prin ea pe cele lovite de vrăjmaș, o, și am crescut-o pe ea apoi sub taina Mea acoperită și am pregătit-o mult și M-am arătat ei, iar **în anul 1955 Mi-am început trâmbițarea prin ea. Grăiam cuvântul Meu cu gura Mea și treceam prin gura ei cu el, și am pus să fie scris cuvântul lui Dumnezeu**, ca să-l pot arăta la vreme potrivită și ca să pot împlini apoi cele vestite prin el, și vestirea lui peste tot pământul apoi.

… Sunt aproape o sută de ani de la începutul din plin al prigonirii creștinilor bisericii Mele, al celor care au îndurat atunci clătinarea cea mare, mutarea calendarului sărbătorilor sfinților Mei. S-a născut atunci pe pământ dintr-o familie săracă de toate cele pământești copila Verginica. Eu, Domnul, am luat-o pe ea atunci sub grija puterilor cerești, și mare a fost taina vieții ei pe pământ în vreme de prigoană a datinilor sfinte, iar ea creștea sub privirile cerești ale sfinților Mei, care-i așteptau creșterea, o, și M-am arătat ei și i-am spus că va fi purtată de mânuță și că va fi trâmbița Mea și că va fi să-i fac pregătirea, și **i-am făcut pregătirea și am lăsat peste ea darul purtării lui Dumnezeu Cuvântul, grăirea Mea prin grăirea ei, trâmbița lui Dumnezeu.**

O, poporul Meu, lucrarea Mea de trâmbițare prin Verginica a fost taină mare pe pământ, că o făceam să adoarmă în somn greu ca acela cu care l-am adormit pe Adam în rai de am luat din el ca să zidesc femeia, căci Eu îl făcusem pe el întreg la facerea lui, și am luat apoi din el pe femeie și am pus-o înaintea lui.

Somn greu coboram peste trâmbița Mea, de nu mai simțea nimic trupul ei chiar dacă era ars, lovit, înțepat, strivit, și treceam Eu cu cuvântul Meu prin ea și ieșea din ea cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. O, așa M-a purtat ea vreme de douăzeci și cinci de ani ca să-Mi grăiesc cuvântul Meu, iar suferința trupului și a duhului ei era mare. Curgeau râuri de sudori din ea în vremea grăirii Mele prin gura ei plină de mireasmă simțită de cei ce ascultau cuvântul Meu prin ea, o, și numai Eu știam suferința ei și focul din ea ca să nu-i ardă trupul, o, și se uitau din cer sfinții la lucrul Meu prin ea, și se mirau cu mirare mare oștirile de sfinți, și taina Mea cu Verginica a fost mare pe pământ, măi poporul Meu, și se nășteau în multe minți iscodiri și vorbe de colo-colo duse de cei ce veneau și iscodeau, iar ea era luată și dusă la cercetare, la defăimare și la suferință, dar mâna Mea era ocrotitoare peste ea, și o puneam sub pază de îngeri ca să n-o poată doborî prigonitorii și iscoditorii, o, și se uită ea acum din cer dintre sfinți la vremea Mea cu ea pe pământ și o doare, o doare pentru toți cei care n-au avut darul să înțeleagă lucrarea lui Dumnezeu și să ajungă ei să descopere voia Mea, cu care Mă purtam după ei ca s-o priceapă și s-o urmeze ei.

… O, Verginica Mea, te sărbătoresc sfinții în sărbătoarea lor de azi, în duminica tuturor sfinților, așa cum au hotărât sfinții părinți sărbătoarea aceasta pentru toți sfinții Mei. O, ce frumoasă a fost supunerea ta sub voia Mea, Verginica Mea! O, ce frumos este omul a cărui inimă nu cunoaște trufia și îngâmfarea! El stă înaintea Mea și descoperă voia Mea cea pentru el.

O, ce mare grijă a fost să am cu toți sfinții Mei, și ce frumos am lucrat când am început cu tine trâmbițarea Mea și toată calea cuvântului Meu apoi peste pământ până azi, Verginica Mea! **Tu ești rădăcina, tu ești temelia pe care am început**, și pe care am zidit apoi mersul cuvântului Meu pe mai departe peste pământ ca să nu stau din mers, din drumul cel croit prin suferință și prin răbdare **ca să merg cu lucrarea facerii cerului cel nou și a pământului cel nou, așa cum este scris să ajung cu facerea cea nouă, lucrată prin cuvântul gurii Mele peste pământ.**

Toți sfinții te privesc cu nesaț și-ți așteaptă grăirea peste cetatea Mea de cuvânt și peste sărbătoarea lor și a ta, Verginica Mea. Eu sunt tot ce ești tu, Eu sunt, așa cum tu ai fost tot ce a fost să pot Eu prin tine în vremea Mea cu tine pe pământ, iar **acum Eu sunt, și toți sfinții Mei trăiesc în Mine, precum este scris.**

— O, cine, Doamne, cine poate să se laude cu ceva după adevăr, dacă nu doar numai cu Ființa Ta înăuntrul său? Lauda mea ești Tu. M-am născut pentru Tine pe pământ, după cum a fost voia Ta, și m-ai crescut apoi în voile Tale, iar eu Te-am ascultat. Ascultarea mea de Tine a fost tot sprijinul meu pe pământ în durerile vieții, dureri care ne țin ai Tăi pe noi, pe cei ce suferim dureri.

O, le-aș spune și eu, Doamne, le-aș spune de lângă Tine, le-aș spune la toți cei de pe pământ, la toți cei care cunosc sau nu cunosc îndeajuns taina Ta, taina cuvântului Tău peste pământ lucrând de mai bine de șaizeci și cinci de ani venită cu Tine pe pământ, și iată ce le spun:

O, feriți-vă, și sfânt să vă fie acest cuvânt, feriți-vă să iscodiți sau să vorbiți de rău sau să clevetiți asupra venirii Domnului Iisus Hristos cuvânt peste pământ acum, și asupra poporului la care El poposește cu lucrarea Sa cea de azi, căci toți cei care s-au încercat prin vreme în această sabie cu două capete a slavei cuvântului Său ca să-l iscodească sau ca să-l defaime sau ca să nu-

l creadă, toți au rămas fără putere, toți au suferit și suferă pentru necredința lor, pentru nestatornicia lor. O, mușcați-vă limba când vă vine să grăiți rău în dreptul acestui cuvânt! Stați deoparte dacă nu puteți să vă aplecați cu credința, dar nu ridicați mâna spre această sabie care ocrotește taina lui Dumnezeu, lucrătoare acum pentru venirea Domnului cuvânt peste pământ, pentru nașterea din nou a lumii, precum Domnul a spus că se va împlini.

… Iar Ție, Doamne, o, slavă Ție, Doamne, Ție și slavei Tale cu poporul cuvântului Tău! Glasul meu s-a făcut trâmbiță peste el în ziua mea de serbare între sfinți, și slavă numelui Tău mare de peste ei, o, Doamne, slavă cuvântului Tău de peste ei! Amin.

— O, i-ai ridicat la veghe mare, Verginica Mea. **Ești glas din glasul Meu, ești duh din Duhul Meu, și așa lucrezi când grăiești peste ei.** O, pace ție între sfinții Mei toți! Ești ca o comoară a lor între ei. Ai fost făgăduită să Mă porți la vremea cea de apoi, Verginica Mea. Suferința ta s-a făcut în cer tot o slavă și strălucește ea în slava lui Dumnezeu acum. O, pace ție, pace ție, trâmbița Mea!

Ia aminte, poporul Meu, o, ia aminte cu duhul! **Trâmbița Mea a sunat, ia aminte!**

O, nu uita, poporul Meu, nu uita să faci voia Mea, și nu voia ta pe pământ, și vei fi cel ocrotit și vei fi cel slăvit de sfinții Mei, care-Mi slăvesc lucrarea Mea cu tine, stând ei la masă cu tine aici, în vremea coborârii la tine a cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților, și pomenirea Sărbătorii Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu, din 14-06-2020.

***

Mă scriu cu voi în carte și în duminica aceasta, fiilor, a șaptea duminică după Sfintele Paști, pomenirea între cei din cer și în mijlocul neamului creștinesc a sfinților părinți adunați la Niceea pentru mersul cel sănătos al bisericii Mele atunci și acum, o, că mereu au bătut și bat vânturi străine peste ea, dar piatra ei este și la temelie, este și în vârf, o, și se stă la veghe pentru cei credincioși dintre cei chemați și apoi aleși, **și stă biserica Mea pe piatra ei cea dintâi**, iar cine cade de pe ea sau sub ea, cade și gata, cade dacă nu ascultă, dacă nu stă sub veghe, dacă-și uită de părinții care, **sub coborârea Duhului Sfânt peste ei, au întocmit cartea de cârmuire pentru vreme cu pace sau cu valuri a mersului bisericii**, căci ispitele au curs mereu dinăuntru și din afara ei, dar Eu, Domnul, am vegheat mereu ca să rămână sănătoasă o rămășiță sfântă și ca să dea iar din ea, și așa să fie păstrată așezarea ei ca la începutul ei, și întărit acest început ca să nu se clatine, așa cum și în vremea aceasta am lucrat minunat, când am văzut venind vânt iute ca să ia cu el acoperământul bisericii Mele, legea ei cea sfântă, ascultarea și iubirea, păstrarea datinilor sfinte, o, și **am așezat între cer și pământ venirea pe pământ a cuvântului Meu peste biserică, trâmbițarea celui de-al șaptelea înger, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, o, și am așezat iarăși pe piatra ei cea dintâi biserica Mea**, că mare i-a fost clătinarea acum o sută de ani, și nici azi nu au mai fost așezate la loc cele clătinate atunci.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, din 13-06-2021.

***

E sărbătoare între cei din cer, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Sfinții și îngerii aduc mângâiere mare trâmbiței Mele Verginica pentru ziua de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni acum nouăzeci și nouă de ani, și iată, peste un an ridicăm de la voi la cer serbarea ei cea de o sută de ani și carte de pomenire, fiilor, și tot poporul cel rămas pe cale cu Mine și cu voi și cu slava cuvântului Meu se va împodobi cu frumusețe românească, în veșminte plăcute lui Dumnezeu, și va întâmpina această zi și va fi scrisă în ceruri și în cartea Mea cu voi, și vom pune pe masă carte de aducere-aminte a lucrării Mele cu ea, cu trâmbița Mea pe pământ, că aleasă lui Dumnezeu a fost ea mai înainte de naștere, iar din pruncie în toată vremea apoi o pregătea cerul pentru lucrarea Mea cu ea, pentru trâmbițarea cea cerească în vremea Mea cu ea, căci la vremea hotărâtă de Tatăl cuvântul Meu a început să se scrie pe pământ, când prin gura ei izvora râul cuvântului Meu, și de atunci sunt aproape șaptezeci de ani și este pe pământ cartea cuvântului Meu care grăiește de atunci și până azi, până la voi, că Mi-am făcut cale prin trâmbița Mea și M-am făcut cunoscut unui popor care se apropia să audă de la Dumnezeu, o, și am grăit cu acest popor prin trâmbița Mea, iar el a grăit cu Mine, că aveam cale pregătită, o, și frumoasă a fost vremea Mea cu Verginica Mea pe pământ, fiilor!

Veneam din cer la ea și Mă arătam ei, și venea și Tatăl, o, fiilor, și venea mama Mea Fecioara la ea și i se făcea pregătirea și am pregătit cărarea Mea prin ea, iar în anul 1955 am grăit prin gura ei primele Mele cuvinte, prin care Mă vesteam că-Mi voi ridica un popor și voi grăi cu el, și el cu Mine, și taine cerești deslușeam și le anunțam că vor veni spre lucrare, o, și am făcut din această copiliță trâmbița lui Dumnezeu, vasul în care Eu, Domnul, Mă deșertam cu cuvântul gurii Mele ca să se audă pe pământ grăirea Mea cu omul, fiilor.

Douăzeci și cinci de ani am sunat din trâmbița aceasta peste pământ, și țineam tainic lucrul coborârii Mele, căci satana a prins de veste încă de la început și a pregătit suferință și lacrimi pentru calea cuvântului Meu, cu care am mers din greu cu începutul Meu, dar trâmbițarea Mea a deschis cale largă pentru mersul Meu cuvânt peste pământ prin urmași, căci Eu, Domnul, Îmi las glasul deasupra celor ridicați spre Dumnezeu dintre cei hrăniți de Mine prin Verginica, și cuvântul Meu este scris și pus pe cale acum și merge și lucrează și luminează această lumină din lumină, iar Eu împlinesc cu putere Scriptura venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la oameni și Mă uit în Scripturi tot ce este de împlinit și lucrez prin cuvânt, ca să împlinesc apoi cuvântul, **căci așa lucrează Dumnezeu de la început și până la sfârșit, până la noul început, fiilor, căci toate se fac noi, precum este scris.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu, din 09-06-2022

***

Este nevoie de Dumnezeu pe pământ, și toată facerea suspină după Mine, iar Eu, Domnul, vin cu șoapta Mea cu care Mă port, și vin fiindcă este scris să vin.

Și pace vouă, fiilor așezați de Mine să-Mi întâmpinați cuvântul când Mă las în norișor de slavă deasupra ca să Mă fac auzit și să-Mi puneți în carte cuvântul, o, fiilor!

Se miră și se întreabă atâtea minți despre cuvântul Meu cu care Mă las la voi ca să-l puneți pe cale și să meargă el de la margini la margini, precum este scris, și voiesc în ziua aceasta să deslușesc spre știre această taină, venirea Mea cuvânt peste pământ, fiilor.

Vă cuprind ca într-un norișor cu cuvântul puterii de sus și spun: Pace vouă, fiilor! Iată, în ziua aceasta scriem în cartea Mea cu voi treizeci și unu de ani de la **ziua în care s-a pecetluit cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh grădinița cuvântului Meu și piatra de temelie a zidirii chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim**, așa cum Eu, Domnul, am numit pietricica cea albă din dreptul căreia să grăiesc (*Apoc: 2/17; Apoc: 3/12; Apoc: 19/13*)[5] și să-Mi descopăr izvorul cuvântului Meu (*Apoc: 22/1*)[6] la jumătatea vremii de șaptezeci de ani a tainei venirii Mele cuvânt peste pământ, și iată, peste puțină vreme scriem acest număr împlinit, a doua jumătate de vreme a săptămânii tainice, a numărului șapte, (*Daniel: 9/27*)[7] căci la Dumnezeu se socotește ca în cer, nu ca pe pământ, fiilor, și este scrisă în Scripturi această lucrare și n-are cine să deslușească pe pământ vremea Scripturilor și lucrările toate așa cum sunt scrise în ele, căci toți își văd de ale lor, nu de ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, nu pot să nu împlinesc iotă cu iotă tot ceea ce Duhul Sfânt a vestit că se va împlini și că se va lucra pentru toate împlinirile așa cum s-au scris și așa cum nimeni pe pământ n-a fost să citească și să vegheze și să aștepte împlinirea lor și pe Domnul, Care vine și împlinește și Se slăvește împlinind și adeverind. (*Descoperirea izvorului cuvântului la mijlocul timpului săptămânii biblice – șaptezeci de ani – adică la treizeci și cinci de ani de la începutul coborârii cuvântului Domnului pe pământ în anul 1955 la sărbătoarea de Paște, prin trâmbița a șasea - Sfânta Virginia - descoperirea izvorului cuvântului după treizeci și cinci de ani, anul 1990, după „revoluția" de răsturnare a dictaturii fiarei roșii comuniste conduse de Ceaușescu, timp de mare necaz și întuneric spiritual, „revoluție" care a început la 16 decembrie 1989, r.n.*)

O, poporul Meu mititel din vremea aceasta, port cu tine taina și lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ și ești rodul acestei călătorii prin vremea celor șaptezeci de ani de mers al lui Dumnezeu cu glasul Său între cer și pământ. La nașterea acestei lucrări Mi-am pregătit o trâmbiță ca să sun din ea și să-Mi vestesc venirea prin lucrarea cuvântului Meu, și am pregătit-o pe Verginica, copilă săracă și smerită din satul Maluri, vecin al acestui orășel, și am înconjurat-o pe ea cu harul Meu și am îmbrăcat-o cu putere de sus ca și pe ucenicii Mei în ziua coborârii Duhului Sfânt în Ierusalim ca să-i gătesc pe ei cu podoabe de sus și să Mă vestească cu Evanghelia Mea cu ei scrisă până la toate marginile, o, și așa am mers și cu Verginica și am mers douăzeci și cinci de ani și M-am vestit din loc în loc cu glasul cuvântului Meu și am luat-o apoi lângă Mine între cei din cer. (*În*

---

[5] ***«Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: Biruitorului îi voi da din mana cea ascunsă și-i voi da lui o pietricică albă și pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, decât primitorul».*** (Apoc: 2/17)

«Pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu și afară nu va mai ieși și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, - al noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu - și numele Meu cel nou». (Apoc: 3/12)

« Iar ochii Lui sunt ca para focului și pe capul Lui sunt cununi multe și are nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decât numai El.

Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu». (Apoc: 19/12, 13)

[6] ***«Și mi-a arătat, apoi, râul și apa vieții, limpede cum e cristalul și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului»*** (Apoc: 22/1)

[7] ***«Și El va încheia un legământ cu mulți într-o săptămână, iar la mijlocul săptămânii va înceta jertfa și prinosul și în templu va fi urâciunea pustiirii, până când pedeapsa nimicirii cea hotărâtă se va vărsa peste locul pustiirii».*** (Daniel: 9/27)

anul1980, n.r.) (*Vezi Apoc: 12/14*[8]*, dar și tot capitolul 12, n.r.*) Dar numaidecât Eu și ea am pregătit punte de legătură pentru mersul lui Dumnezeu pe mai departe cuvânt peste pământ și ne-am folosit de surioara ei și Mi-am legat venirea până la voi, ca apoi să vă gătesc cu credință și cu duh de ascultare ca să-Mi culegeți cuvântul cu care Mă las deasupra, să-l puneți în cartea sa așa cum Moise a așezat pe pământ glasul și mersul Meu cu poporul Israel. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Și apoi am lucrat prin profeți, și apoi prin ucenicii Mei, și duhul prooroociei nu stă din lucru, pentru că nu stă Domnul din lucru, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, precum este scris să lucreze Domnul între oameni (*Ioan: 5/17*)[9] și să nu uite oamenii că este Dumnezeu. Iar voi sunteți scumpii Mei, căci scumpă a fost suferința acestei lucrări de cuvânt și toată apăsarea cea purtată de trâmbița Mea, prin care-Mi trâmbițam cuvântul după planul cel din Scripturi, și vuietul glasului de trâmbiță se auzea aici și departe și se apropiau cei ce auzeau, iar trâmbița Mea era luată de autorități și purtată spre cercetare și spre vreme de suferință, așa cum a fost în toate vremile viața sfinților Mei sub mâna împăraților vremii, care nu se voiau și nu se voiesc decât pe ei mari, o, și dădeau spre prigoniri și spre suferințe mari pe purtătorii de Dumnezeu, și așa a intrat în durerile nașterii (*Apoc: 12/1, 2*)[10] odată cu anul 1955 lucrarea cuvântului Meu și începutul ei și trâmbița prin care sunam.

În vremea Mea cu Israel n-am întrebat pe mai-marii vremii și ai templului dacă să vin pe pământ Prunc născut din mamă Fecioară, dar era scris în Scripturi să vin, o, și am venit din cer de la Tatăl să împlinesc această Scriptură și am schimbat rânduiala în Israel și am adus harul cel binefăcător peste vii și peste morți și M-am făcut Mântuitorul făpturii, Mielul Tatălui, Mielul Paștelui cel nou și vinul cel nou, că de aceea am venit, căci jertfa animalelor nu mântuia omul păcătos, și numai lui Dumnezeu Îi este această putere.

O, nu i-am întrebat pe mai-marii vremii, pe mai-marii bisericii de azi dacă să vin cuvânt pe pământ în vremea aceasta pe meleagul poporului român, dar Mi-am pregătit trâmbiță prin suferință, prin lepădare de sine, și apoi să cânt din trâmbița Mea cântecul milei Mele, și am venit și am suflat din trâmbiță ca să cânte ea prin suflarea Mea chemarea la înviere din păcat a omului, căci păcatul îi aduce omului moarte, nu viață, și îi aduce plată rușinoasă, iar Eu, Domnul, sunt cu mila Mea după om și sunt cu salvarea.

La începutul Meu cu Verginica se zămislea lucrarea cuvântului Meu și-Mi pregătea Tatăl trâmbița ca să suflu prin ea, iar dacă am început să suflu să Mi se audă cuvântul înaintea celor ce îl auzeau, au început durerile nașterii, căci am dat să-Mi culeg un popor credincios, cu care să Mă sprijin, să-Mi fie casă de venire, Betanie la care să trag cu sfinții Mei cu care Mă port între cer și pământ.

O, așa am lucrat, ca să am la cine să vin pe pământ, și au ținut aceste dureri până la ridicarea la cer a lui Verginica, o, că nu s-a găsit credincioșie până la capăt a celor ce credeau și se hrăneau

---

[8] ***«Și femeii i s-au dat cele două aripi ale marelui vultur, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde e hrănită acolo o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui».*** (Apoc: 12/14)

[9] ***«Dar Iisus le-a răspuns: Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez».*** (Ioan: 5/17)

[10] ***«Și s-a arătat din cer un semn mare: o femeie înveșmântată cu soarele și luna era sub picioarele ei și pe cap purta cunună din douăsprezece stele.***

Și era însărcinată și striga, chinuindu-se și muncindu-se ca să nască». (Apoc: 12/1, 2)

din cer prin cuvânt, căci omul este slab și aplecat spre cele vremelnice și nu poate cu lepădarea de sine ca să-Mi fie apoi ucenic lucrător cu care să Mă sprijin.

O, dar Mi-am găsit o mânuță de fii și am început cu ei vremea celei de-a treia iubiri, căci la început a lucrat Tatăl și a pregătit pe Verginica, și apoi a lucrat Fiul și a grăit prin această trâmbiță, și apoi a lucrat și lucrează Duhul Sfânt și Mă aduce pe nori în cuvânt și plutește cuvântul Meu în văzduh până aici deasupra și este așezat în cartea sa și merge de la margini la margini și luminează lumea, căci Eu sunt lumina lumii și este nevoie de lumină pe pământ, și este nevoie de Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Îmi port cu voi cuvântul, sunteți mlădițele cele noi și vin deasupra cetății cuvântului Meu și-Mi las cuvântul peste voi ca să-l puneți pe cale să meargă, fiilor, o, și vă ocrotesc cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Și precum S-a slăvit Domnul în mijlocul lui Israel până ce am venit pe pământ născut și am stat pe pământ treizeci și trei de ani cu oamenii, o, așa Mă slăvesc acum cu atâta slavă în mijlocul poporului român și Mă fac cuvânt de facere nouă, o, fiilor, iar voi Mă sprijiniți sub crucea Mea cea de azi cu voi și-Mi dați putere să merg și să trâmbițez.

Acum treizeci și unu de ani aveam lângă voi o mânuță de fii credincioși, iar aceștia rând pe rând n-au mai sprijinit mersul Meu prin voi și s-au tras în lături întru ale lor, dar voi ați rămas. Vă mulțumesc că ați rămas cu Mine și cu cei din cer, fiilor, dar și voi să mulțumiți Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și mamei Mele Fecioara și trâmbiței Mele Verginica și sfinților toți și îngerilor toți, și puterilor cerești să le mulțumiți pentru lupta Mea cea mare și multă cu puterile întunericului, cu satana și cu îngerii lui și cu slugile lui, că am luptat, fiilor, ca să nu vă pierd, iar voi n-ați avut nici un sprijin lângă voi, ci numai lovituri și temeri, numai dureri care dădeau să vă dărâme și ca să nu mai puteți voi pentru Mine, că toți v-au slăbit, căci au dat să se folosească de voi pentru ei și ca să fiți și voi ca ei, dar voi ați stat mereu de partea Mea și de aceea n-ați fost iubiți, n-ați fost sprijiniți, fiilor, o, și de aceea nu se strâng suflete credincioase lângă voi, căci omul e ca omul, nu e ca Dumnezeu, nu vrea ca Dumnezeu. Acum însă păstrați-vă puterea cea pentru Mine și stați departe de orice apăsări, de duh tulburător, și lăsați pe Domnul grija toată în toate și nu dați nimănui s-o poarte, o, nu, fiilor, căci omul vă trage la voile lui dacă dă să sprijinească mersul Meu cu voi.

Iată-i pe cei care n-au stat până la capăt, că au plecat rând pe rând și s-au amestecat cu oamenii lumii și au deprins lucrările lor, precum este scris de cei ce au crezut cuvintele Mele dar degrabă au uitat și n-au mai suferit sfatul Meu și au uitat pe Dumnezeu și au cârtit și au căzut robi păcatului și lumii.

Vă mângâi mereu, căci sunteți fără mângâiere, fiilor, și tot așa sunt și Eu, că Mă doare că omul nu caută cu viața cea veșnică, ci numai cu cea vremelnică, bietul de el, iar Eu Mă mângâi cu voi, Mă mângâi că am cui spune ce Mă doare, fiilor. Așa am lucrat cu trâmbița Mea, Mă mângâiam când strigam prin ea la cei păcătoși să vină spre dragostea Mea și să părăsească păcatul și suferința cea de la păcat. Prindeam glas prin trâmbița Mea și spuneam mereu: «Nu acest trup sunt Eu, ci ea este trâmbița Mea, trâmbița cuvântului Meu».

Când trâmbițașul își pune trâmbița la gură ca să dea glas cântecului său, trâmbița nu cântă cu glasul trâmbițașului, ci cu glasul ei, mânuit de suflarea celui ce o folosește, și nu fără de cântăreț cântă ea. Trâmbița prinde glas și sună și împarte, dar necredința celor ce tot spun că ei nu cred,

aceasta înseamnă că ei nu simt, că nu-i ajută simțirea inimii, care le-ar descoperi lor minunea și înțelesul ei, și iată, necredința este cel mai pedepsitor păcat sub care stă ținut omul, și e nefericit omul pe pământ, o, fiilor.

Când cel ce cântă din trâmbiță o pune la gură ea devine slugă supusă în mâna și în slujba trâmbițașului, și așa a fost trâmbița Mea Verginica, iar când o puneam la gură ca să cânt din ea peste pământ era ea sluga Mea supusă fără de crâcnet, dar necredința celor ce așa voiesc să fie îi pedepsește pe cei ce ispitesc și îi ține departe de mântuire, și unii ca aceștia Mi-au vândut lucrarea Mea și pe trâmbița Mea și pe cei ce credeau ca și ea (*Au vândut lucrarea slujitorilor Securității, serviciul opresiv secret al fiarei roșii comuniste, care apoi a început persecuțiile, r.n.*) și și-au făcut rost de plată de prigonitori ai lui Dumnezeu și ai fiilor lui Dumnezeu, (*Apoc: 12/17*)[11] căci plata aceasta este amară și iau din ea încă din trup cei vicleni, ca să vadă cât de dureroasă este, câtă durere le pregătește necredința și prigonirea celor ce au de cale a vieții pe Hristos, calea spre cerul sfinților, casa cea veșnică a celor ce se sfințesc pentru ea și pentru Domnul, pentru vecia cu Dumnezeu a fiilor lui Dumnezeu.

Să ne uităm la ziua aceea când Eu am biruit toate piedicile și am pregătit prilejul să așez piatra de temelie ca să zidesc cu ea ieșirea la lumină a lucrării cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin ucenicii ei, fiilor.

Eram acum treizeci și unu de ani cu ziua de slujbă a însemnării și a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și a zidirii chivotului, o, fiilor. Din toți cei de atunci vă mai am pe voi, și am lângă voi pe cei ce cred acum lucrarea și împlinirea cuvântului Meu. Am avut atunci aici pe arhiereul martor din partea celor ce stau la cârma bisericii neamului român, și apoi el a fost luat de lângă voi, dar a lăsat cuvânt proorocesc că această lucrare de cuvânt va merge înainte cu și fără el, de vreme ce nu el a întocmit-o sau o întocmește, iar acest cuvânt al său este scris în cer în fața tronului slavei lui Dumnezeu, și are putere mare acest cuvânt al inimii și al gurii și al credinței lui.

O, am avut atunci la pieptul Meu pe cel ce a săpat în piatră portretul trâmbiței Mele Verginica și a fost pusă această piatră la temelia zidirii celei noi, iar pentru aceasta Eu, Domnul, Mă voi îngriji de acest fiu mărturisitor multă vreme al cuvântului Meu și al locului ales de Mine pentru lucru în cetatea aceasta pe vatra neamului român.

Am avut o mânuță de martori atunci, dar au găsit de cuviință rând pe rând să se tragă în lături, dar voi ați rămas cu Mine, fiilor, și azi vă aduc mulțumire și îndemn la rugăciune ca să vă rugați aici pentru iertarea tuturor celor care de la începutul lucrării cuvântului Meu au mers cu vorba de colo-colo cu gură largă, au trădat, au vândut, au vorbit de rău, au cârtit, au hulit, s-au tras în lături și n-au mai mers sub crucea Mea. Iar dacă am rămas acum cu voi, o, aduceți voi Domnului rugăciune miloasă pentru cei ce au îndurerat pe cei din cer și pe voi, fiilor, căci sunt în cer cei ce au purtat durerea acestei lucrări de cuvânt, iar voi sunteți pe pământ pentru Mine și lucrăm lucrarea Tatălui, o, fiilor, și aducem Tatălui rugăciune de iertare și de înviere pentru cei ce au lovit mersul Meu prin cuvântul Meu cel de azi.

---

[11] ***«Și balaurul s-a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus».*** (Apoc: 12/17)

O, este nevoie de Dumnezeu pe pământ, iar câtă vreme sunt în lume prin cuvântul Meu Eu sunt lumina lumii, precum este scris, și vin cu șoapta Mea și-Mi fac cunoscut cuvântul și mângâierea cea prin el peste pământ și peste oameni și-i chem la crucea Mea.

Iar tu, neam român, întărește-te în dreapta credință și lucrează-ți izbăvirea, căci Eu, Domnul, te ocrotesc din zori și până iar în zori, că am pe vatra ta venirea Mea cuvânt peste pământ. **Mergi pe calea crucii, iubește sfințenia, întoarce-te la străbunii tăi cei sfinți și urmează-le viața și pilda lor, că tu vei străluci peste popoare cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău și vei fi lumina lumii prin comoara cea de pe vatra ta**, că Eu mult te iubesc pentru alegerea ta cea dintru început și cea de la sfârșit, **și iată, ești țara venirii Fiului lui Dumnezeu cuvânt peste pământ**, (*Apoc: 19/13*)[12] și slava Mea este și a ta! O, pace ție, pace ție, pace ție, țara Mea cea de azi! Amin.

Și acum, pace vouă, fiilor care-Mi purtați peste pământ cuvântul! Mergeți, fiilor, mergeți înainte cu iubire de sus cu gătirea zilei sărbătorii de o sută de ani de la nașterea trâmbiței Mele Verginica și cu cartea vieții Mele cu ea, (*Apoc: 12/1*)[13] cartea sărbătorii ei în cer și pe pământ. Vă trebuie pace multă, liniște multă, și trebuie să am grijă să fie acestea cu voi, o, fiilor, și stați deoparte de apăsări și de duh tulburător, căci voi nu aveți ajutor, decât din cer, fiilor, și pace vouă, măi fiilor!

Am însemnat în carte această zi de pomenire când M-am arătat cu taina lucrării cuvântului Meu, și s-a pornit apoi furtună mare peste voi atunci, mare, fiilor, mare și de peste tot, (*Apoc: 12/17*)[14] și apoi Eu am poruncit furtunii să tacă, să se tragă înapoi, și ea a ascultat, că nu e bine să se lupte nimeni împotriva voastră și nu le este bine celor ce dau să se lupte împotrivă, și au dat să înțeleagă toți aceasta. Iar Eu stau de veghe și nu vă las de sub ocrotirea Mea și nu vă las, o, nu vă las de sub mângâierea Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de treizeci și unu de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2022

***

Vom așeza masă de Rusalii, vom sta la masă, dar nu vom strânge masa de întâlnire. Rămânem aici deasupra cetății șapte zile până se împlinește ziua de naștere a trâmbiței Mele Verginica și vom ridica sărbătoarea ei înaintea Tatălui și vom împărți cartea istoriei Mele cu ea, **iar la masă va fi petrecerea cea pentru o sută de ani de la nașterea ei pe pământ**, o, că e mare, mare, fiilor, taina lucrării Mele cu ea! Tot cerul se miră și stau sfinții uimiți de taina venirii Mele pe pământ a doua oară prin cuvântul Meu izvorât din această piatră prin care Mi-am hrănit un popor vreme de douăzeci și cinci de ani, și M-a ținut această piatră și **Mi-a fost ea glas de trâmbiță peste pământ**,

---

[12] ***«Iar ochii Lui sunt ca para focului și pe capul Lui sunt cununi multe și are nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decât numai El.***

Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu». (Apoc: 19/12, 13)

[13] ***«Și s-a arătat din cer un semn mare: o femeie înveșmântată cu soarele și luna era sub picioarele ei și pe cap purta cunună din douăsprezece stele».*** (Apoc: 12/1)

[14] ***«Și balaurul s-a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus».*** (Apoc: 12/17)

o, dar tot poporul care a luat cuvântul Meu de pregătire a crezut, dar n-a fost în stare să-L împlinească pe Dumnezeu în el creştinul acestui cuvânt, ci doar se bucura şi credea, dar nu l-am putut urca treaptă cu treaptă spre slava Mea cu el. Eu însă Mi-am scris istoria cuvântului Meu și a trâmbiței Mele și a celor ce au suferit o vreme lângă ea pe drumul Meu cel plin de lei și de lupi atâta vreme cât am trâmbițat din acest caval al glasului Meu, căci ea a venit apoi la cer, **și s-a întors înapoi așa cum am proorocit că va fi cu ea, căci sfinții așa lucrează, fiilor, se întorc și lucrează din cer pentru oameni, iar lucrarea lui Verginica a fost cea mai mare față de toți ceilalți sfinți, căci Eu am stat în ea și Eu grăiam, nu ea grăia, și n-a mai fost până la ea Domnul cuvântând peste pământ atât de mult, o, n-a mai fost, fiilor, de la începutul timpului și până la Verginica Mea, n-a mai fost o lucrare a Domnului la fel cu aceasta, o, și e mare Verginica în cer**, dar cine citește în cuvântul Meu prin ea, și nu înțelege taina Mea, n-am ce să mai fac mai mult pentru mintea omului și pentru credința lui apoi și pentru viața lui cu Dumnezeu, după ce atâta vreme am grăit peste un popor cuvântul Meu cel de pe urmă, și mai ales acum când strig peste popoare și peste împărați și merg peste tot cu slava cuvântului Meu care curge peste cetate și se împarte în brațe peste tot pământul, că se apropie ziua slavei Mele și trebuie să fiu gata cu vestirea cea nouă, cu dragostea Mea cea de la sfârșit de timp, o, și nu poate încă omul ce vreau Eu să poată el, căci el are gusturi, are lucrul său, are ale sale ca și cei de acum două mii de ani care n-au avut vreme să Mă cunoască, să Mă primească, să Mă creadă că pentru ei am venit, și iată, tot timpul de sub cer nu poate omul cu Dumnezeu în lucru așa cum am Eu îngerii în lucru pe care-l am de lucrat și pe care îl lucrez cu îngerii și cu sfinții, căci omul are lucrările lui, și doare la Dumnezeu nedragostea omului, nepăsarea lui de țara cea de sus, și care așteaptă tainic cetățeni în ea, cu masă pusă, cu bucurii și cu frumuseți netrecătoare, și încă Eu, Domnul, stau față în față cu nepăsarea omului, care doar crede cuvântul Meu și atât.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 25-05-2023.

***

E totul în așteptare pentru pornirea sărbătorii din ziua aceasta în grădina cuvântului Meu. Porțile stau ridicate de o săptămână (*Porțile – cei ce-L primesc pe Domnul în cuvânt, pin cei prin care vine Cuvântul, - vezi și despre calul alb apocaliptic, n.r.*) de când am intrat cu sfinții în grădină, dar și cu cei adormiți de la începutul lumii și până azi, mulțime câtă frunză și iarbă, o, fiilor din grădină, iar Eu, Domnul, Eu și trâmbița Mea Verginica suntem așteptați cu graiul peste cei adunați de sărbătoare aici, o, că e mare, mare această zi de serbare, mare cât numai cei din cer știu aceasta, și iată, sunăm de binecuvântare și de începere a sărbătorii, și binecuvântată este această zi de sărbătoare de Duh Sfânt în grădină, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și binecuvântate să fie inimile adunate de serbare!

Pace vouă laolaltă toți!

Pace vouă, celor din cer cu cei de pe pământ de aici!

Pace vouă, celor de aici de pe pământ, alături de cei din cer acum cu sărbătoare sfântă în grădină!

I-aș spune și mulțimii de duhuri ale satanei, i-aș spune pace, dar pacea nu este partea lor, și iată, sunt în mare zbucium satana cu slujitorii lui cu trup și fără trup, iar vaietele lor îngrozesc

locuința iadului clătinând-o din toate încheieturile acum, în vreme ce Eu, Domnul, cu suitele cerești sărbătorim acum aici o sută de ani de taină cerească pe pământul român, ziua de naștere între oameni a trâmbiței cuvântului Meu, ivirea lui Verginica între pământeni, (*Vezi selecția „Trâmbițele apocaliptice, n.r.*) și din care Eu, Domnul, Mi-am zidit grăire și strigare peste pământ din anul 1955, după ce am pregătit-o să-Mi fie ea cale de întoarcere de la Tatăl la oameni după două mii de ani, după suirea Mea lângă Tatăl.

Viața Mea pe pământ cu Verginica a fost tot timpul prigonită, tot timpul căutată cu de-amănuntul și plină de vrăjmași fel de fel, de care nu s-a știut până azi, căci au fost aceștia ascunși cu lucrarea lor și strânsă ea pic cu pic și pusă la păstrat, pusă la întuneric (*În dosarele fostei Securități, serviciul de opresiune a fostului regim al fiarei roșii comuniste sub conducerea capului acestei fiare, dictatorul Ceaușescu, n.r.*) să nu se cunoască ea și mersul Meu anevoios prin vreme cu luptă ca să merg, o, și v-am ridicat pe voi cei de azi servi ai Mei și v-am trimis să aduceți la Mine toată strânsura de pe urma mersului Meu cu Verginica și cu multul Meu cuvânt prin ea, iar voi v-ați supus și ați adus la Mine scrisă pic cu pic această mărturie, și din ea ați cules apoi și ați zidit o carte, cartea Mea cu trâmbița Mea și cu vremea trâmbițării Mele prin ea, și iată, se ivește pe pământul român această carte de mărturie: Verginica, trâmbița de la Pucioasa.

Sunt aici și stau cu voi în cuvânt toată lungimea zilei de serbare, fiilor, și vom lucra binecuvântarea crucii coloană de cruci de sub cortul alb, lucrată aici de voi pentru mărturia acestei sărbători ca semn de aducere-aminte a acestei zile mărețe în cer și pe pământ deodată, dorul Meu știut numai de Duhul Meu și al Tatălui Meu, și pe Care L-am așezat acum împlinit aici lângă serbările Mele cu voi în grădină, și iată, fiilor, începem serbarea și ridicăm la Tatăl odată cu slujirea rugăciunii acestei sărbători, ridicăm cu toții, voi și Noi, rugăciune la Tatăl pentru cei care au lovit calea Mea cu Verginica și cu poporul ei de pe pământ, o, că sunt nemângâiați aceștia acum, fiilor, dar ziua aceasta dăruiește milă multă pentru ei, și iată-Mă grăind pentru ei:

O, apropiați-vă de glasul Meu cel pentru voi, cei trecuți cu trupul și care ați dușmănit și ați lovit și ați vândut pe poporul cuvântului Meu, pe trâmbița Mea prin care Îmi hrăneam poporul! Eu, Domnul, poruncesc îngerilor Mei slujitori ai acestui praznic de mărturie al cărții Mele cu Verginica, poruncesc să vă apropie aici, la gura izvorului Meu de cuvânt, aici, în cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român.

Vă dăm mângâiere vouă. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh acești copii slujitori Mie pentru voi, pentru toți cei de pe pământ trecuți și netrecuți cu trupul, aceștia sunt aleși pentru rugăciune de dezlegare a păcatelor făcute asupra venirii Mele cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin poporul ei urmaș pe mai departe, căci pe cei din urmă nu i-am mai lăsat spre prigonire, că am nevoie de ei pentru voi și pentru cei care încă lovesc și vor mai lovi în venirea Mea și în cei care Mă poartă să vin.

Iată, se ridică acum aici cerere de iertare de la Tatăl a celor de acum două mii de ani care M-au alungat de pe pământ, și a celor de azi care iarăși M-au prigonit ca și cei de atunci, căci Eu am fost și sunt acest cuvânt de dor cu care Mă las peste pământ prin purtătorii Mei, prin cei mai mici ucenici ai lui Verginica.

Vă dăruim acum **cămășuțe albe de in ca și ale sfinților Mei, ca și cămășuța Mea, ca să puteți sta înaintea jertfelnicului Meu de foc de aici, din cetatea Mea de cuvânt, unde Îmi am scaunul de judecată**, căci judecata aceasta pentru voi acum se sfârșește cu iertarea, cu împăcarea cu Tatăl, cu mângâierea cea pentru voi, căci Eu sunt Mângâietor ca și atunci pe cruce când privirea Mea a mângâiat pe cei de sub cruce, dar mai ales pe cel ce M-a dat spre jertfă, căci el apoi a mărturisit învierea Mea peste pământ. Voi ați împlinit și voi în vremea de pe urmă Scriptura prigonirii lui Hristos și a disprețului pe care Mi l-ați dăruit, ca apoi Eu să vin cuvânt și să vă fiu Mântuitor vouă și celor care M-au împuns în toate vremile lucrărilor Mele cu omul, și acum sunteți dezlegați de tot ce ați greșit lui Dumnezeu și mersului Meu cu trâmbița Mea, iar ea e plină de iubire pentru voi și vă cuprinde acum pe voi ca fii ai lui Dumnezeu. Amin.

Și acum, fiilor slujitori în grădină înaintea Mea, ridicați la Tatăl rugăciune de iertare pentru ei, și apoi binecuvântăm crucea coloană de cruci, o, și petrecem apoi cu serbare dulce toată vremea sărbătorii, iar Eu stau cu voi în cuvânt toată lungimea zilei.

Și va fi acum așezarea la masă și apoi ridicarea cărții spre Tatăl pentru binecuvântare și împărțirea ei la frați, și iarăși cuvântul Meu stă cu voi și se așează în cartea sa pentru mărturie cu tot ce este de lucrat și de binecuvântat în această zi.

*

Ne așezăm iarăși înaintea Tatălui și ridicăm inimile și privirea pentru binecuvântarea cărții, o, fiilor, ca să ne-o dea Tatăl s-o împărțim apoi. Ați trudit fără odihnă pentru aducerea la Domnul a istoriei cuvântului Meu cu Verginica. Nu s-au putut scrie în mijlocul poporului Meu toate cuvintele rostite de Mine prin trâmbița Mea, că nu avea mereu cine să scrie și să culeagă atunci când Eu coboram cuvânt, dar când cuvântul Meu curgea prin Verginica în fața celor ce o chinuiau pe ea prin ospicii și locuri ale întunericului stăpânitorilor care trăgeau de ea să audă ce cuvinte grăia, (*Vezi Viața Sfintei Virginia, n.r.*) o, aceia au avut parte de mult cuvânt, și apoi ei aveau slugile lor care duceau la ei de la Mine ca să se strângă totul la divan, iar aceia strângeau și tot strângeau și sunt zeci de mii de pagini scrise și toate mărturisesc cum pas cu pas lucrarea cuvântului Meu era strânsă, era vândută, era dusă la divan cu toate cele câte se petreceau între Mine și popor, între frate și frate, o, și puțini din cei cercetați sub amenințări înfricoșătoare, puțini și-au ținut cumpătul de n-au dat vânzării pe Domnul și pe frați, căci frica creștea și tot creștea în toți creștinii odată cu cruzimea cu care slujitorii legii suflau cu asprime peste cei vânduți pe nimic de către frații vânzători.

Cartea aceasta iese acum și face lumină, și face milă și iertare prin rugăciunea cea către Tatăl pentru cei ce au greșit din răutate sau din slăbiciune sau din teamă. Să nu se întristeze nimeni în cer, și pe pământul creștinilor poporului cuvântului Meu dacă un urmaș va găsi în carte părinți sau frați care au dat pe purtătorii de har la judecată, la vânzare și la închisoare, căci vremea a fost mult prea grea, iar statornicia era slabă în toți. (*Vezi selecția „Necazul cel mare”, n.r.*)

Acum ridicăm privirea spre Tatăl și cerem binecuvântarea cărții și împărțirea ei și-I spunem Tatălui: Tată, iartă-le tuturor celor care au fost slabi și mici cu sufletul și dă-le lor împăcarea cu Tine, iar urmașilor lor dă-le ridicare spre sfințenie și pentru cei care au greșit în vremea mersului cuvântului.

O, Tată, ridică-Te și binecuvintează această carte de mărturie și dă-ne-o nouă ca s-o putem împărți, dar trimite înaintea ei duhul înțelepciunii și al credinței sfinte spre cei ce o vor deschide și o vor cunoaște pe ea.

Și acum, binecuvintează, Tată!

[…]

Iată, Verginico, zi de slavă a lucrării Mele cu tine. Ia trâmbița și dă glas peste poporul adunat!

— Pentru Tine și pentru mine, Doamne, este astăzi sărbătoarea cea de o sută de ani a ființei mele între pământ și cer, între cer și pământ, o, Doamne. Bucuria mea de azi este cuvântul Tău de azi la masă cu frații, cu poporul din cetate și cu cei care acum stau la masa Ta de nuntă cu cei ce slujesc de la Tine și pentru Tine acum aici. Cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine e povestea cântecului Tău de dor peste un popor ascultător sau neascultător de glasul cuvântului Tău din vremea aceasta pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a Tuturor Sfinților. Centenarul nașterii Sfintei Virginia, din 11-06-2023.

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim ; http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

***

Alte teme: